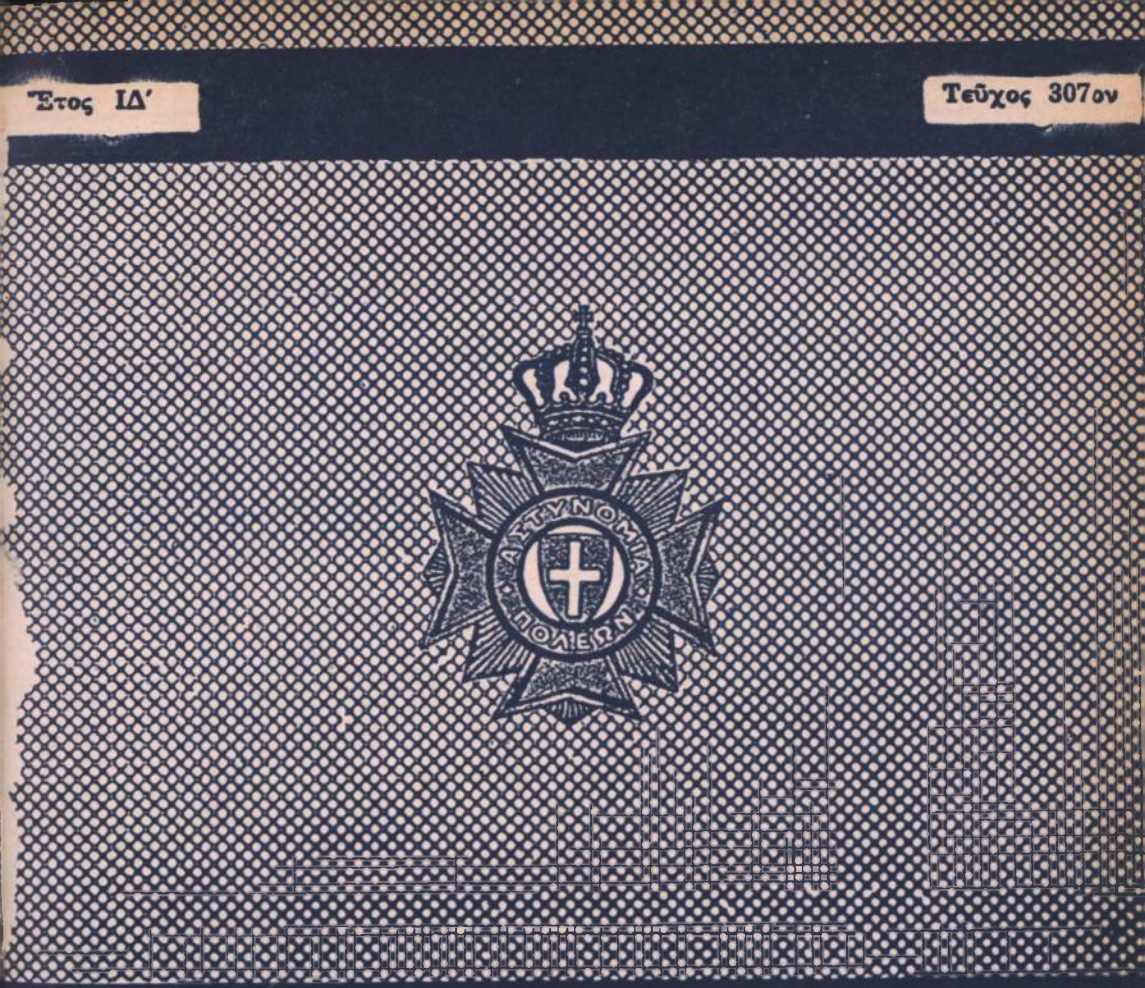
Έτος ΙΔ'

Τεύχος 307ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 193

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τί ἦταν τὸ στιγερὸ ἔγκλημα, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπ. Λεωτσάκου..... 198

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου καὶ τὰ πεπραγμένα τοῦ καθηγητοῦ **W.O. Wilson** κατὰ τὴν πρώτην τετραετίαν 1960—1964, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Χρήστου Πατσούρη (συνέχεια καὶ τέλος) 202

Ὁ μυστικὸς πόλεμος τοῦ Ἔφ-Μπί-Ἄϊ κατὰ τῆς Κοὺ-Κλούξ-Κλάν, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ 205

Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944

Μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου εἰς ἀπάντησιν δημοσιεύματος ἐφημερίδος 211

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ὁ ὑποδιοικητὴς ἀστυνομικῶν σχολῶν Νοτίου Ἀφρικῆς ἐπισκέπτεται τὸν κ. Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας καὶ τὰς Ἀστυνομικάς μας Σχολάς. Ἀμοιβαία ἐνημέρωσις ἐπὶ θεμάτων ἀστυνομικῆς φύσεως τῶν δύο χωρῶν.— Δύο μεγάλοι ἀποκριάτικοι χοροὶ εἰς τὰς Ἀστυνομικάς μας Σχολάς.— Λαμπρὰ συναυλία τῆς μικτῆς χορῳδίας τῶν Ο.Χ.Ε. - Χ.Ο.Φ. καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη.... 213

Ἐγκαίνια τῆς νέας Λέσχης τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς Πάτρας, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἀναστασίου Συφάντου 219

ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Καρναβάλι ἔφθασε, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Νικολάου Κωστελλέτου..... 223

ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ

Ὁ Λάδωνας καὶ ἡ μαγευτικὴ κοιλάδα του, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Πάνου Παπαρρηγοπούλου 224

ΙΣΤΟΡΙΑ — ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 227

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 231

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΑΦΟΡΜΕΣ

«Τὸ χρυσὸ μετάλλιο», ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Μηνᾶ Ἀναστασάκη..... 232

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 235

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Τοῦ κύκλου τὰ γυρίσματα, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλάμπους Σταμάτη... 237

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 240

ΠΕΝΘΗ

Κλέαρχος Λυμπερόπουλος, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ..... Γ' ἐξωφύλλου

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 307

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

III. Νεώτερα Χριστιανικὰ ἀξιώματα τοῦ «πράττοντος» καὶ τῆς «ζωῆς» ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ.

1. Συμβολὴ τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὴν προσέγγισιν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου πρὸς τὴν ζωὴν καὶ πρὸς τὸν πράττοντα:

Τὴν τοιαύτην δ' ἁρμονικὴν ἑνότητα, ἤτοι τὴν προσέγγισιν πρὸς τὴν ζωὴν καὶ πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ πράττοντος, ἐχάρισεν εἰδικῶς εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην τὸ χριστιανικὸν φῶς καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ὑπὸ τὴν πνοὴν τούτου ἀναπτηδήσασα, κατὰ τὴν καμπὴν τοῦ παρελθόντος πρὸς τὸν τρέχοντα αἰῶνα, ἐπιστήμη τῆς Ἐγκληματολογίας.

2. Τοῦτο εὔλογον, ἐφ' ὅσον ὁ χριστιανισμὸς ἀπεχθάνεται τὸν τύπον καὶ διψᾷ διὰ τὴν οὐσίαν:

Διότι ἡ θρησκεία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία κατ' ἐξοχὴν προσέχει οὐχὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τύπον, ἀλλ' εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκύλισε μέχρι τῆς ἁμαρτίας, ἄρα εἰς τὸν ἐγκληματήσαντα, εἰς τὸν πράξαντα, ἤτοι εἰς μίαν κινδυνεύουσαν ἀνθρωπίνην ψυχήν, ἣν ποθεῖ, ὅπως διασώσῃ ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ τάφου καὶ ἀφανισμοῦ.

Διότι ἡ θρησκεία τοῦ Δημιουργοῦ, Ἀρχηγοῦ καὶ Ὁδηγοῦ τῆς ζωῆς ἀπεχθάνεται τὸν τύπον καὶ διψᾷ διὰ τὴν οὐσίαν. Διὸ καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς ἀκροατὰς καὶ διὰ τοὺς ἑρμηνευτάς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ποιητὰς τοῦ νόμου. Δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς ἐν νόμῳ καυχωμένους καὶ ἐπαναπαυομένους εἰς τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τοὺς φυλάσσοντας ἐν τῇ ζωῇ τὸν νόμον. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ πνεῦμα καὶ οὐχὶ διὰ τὸ γράμμα καὶ περὶ διακονίας «καινῆς διαθήκης οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος.

3. Χριστιανικὴ θεώρησις τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως ὡς τμήματος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ τοῦ ἐγκληματήσαντος ἀνθρώπου ὡς ἠθικῶς κινδυνευούσης προσωπικότητος:

Τοιουτοτρόπως τὴν μὲν «ἐγκληματικὴν πρᾶξιν» ἡ Θεία Καλωσύνη δὲν ἀντικρύζει ὡς μίαν ξηρὰν τυπικὴν ἁμαρτίαν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν παραβάσεως ἑνὸς ξηροῦ τυπικοῦ ἀποκτείνοντος γράμματος διατάξεώς τινος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἀλλ' ὡς

«ἕνα θλιβερὸν κομμάτι μιᾶς ἀνθρωπίνης ζωῆς μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν».

Τὸν δὲ ἁμαρτωλόν, τὸν «ἐγκληματίαν», τὸν πράττοντα δὲν ἀντικρύζει ὁ Χριστιανισμὸς ὡς ἕνα ἁπλοῦν δράστην μιᾶς ἁμαρτίας, ἀλλ' ὡς θλιβερὸν συνάνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔχει μίαν «δηλητηριασμένην» ὑπὸ τοῦ μολύσματος τῆς ἀντικοινωνικότητος καὶ τῆς κακίας ψυχήν, ὁ ὁποῖος ἔχει πλημμυρισθῆ ὑπὸ τῆς ἀγωνίας, τῆς ἁμαρτίας καὶ ὁ ὁποῖος ζῆ ἐντὸς μιᾶς, οὐχὶ πάντοτε ἐκλεκτῆς, κοινωνίας.

Ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔχει διαπλάσσει ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν κοσμοθεωρίαν. Ὁ ὁποῖος ἴσως πιέζεται ὑπὸ οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων ἀναγκῶν. Ὁ ὁποῖος ἔχει πιθανῶς σωματικά, ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ ἐλαττώματα, ἐνδεχομένως διάστροφα, ἐνδεχομένως καὶ νοσηρά. Ὁ ὁποῖος ἄνθρωπος, ἐὰν κατέληξεν εἰς τὴν σύγκρουσιν μετὰ τῆς κοινωνίας, ἄρα καὶ εἰς τὸ ἔγκλημα, ἐὰν ἔπεσεν «εἰς τὸν βοῦρκο καὶ τὴν σαπίλα τῆς κοινωνίας, ἴσως τὸ ἔκαμε, διότι δὲν ἐδοκίμασε καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν καὶ προστασίαν, ἐμπνέουσαν τὸ θάρρος διὰ τὴν ζωήν, εἴτε ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του, εἴτε ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους».

Ὁπότε ἀντικρύζομεν ἐνταῦθα τὸν φοβερὸν «κίνδυνον τῆς ἀποθαρρύνσεως». Οὗτος συντροφεύεται ὑπὸ ἀμφιβολίας ἐνώπιον τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ὑπὸ βιαίων συναισθημάτων καὶ ὑπὸ τῆς ἀγωνιώδους ἀναζητήσεως μιᾶς νέας ἰσορροπίας. Ἡ ὁποία ὅμως λίαν πιθανῶς θὰ εἶναι ἀντικοινωνική, δημιουργοῦσα ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν κρίσιν, τελικῶς καταλήγουσα εἰς τὸν ψυχικὸν καὶ ἠθικὸν ἀκρωτηριασμὸν τῆς προσωπικότητος.

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ

Ι. Γενικῶς.

Ἕτερον σπουδαῖον καὶ θεμελιῶδες πρόβλημα τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, εἰς ὃ ἐξέπεμψε τὸ φῶς ἡ θρησκεία τοῦ βρέφους τῆς Βηθλεέμ, εἶναι ὡσαύτως τὸ θέμα τῆς ποινικῆς εὐθύνης τῶν ἐγκληματικῶν ἀνθρώπων.

ΙΙ. Ἄρνησις τῆς ἠθικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης τῶν ἐγκληματιῶν ὑπὸ τῶν ὑλιστικῶν καὶ ἀθεϊστικῶν θεωριῶν.

1. Ἄρνησις τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς στήριξιν θεωρίας περὶ ἠθικοῦ καὶ ποινικοῦ ἀνευθύνου τοῦ ἀνθρώπου:

Ἐνταῦθα, ἡ ἀνέκαθεν φοβουμένη τὴν ἀποπνικτικὴν ἠθικὴν μομφὴν διὰ τὰς ἀκαθαρσίας της ἀνθρωπότης προσέτρεξεν εἰς τὴν οἰκτρὰν ὑλιστικὴν φιλοσοφίαν τοῦ 19ου αἰῶνος, τὴν θεωροῦσαν τὸ πνεῦμα ὡς τεμάχιον τῆς ὕλης καὶ τῆς φύσεως, ἵνα συλλάβῃ τὴν λύτρωσιν.

Φιλοσοφίαν, ἡ ὁποία ὑπεστήριξεν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, ἄφρων ἢ καὶ ἐχέφρων, ἄωρος ἢ καὶ ὥριμος, ἀμαθὴς ἢ καὶ σοφός, διεπόμενος ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ νόμου τῆς μηχανικῆς αἰτιοκρατίας τῆς παγκοσμίου τάξεως, στερεῖται οἱασδήποτε ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως. Διότι ἡ διατυμπανιζομένη περίφημος δῆθεν «ἀνθρωπίνη ἐλευθερία» δὲν εἶναι, κατὰ τὴν ὑλιστικὴν καὶ ἀθεϊστικὴν ἀντίληψιν, κατὰ βάθος ἄλλο τι ἢ μία καθαρὰ δεινὴ πλάνη καὶ ἐγωιστικὴ αὐταπάτη τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις, ἐν ὑπερμέτρῳ ἀλαζονίᾳ, βαυκαλίζεται καὶ κομπορρημονεῖ νὰ πιστεύῃ ὅτι μόνον αὐτὸς ἐν τῷ ἀπείρῳ διαστήματι διαφεύγει τοῦ γενικῶς ἀμειλίκτως ἰσχύοντος ἐν τῷ φυσικῷ σύμπαντι «νόμου τῆς μηχανικῆς αἰτιοκρατίας».

Καὶ ἐπομένως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, καὶ πᾶς διαπράττων βρωμερότητας ἄνθρωπος εἶναι ἁπλοῦν, ἴσως ἄξιον οἴκτου, ἀλλὰ πάντως οὐχὶ ἄξιον μομφῆς, μοιραῖον θῦμα μιᾶς τυχαίας δυσμενοῦς συνθέσεως τῶν ἐγκεφαλικῶν κυττάρων του.

2. Τοιαύτη καὶ ἡ θέσις τῆς ἀπαρνηθείσης τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως, συνεπῶς τῆς ἠθικῆς, ἄρα καὶ τῆς ποινικῆς εὐθύνης τῶν ἐγκληματιῶν Σχολῆς:

Εἶναι ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξε καὶ ἡ κατὰ ἄλλα ἀξιόλογος περιώνυμος ἐπαναστατικὴ Ἰταλικὴ ἀνθρωπολογικὴ σχολὴ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν της περιωνύμου Enrico Ferri.

Σχολή, ἥτις, μεθυσθεῖσα ἐκ τῆς ὑλιστικῆς φιλοσοφίας τοῦ 19ου αἰῶνος, τῆς δαρβινείου θεωρίας τῆς ἐξελίξεως (Darwinismus), τῆς ὑλιστικῆς κοινωνιολογίας τοῦ Auguste Comte τοῦ περιφήμου «βιογενετικοῦ νόμου» τοῦ πλαστογραφήσαντος, ἐν τῷ ὑλιστικῷ φανατισμῷ του, ὡρισμένας φωτογραφίας ἐμβρύων Ernst Haeckel καὶ τῶν διδασκαλιῶν διαφόρων ἄλλων διασήμων ἐκπροσώπων τοῦ ὑλισμοῦ, ἠρνήθη τὸ φιλοσοφικὸν δόγμα τῆς «ἐλευθερίας τῆς ἀνθρωπίνης βουλήσεως» (liberum arbitrium indifferentiae), ἐν λογικῇ συνεχείᾳ καὶ τὴν ἠθικὴν εὐθύνην τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν διαγωγήν του καὶ ἐν περαιτέρῳ συνεχείᾳ ὡσαύτως τὴν ποινικὴν εὐθύνην τοῦ ἐγκληματίου διὰ τὰ ἐγκλήματά του.

III. Χριστιανικὴ διαφώτισις τοῦ θέματος τῆς ἠθικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης τῶν ἐγκληματιῶν.

1. Διαφώτισις ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἀνθρωπίνου τεχνάσματος πρὸς διαφυγὴν τοῦ ἠθικοῦ ἀντικτύπου τῶν ἀθλιοτήτων του:

Καὶ ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς Γαλιλαίας, ἵνα διαφωτίσῃ τὸ αἰνιγματικὸν τοῦτο θέμα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως καὶ καταστήσῃ συνειδητὸν εἰς τὴν ἀμερόληπτον ἐπιστήμην τὸ τοιοῦτο τέχνασμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιζητοῦντος ἀσυνειδήτως, διὰ τῆς ἀρνήσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως, νὰ διαφύγῃ πάντα ἠθικὸν ἀντίκτυπον τῶν ἀθλίων πράξεων αὐτοῦ.

«Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις ,ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς. Ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα».

2. Περιεχόμενον τοῦ ἀνθρωπίνου τούτου τεχνάσματος:

Καὶ ὁ ὁποῖος ἄνθρωπος διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἄλλοτε μὲν ἐμφανίζεται ὡς δῆθεν λυπούμενος, διότι αἱ ἰσχυραὶ ὁρμαί του δὲν ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὸν νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀγαθὴ προσωπικότης του τὸ καθῆκον της, διχασμὸς μὴ συμβιβαζόμενος πρὸς τὴν ἀλήθειαν περὶ «ἑνιαίας» ἀνθρωπίνης ψυχοσωματικῆς προσωπικότητος, ἄλλοτε δ' ἀνασκάπτει πάλιν οὗτος, διὰ τοῦ «νόμου κληρονομικότητος» ἢ «τοῦ Ἀταβισμοῦ», τοὺς τάφους τῶν ἐγγυτέρων ἢ καὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἀπωτάτων προγόνων του, ἵνα ἀνεύρῃ ἐντὸς αὐτῶν τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἰδίων του ἐλεεινοτήτων. Εἶτε ἐπιζητεῖ γνωστόν, ἓν ἐκ τῶν πλέον βασικῶν προβλημάτων τῆς ἐγκληματολογούσης ποινικῆς ἐπιστήμης, συνεπῶς καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν βάσιν τῆς πάλης κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης διαφθορᾶς, ἄρα καὶ τὴν βάσιν τῆς «Ἀντιεγκληματικῆς Πολιτικῆς».

3. Ἀποτελέσματα τοῦ τεχνάσματος τούτου:

Τοιουτοτρόπως ὅμως, ἡ κατάστασις τῆς ἀνθρωπότητος καταντᾶ εἰς τραγωδίαν ἀποκτηνώσεως. Διότι ὑπὸ τὴν πνοὴν τῶν θλιβερῶν τούτων θεωριῶν τελικῶς ἡ «τιμὴ» παρουσιάζεται ὡς λέξις ἀφηρημένη καὶ κενὴ νοήματος, ἐπινόημα τῆς περιωρισμένης ἀνθρωπίνης διανοίας, ὁ δ' ἄνθρωπος ὡς ἓν ἁπλοῦν φυσικὸν ὄν, προορισμὸν ἔχει νὰ πληρώσῃ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς, τὰς σαρκικὰς ὀρέξεις καὶ ἐπιθυμίας αὐτοῦ, μεταχειριζόμενος πρὸς τοῦτο πᾶν ὅ,τι δύναται διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του.

«Τὰ πάντα μηδέν. Τὰ πάντα γαστήρ, ὀρέξεις. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰ πολυτιμώτερα τοῦ ἄλλου ἀγαθά, μωρὰ ἐπινοήματα. Τὸ ἀγαθὸν εἶναι χίμαιρα. Τὸ ὅσιον οὐτοπία' Ὁ Θεὸς εἶναι ὂν ἀνύπαρκτον, ψευδές. Ἀρνήθητι τὰ πάντα. Διάπραξον πᾶν ὄργιον. Οὐδεμίαν φέρεις εὐθύνην!»

4. Διαφώτισις ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ τῆς ψυχολογίας τῆς χρήσεως:

Ἦλθεν ὅμως ἡ φωνὴ ἡ ἀπὸ Ναζαρέτ καί, ἀφοῦ ἀνέτρεψε τὰς σαθρὰς ταύτας ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι, ἐν τελικῇ ἀναλύσει, ἐπιχειροῦσι νὰ αὐταπατήσωσιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι δοῦλος ἐσωγενῶν ἢ ἐξωγενῶν παραγόντων, ἤτοι δοῦλος τῆς εἱμαρμένης ἢ τῆς ἀνάγκης (θεωρία κύκλου τῶν λεγομένων «ψυχολογιῶν τῆς κτήσεως»), διεφώτισεν ἀντιθέτως τὴν ἀλήθειαν τοῦ ὀρθοτομοῦντος κύκλου τῶν «ψυχολογιῶν τῆς χρήσεως». Εἶναι τὸ φῶς, ὅπερ διελάλησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ γένους τῶν τέκνων τοῦ Ἀδὰμ καὶ τὴν ἠθικήν των εὐθύνην διὰ τὴν πορείαν, ἣν ταῦτα ἑκάστοτε διαχαράσσουσιν ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς γῆς.

«Ὁ δὲ Κύριος τοῦ Πνεῦμά ἐστιν. Οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία». «Ὑμεῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί. Μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις». «Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε». «Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν».

Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην διέλυσε τὸ σκότος καὶ ἀπεσαφήνισε μίαν πραγματικότητα, ἣν οὐδεὶς ἀμερόληπτος ἄνθρωπος δύναται νὰ ἀρνηθῇ. Ἤτοι ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, χωρῶν πέραν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν πιέσεων, αἰσθάνεται σαφῶς ἐν ἑαυτῷ φωνὴν τοῦ «δέον γενέσθαι» καὶ ὅτι «εἴπερ ἐθέλῃ, ἐξουσίαν ἔχει ἀναχαιτίσαι τὴν ὄρεξιν ἣ ἀκολουθῆσαι αὐτῇ. Ὅθεν τὰ μέν ἄλογα οὐδὲ ἐπαινεῖται, οὐδὲ λέγεται, ὁ δὲ ἄνθρωπος καὶ ἐπαινεῖται καὶ ψέγεται».

«Καὶ ὑμεῖς Θεοί ἐστε». διακηρύσσει ὁ θεῖος λόγος, ὅπερ ταυτόσημον πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι κόσμος «σκλάβων, ποὺ νὰ δουλεύουν στὸ μοιραῖον, ἀλλὰ κόσμος ἐλευθέρων, ποὺ νὰ κανονίζῃ ἐλεύθερα τὴν εὐτυχία ἢ τὴν δυστυχία του» καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ μιμῆται τὸν Θεὸν «στὴν ἐλευθερία τῆς δημιουργίας», κατὰ τὴν παραστατικὴν ἔκφρασιν τοῦ καλλιτέχνου τοῦ χριστιανικοῦ λόγου Στ. Α. Νικολαΐδου.

Ἀπὸ ἄλλης δ' ἀπόψεως ὀρθῶς ἐλέχθη καὶ ὅτι ἄνευ τοῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἦσαν ὄντα, ἀλλ' ἁπλᾶ πράγματα καὶ λαλοῦντα ἐργαλεῖα, instrumenta vocalia.

Τί ἀξίαν δὲ θὰ εἶχεν ἡ «ἀρετή, ἂν δὲν διέτρεχε τὸν κίνδυνον τῆς πτώσεως καὶ ἂν δὲν ἐστερεώνετο ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν μας ἐπιλογὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς κακίας; Τί ἀξίαν θὰ εἶχεν ἡ ζωὴ ὁλόκληρη, ἂν δὲν ἀντίκρυζεν ὁ ἄνθρωπος τὸν πόνον γιὰ ν' ἀναζητήσῃ τὴν χαρὰν μὲ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐλευθερίας του βουλήσεως;»

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

Ι. Γενικὴ ἐπισκόπησις.

1. Γενικῶς περὶ τῆς διεισδύσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς αἰτιολογίας τῆς ἐγκληματικότητος:

Οὕτω σκεπτομένη ὅμως ἡ θρησκεία τοῦ Μεγάλου Ναζωραίου φυσικὸν ἦτο νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἐρεύνης τῆς αἰτιολογίας τῆς διαφθορᾶς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἄρα καὶ τῆς ἐγκληματικότητος. Ἡ ὁποία ὅμως ἀποτελεῖ ὡς σωτηρίαν εἰς τὸν «νόμον τοῦ περιβάλλοντος», ἵνα ὑποστηρίξῃ ὅτι εἶναι κατὰ βάθος ἀνεύθυνον θῦμα ἀνοικτιρμόνων δυσμενῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντος κ.ο.κ.

2. Θέσις τοῦ προβλήματος ἤδη ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους:

Πρόβλημα, ὅπερ εἶχον ἀντικρύσει καὶ οἱ ἀρχαῖοι, φερ' εἰπεῖν, ὁ τελειωτὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας Ἀριστοτέλης, ὅστις σαφῶς καὶ ἀναλυτικῶς ἔθεσε τὸ πρόβλημα:

«Δεῖ δὴ λαβεῖν τρία, ἓν μὲν τίνων καὶ πόσων ἕνεκα ἀδικοῦσι, δεύτερον δὲ πῶς αὐτοὶ διακείμενοι, τρίτον δὲ τοὺς ποίους καὶ πῶς ἔχοντας».

Τοσοῦτον δὲ θεμελιῶδες πρόβλημα εἶναι τὸ τῆς αἰτιολογίας τῆς ἐγκληματικότητος, ὥστε μέγα μέρος τῶν ἐπιστημόνων ἐταύτισεν αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιστημονικὴν ἱεραρχίαν τῆς ἐγκληματολογίας πρὸς μόνην τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἐγκληματικότητος.

ΙΙ. Εἰδικώτεραι κατευθύνσεις.

Εἰδικώτερον δ' ὁ Χριστιανισμὸς διεισέδυσεν εἰς τὰς ἀκολούθους περιοχὰς τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀνθρωπίνης διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἐγκληματικότητος, δηλονότι:

α΄) ἐναντίον τῶν «ἀθεϊστικῶν καὶ τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν» τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀπορρευσάσης ἀθεϊστικῆς καὶ ὑλιστικῆς «ἐλευθέρας ἠθικῆς».

β΄) ἐναντίον τῶν ἐπὶ μέρους «ἀνθρωπολογικῶν (ἐσωγενῶν) παραγόντων» τῆς ἀνθρωπίνης ἠθικῆς καὶ ψυχικῆς καταρρεύσεως, σωματικῶν καὶ ψυχολογικῶν.

γ΄) ἐναντίον τῶν ἐπὶ μέρους «κοινωνικῶν (ἐξωγενῶν) παραγόντων» τῆς ἀνθρωπίνης καταρρεύσεως.

(Συνεχίζεται)

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΤΙ ΗΤΑΝ ΤΟ ΣΤΥΓΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Δὲν ἐπρόλαβε ἡ ὑπὸ τὸν Α. Κουτσουμάρην Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν νὰ χαρῇ γιὰ τὴ διαλεύκανση τοῦ ἐγκλήματος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» καὶ νὰ ἀναπαυθῇ στὶς δάφνες της, ὅταν τὴν Τρίτη 19 Μαρτίου τοῦ 1929 κατὰ τὶς 8 τὸ πρωΐ, ἕνας ἄνθρωπος εἰσέβαλε λαχανιασμένος στὸ ΣΤ΄ ἀστυνομικὸ τμῆμα, στὴν πλατεία Κουμουνδούρου, γιὰ νὰ ἀναγγείλῃ στὸν ἀξιωματικὸ ὑπηρεσίας κάτι τὸ τρομακτικό.

—Κύριε ὑπαστυνόμε... Βοήθεια... Φοβερὸ καὶ τρομερὸ ἔγκλημα...

—Πού ἔγινε ἔγκλημα; ρώτησε ὁ ὑπαστυνόμος, ὁ ὁποῖος γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐσάστισε μὲ τὴ φοβερὴ καὶ τρομερὴ ἀναγγελία ὅτι ἔγινε κάποια δολοφονία, συλλογιζόμενος τὶς σκοτοῦρες ποὺ θὰ ἔβαζε στὸ κεφάλι του.

—Νὰ ἐδῶ στὴν ὁδὸ Πειραιῶς 17, στὸ ξενοδοχεῖο «Κολόνιαλ». Μᾶς ληστέψανε... Ἄγνωστοι μπῆκαν τὴ νύκτα μέσα, σκότωσαν τὸ θυρωρὸ τῆς νυκτός, ἐξηφάνισαν τὸ πτῶμα του ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ πῆραν τὰ κλειδιὰ τῆς κάσας. Μὲ αὐτὰ ἄνοιξαν, πῆραν ὅλα τὰ λεπτὰ ποὺ ἦταν μέσα καὶ ἔφυγαν. Μαζὶ πῆραν καὶ τὸ πτῶμα τοῦ θύματός των καὶ ἄφησαν τὰ αἵματα. Μυστήριο πρᾶγμα...

Ὁ ὑπαστυνόμος ἅρπαξε ἀμέσως τὸ τηλέφωνο καὶ εἰδοποίησε παντοῦ. Καὶ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγγελίας αὐτῆς ἦταν νὰ γίνῃ πραγματικὸς συναγερμός, γιατὶ μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἔφθασαν στὸ ξενοδοχεῖο «Κολόνιαλ» ὁ διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Ἀριστοτέλης Κουτσουμάρης, ὁ ὑποδιοικητὴς μακαρίτης Θόδωρος Λεονταρίτης, ὁ μετέπειτα ἀρχηγός, οἱ τότε ὑπηρετοῦντες στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια ἀστυνόμοι Γιάννης Πανόπουλος, μακαρίτης κι' αὐτός, ἄλλοτε Γενικὸς Διευθυντὴς στὸ Ὑπουργεῖο μὲ βαθμὸ Ἀρχηγοῦ, οἱ μακαρίτες ἐπίσης ἀστυνόμοι Γιάννης Λούκας καὶ Γιάννης Πανταζόπουλος καὶ ἀπὸ τὸ τότε γραφεῖο Σημάνσεως οἱ εἰδικοὶ ἀνιχνευταὶ ὑπαστυνόμοι τότε, Γιῶργος Τσιμπιδάρος, συνταξιοῦχος πιὰ ἀστυνόμος καὶ Κώστας Τσίπης, ὁ μακαρίτης ἀστυνομικὸς Διευθυντής, πραγματικοὶ ἄσσοι στὴν ἀνίχνευσι καὶ στὴν ἔρευνα γιὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Ἕνας ἀστυφύλακας τοποθετηθεὶς ἀμέσως ἀπὸ τὸν ὑπαστυνόμο τοῦ ΣΤ΄., ὅταν ἔγινε ἡ καταγγελία γιὰ τὸ ἔγκλημα, τοὺς ὑποδέχθηκε στὴν πόρτα καὶ ἀνέφερε, ὅτι σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς ποὺ πῆρε, δὲν ἄφησε κανένα νὰ μπῇ ἢ νὰ βγῇ στὸ ξενοδοχεῖο μέχρις ὅτου φθάσῃ ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ ἡ Σήμανσι.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου Παπακωνσταντίνου ἔσπευσε νὰ τεθῇ ἀμέσως στὴ διάθεση τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ δώσῃ τὶς πρῶτες πληροφορίες. Αὐτὸς εἶπε ὅτι λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς 8 τὸ πρωΐ, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ ξενοδοχείου Σοφοκλῆς Ἀντίοχος μόλις ξύπνησε κατέβηκε στὸ θυρωρεῖο γιὰ νὰ πάρῃ τὰ κλειδιά, νὰ σκουπίσῃ τὰ δωμάτια τῶν ἐνοίκων ποὺ θὰ ξυπνοῦσαν καὶ νὰ συγυρίσῃ στρώνοντας τὰ κρεβάτια τους. Μὰ τοῦ φάνηκε περίεργο γιατὶ δὲν βρῆκε τὸ θυρωρὸ στὴ θέση του. Ἡ ψηλὴ καρέκλα ποὺ καθόταν στὴν ἔδρα του, στὸ θυρωρεῖο, ἦταν ἀναποδογυρισμένη καὶ ἐδῶ κι' ἐκεῖ μπροστὰ στὸ θυρωρεῖο ἦταν πεταγμένα τὸ μπαστούνι τοῦ θυρωροῦ, τὸ καπέλλο του, ἕνα σημειωματάριο. Στὸ δάπεδο εἶδε κηλῖδες αἵματος. Ὁ θυρωρὸς Γιῶργος Γιαννούλης εἶχε γίνει ἄφαντος σὰν νὰ εἶχε ἀνοίξει ἡ γῆ καὶ νὰ τὸν εἶχε καταπιῇ, ἐνῶ στὸ θυρωρεῖο φαινότανε ὅτι εἶχε γίνει πάλη θυρωροῦ μὲ κάποιον ἢ μὲ κάποιους.

Ὁ Ἀντίοχος σάστισε καὶ θύμωσε γιατὶ ὁ θυρωρὸς δὲν τὸν εἶχε ξυπνήσει τὰ χαράματα γιὰ νὰ ξυπνήσῃ τοὺς ἐνοίκους ποὺ θὰ ἔφευγαν μὲ τὰ πρωϊνὰ τραῖνα καὶ συλλογίστηκε τὶς φωνὲς καὶ τὶς διαμαρτυρίες αὐτῶν καὶ μὲ τὸ δίκιο τους ποὺ θὰ

εἶχαν χάσει τὰ τραῖνα τους καὶ τὶς δουλειές τους μὰ ὕστερα φαντάστηκε ὅτι μπορεῖ νὰ συνέβη κανένα δυστύχημα ἢ καμμιὰ ζάλη στὸ θυρωρό. Τὸν ἀναζήτησε πρῶτα στὴν τουαλέττα, ὕστερα στὴν κρεβατοκάμαρά του καὶ μετὰ σ' ὅλους τοὺς διαδρόμους καὶ στὴ σοφίτα τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ θυρωρὸς τῆς νυκτὸς ὅμως Γιῶργος Γιαννούλης εἶχε χαθῆ ξαφνικὰ καὶ ἡ ἐξαφάνισί του ἦταν πραγματικὸ μυστήριο γιὰ τὸ φουκαρὰ τὸν Ἀντίοχο.

Ἡ πρώτη δουλειὰ τοῦ θαλαμηπόλου ἦταν νὰ εἰδοποιήση ἀμέσως τὴν ταμία τοῦ ξενοδοχείου Μαρία Μωησόγλου, ἡ ὁποία μόλις ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ ξενοδοχείου τὸ βρῆκε μὲ ξεκλείδωτη τὴν πόρτα. Τὸ εἶχαν ἀνοίξει μὲ τὸ κλειδί του ἢ μὲ ἀντικλείδι καὶ εἶχαν κλέψει ἀπὸ μέσα ὅλα τὰ λεπτὰ τὰ ὁποῖα εἶχε κλείσει ἀπὸ βραδὺς ἡ ταμίας. Θυμόταν πολὺ καλά, γιατὶ εἶχε κάνει τὸ βράδυ τῆς Δευτέρας ταμεῖο καὶ εἶπε ὅτι μέσα στὴ σιδερένια κάσσα ἦταν 47.500 δραχμές. Μὰ ἀκόμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ξεκλείδωτο καὶ κλεμμένο χρηματοκιβώτιο, εἶχε παραβιασθῆ καὶ ἕνα συρτάρι ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ θυρωροῦ καὶ εἶχαν κλαπῆ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μέσα ἄλλες 6.500 δραχμές. Καὶ τότε μόνο ὁ Ἀντίοχος ἐνόμισε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνοχλήση τὸ διευθυντὴ τοῦ ξενοδοχείου Παπακωνσταντίνου. Καὶ αὐτὸς φαντάστηκε ἀμέσως ὅτι σκοτῶσαν τὸ θυρωρὸ τῆς νυκτὸς καὶ τὸν ἐλήστευσαν καὶ ἔστειλε νὰ εἰδοποιήσουν τὸ ΣΤ΄. ἀστ. Τμῆμα. Θέλησε τὸ πρῶτο νὰ πάρη τὴν ἀστυνομία στὸ τηλέφωνο καὶ νὰ τὴν εἰδοποιήση. Ἀλλὰ τὸ κορδόνι τοῦ τηλεφώνου εἶχε ἀποσπασθῆ βίαια, ἔλειπε ἕνα μεγάλο κομμάτι του ἀπ' αὐτὸ ποὺ εἶχε κλαπῆ ἀπὸ τοὺς δράστες καὶ τὸ τηλέφωνο δὲν λειτουργοῦσε. Προφανῶς τὸ εἶχαν ἀποσπάσει οἱ δράσται, οἱ λησταί, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ κακούργημά τους. Αὐτὸ ὑπέθεσε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔστειλε ἕναν ἀπὸ τοὺς κατώτερους ὑπαλλήλους νὰ τρέξη ἀμέσως καὶ νὰ ἀναγγείλη τὸ ἔγκλημα στὸ ΣΤ΄. ἀστυνομικὸ τμῆμα. Καὶ στὸ ἀναμεταξὺ αὐτὸς καὶ ὁ ὑπάλληλος Σοφοκλῆς Ἀντίοχος ἐφύλαξαν ὅπως εἶπαν ἐκεῖ στὸ ξενοδοχεῖο γιὰ νὰ μὴ μπῆ ἢ βγῆ κανένας ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους καὶ νὰ μὴ καταστραφοῦν πολύτιμα ἴχνη γιὰ τὴν ἀστυνομικὴ διερεύνησι καὶ τὴν ἀνάκρισι.

Ὁ κ. Κουτσουμάρης καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Λεονταρίτης ἄρχισαν τὴν ἔρευνα τοῦ ξενοδοχείου, μὲ ἐπιμονή, μὲ ὑπομονὴ καὶ μὲ σύστημα. Πῆγαν πρῶτα στὴν ταράτσα, ἔψαξαν τὴ σοφίτα, τὸ πλυσταριὸ καὶ μὴ βρίσκοντας τίποτε, ἐσυνέχισαν τὴν ἔρευνά τους σὲ ὅλους τοὺς διαδρόμους, τὰ σαλόνια καὶ τὰ δωμάτια τῶν ἐνοίκων. Στὰ τελευταῖα ἔψαχναν καὶ κάτω ἀπὸ τὰ κρεβάτια καὶ μέσα στὶς ντουλάπες ἀκόμα. Πτῶμα Γιαννούλη δὲν βρέθηκε πουθενά.

— Πῶς διάβολο τὸ κουβάλησαν, ἔλεγε ὁ κ. Κουτσουμάρης. Μέρα νύκτα δὲν σταματάει ἡ κίνηση στὴν ὁδὸ Πειραιῶς... Κάτι ἄλλο πρέπει νὰ συμβαίνει...

Μετὰ τὴν ἔρευνα σ' ὁλόκληρο τὸ ξενοδοχεῖο, ποὺ ἀπέβη χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα, ἔγινε μὲ πάρα πολλὴ μεγάλη προσοχὴ αὐτοψία μέσα στὸ θυρωρεῖο. Ἐκεῖ κοντὰ στὸ τηλέφωνο βρέθηκαν καμμιὰ εἰκοσαριὰ εἴκοσι πέντε μικρὲς κηλῖδες αἵματος. Μά τί κηλῖδες. Ἡ μεγαλύτερη ἀπ' αὐτὲς εἶχε δὲν εἶχε τὸ μέγεθος τῆς φακῆς. Τὸ αἷμα αὐτὸ ἦταν τόσο λίγο, τόσο ἀπειροελάχιστο, ποὺ ἦταν ἀδύνατο, ἀπολύτως ἀδύνατο, νὰ προέρχεται ἀπὸ δολοφονία τοῦ θυρωροῦ. Ἂν εἶχε γίνει δολοφονία, τὸ δάπεδο τοῦ θυρωρείου ἔπρεπε νὰ ἦταν πλημμυρισμένο στὸ αἷμα. Μὰ καὶ οἱ μικρὲς αὐτὲς κηλῖδες εἶχαν πέσει μὲ πολλὴ προσοχὴ ἀπὸ πολὺ μικρὸ ὕψος. Δὲν παρουσίαζαν καμμιὰ ἀνωμαλία στὴν περιφέρειά τους, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ συνέβαινε ἂν ἔπεφταν ἀπὸ κάποιο ὕψος. Αὐτὲς μωρὲ μάτια μου, φαινότανε ὅτι εἶχαν γίνει ἐπίτηδες καὶ μὲ προσοχὴ καὶ εἶχαν ριχθῆ ἀπὸ πολὺ μικρὸ ὕψος. Ὕστερα ἐκύτταξαν μὲ προσοχὴ τὴν ἐξώθυρα τοῦ ξενοδοχείου ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν κουβαλήσει τὸ πτῶμα τοῦ σκοτωμένου. Μὰ τὶ διάβολο. Δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ ἐκεῖ λίγο αἷμα; Ἔστω καὶ μερικὲς σταλαγματιές. Δὲν ὑπῆρχε ἴχνος.

Ὁ κ. Κουτσουμάρης, ἂν καὶ ἀπὸ ὅσα εἶδε ἴσα μὲ ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἄρχισε

νὰ ἔχη ὄχι μόνο σοβαρὲς ἀμφιβολίες ὅτι δὲν εἶχε διαπραχθῆ ἔγκλημα ἀλλὰ βεβαιότητα γιὰ μιὰ σατανικὴ σκηνοθεσία ἐγκλήματος ποὺ δὲν εἶχε γίνει. Ἀλλὰ γιὰ νὰ δέση τὴ δουλειὰ ἑκατὸ τὰ ἑκατὸ ἔστειλε νὰ φωνάξουν ἀμέσως τὸν μακαρίτη καθηγητὴ τῆς Ἰατροδικαστικῆς Γιάννη Γεωργιάδη καὶ τὸν τότε ὑφηγητὴ Γρηγόρη Κάτσα γιὰ νὰ παραστοῦν καὶ αὐτοὶ στὴν αὐτοψία καὶ νὰ ἀκούσῃ τὴ γνώμη τους. Καὶ αὐτοὶ ἔμειναν σύμφωνοι, ἀπολυτώτατα σύμφωνοι ὅτι μόνο δολοφονία δὲν εἶχε γίνει ἐκεῖ. Ὁ θυρωρὸς προφανῶς ἔκλεψε τὸ ταμεῖο καὶ γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κλοπή του καὶ νὰ τὴν παραστήσῃ γιὰ ληστεία, ἐσκηνοθέτησε τὴ δολοφονία του καὶ ἐξηφανίσθη φανταζόμενος ὅτι ἡ Ἀστυνομία θὰ τὰ ἔχαβε ὅλα αὐτὰ καὶ θὰ πίστευε ὅτι τὸν εἶχαν δολοφονήσει ἄγνωστοι γκάγκστερς καὶ θὰ εἶχαν ληστέψει τὸ ξενοδοχεῖο «Κολόνιαλ». Ἐξητάσθησαν οἱ κηλῖδες τοῦ αἵματος μὲ ἕνα πελώριο φακό.

— Μὰ εἶναι φῶς φανάρι... Ἔλεγε ὁ μακαρίτης ὁ Γεωργιάδης. Ὅλες ἐρρίχθηκαν ἀπὸ μικρό, ἀπὸ ἐλάχιστο ὕψος καὶ ἐπίτηδες. Ἂν εἶχαν πέσει ἀπὸ διαφορετικὸ ὕψος ἡ κάθε μιὰ σὲ μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνωμαλία στὴ περιφέρεια θὰ παρουσίαζαν δίπλα γύρω ἀπὸ μερικὲς κηλῖδες καὶ μικρὰ σταγονίδια ποὺ ἐδῶ δὲν συμβαίνει. Εἶναι τόσο λίγο τὸ αἷμα, ὥστε εἶναι προφανὲς ὅτι πρόκειται ἀπὸ κάποιο ἐπιπόλαιο τραῦμα, μὲ μιὰ καρφίτσα ἴσως, ποὺ τὸ ἐπροκάλεσε ὁ ἴδιος γιὰ νὰ σκηνοθετήσῃ τὸ ἔγκλημα. Αὐτὸς ὁ κύριος μᾶς ἐπῆρε γιὰ βλάκες.

— Μὰ ὁρίστε κ. Καθηγητά, προσέθεσε ὁ κ. Κουτσουμάρης. Παρόμοιαι αἱματηραὶ μικρὲς κηλῖδες κατασκευάσθησαν καὶ ἐπάνω στὸ πεταγμένο καπέλλο τοῦ δῆθεν θύματος, στὸ μπαστούνι του καὶ σ' ἕνα σημειωματάριο ποὺ πέταξε ἐπίτηδες χάμω στὸ πάτωμα γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εἰκόνα τῆς πάλης. Παρατηρῆστε ἐπίσης. Τὸ σούρμα τοῦ τηλεφώνου δὲν ἀποσπάσθηκε μὲ τὸ χέρι, ἀλλὰ κόπηκε μὲ πολλὴ προσοχὴ μὲ σουγιά. Ἴχνη διαρρήξεως παρατηροῦνται μόνο στὸ συρτάρι, ὅπου ἡ ταμίας κακῶς ἔβαζε καὶ τὰ πρόχειρα χρήματα, 6½ χιλιάδες δραχμὲς καὶ τὰ κλειδιὰ τοῦ χρηματοκιβωτίου. Ὁ Γιαννούλης ἔσπασε τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου, πῆρε τὶς 6.500 ποὺ ἦταν μέσα, πῆρε τὸ κλειδὶ τοῦ χρηματοκιβωτίου, ἄνοιξε μὲ αὐτὸ τὴ σιδερένια κάσα, ἐπῆρε ἀπὸ ἐκεῖ τὶς 47.500. Ἄφησε τὰ τσὲκ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ κατόρθωνε νὰ ἐξαργυρώσῃ. Ὕστερα μὲ κάτι θὰ τρύπησε κάπου τὸ σῶμα του, κανένα χέρι ἴσως, ἐρράντισε μὲ προσοχὴ λίγες κηλῖδες αἷμα, ἐπέταξε καὶ τὸ καπέλλο του καὶ τὸ μπαστούνι του καὶ τῶσκασε μὲ τὰ λεφτά. Φαντάσθηκε ὅτι θὰ μᾶς ἔκανε νὰ χάψουμε τὸ παραμύθι καὶ τὴ σκηνοθεσία του καὶ θὰ ψάχναμε νὰ τὸν βροῦμε πεθαμένο ἐνῶ αὐτὸς ὁλοζώντανος θὰ ξεκοκκάλιζε τὰ χιλιάρικα ποὺ ἔκλεψε. Μὰ δὲν τοῦ πέρασε. Καὶ οὔτε θὰ τοῦ περάσῃ.

Καὶ ἐσυνέχισε:

—Ἀλλ ἂς δοῦμε καὶ τὸ παρελθὸν αὐτοῦ τοῦ κυρίου νυκτοφύλακος. Κύριε Τσιμπιδᾶρο καὶ Κύριε Τσίπη. Πεταχτῆτε μιὰ στιγμὴ στὴ Σήμανσι νὰ δοῦμε μήπως ὁ Γιῶργος Γιαννούλης εἶναι σεσημασμένος καὶ μήπως ἔχουμε φωτογραφία του. Ἂν εἶναι καὶ ἂν ὑπάρχη φωτογραφία του, θέλω ἀμέσως πολλὰ ἀντίτυπα νὰ ψάξουμε.

Καὶ πράγματι ὕστερα ἀπὸ λίγο ἔφεραν τὴν ἀπάντησι μαζὶ μὲ τὶς φωτογραφίες του. Γιατὶ ὁ κ. Γεώργιος Γιαννούλης ἀπὸ τὸν Πύργον τῆς Ἠλείας, ὑπάλληλος ξενοδοχείου, ἐτῶν 25 εἶχε συλληφθῆ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1926 γιὰ κλοπὴ 550 δραχμῶν ἀπὸ τὸ Β΄. ἀστυνομικὸ τμῆμα. Ἀλλὰ καί, προηγουμένως εἶχε συλληφθῆ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1924 ἀπὸ τὸ ΣΤ΄. ἀστυνομικὸ τμῆμα, διότι ὡς ὑπάλληλος εἰς τὸ ξενοδοχεῖο «Σαβόϊα», ὅπου εἰργάζετο τότε μὲ τὸ ψευδώνυμο Γ. Χαλᾶς ἀπὸ τὴν Ἄνδρο, εἶχε κλέψει τὶς βαλίτσες ἑνὸς ἐνοίκου. Εἰς τὸ «Κολόνιαλ» εἶχε παρουσιασθῆ ὡς Γιαννούλης ἀπὸ τὰ Λεχαινά.

Ὁ κ. Κουτσουμάρης δὲν ἔχασε πιὰ καιρό. Εἶχε βεβαιωθῆ ἀπόλυτα ὅτι δὲν ἐπρόκειτο γιὰ ἐξωτερικὴ κλοπή, ἀλλὰ γιὰ ἐσωτερικὴ ἀπὸ τὸ Γιαννούλη, ὁ ὁποῖος

τὴν περασμένη νύκτα εἶχε δῆ τὴν ταμία Μαρία Μωϋσόγλου νὰ κρύβη τὸ κλειδὶ τοῦ χρηματοκιβωτίου στὸ συρτάρι τοῦ γραφείου της ποὺ εἶχε τὰ πρόχειρα λεπτὰ καὶ νὰ τὸ κλειδώνη ἐκεῖ μέσα. Καὶ ὁ κύριος αὐτὸς τὴ νύκτα δὲν ἔχασε καιρό, γιατὶ ἔσπασε τὸ συρτάρι, ἐπῆρε τὰ πρόχειρα λεπτά, τὶς 6.500 δραχμές καὶ τὸ κλειδί, ἄνοιξε μὲ αὐτὸ τὸ χρηματοκιβώτιο καὶ πῆρε καὶ τὶς 47.500 δραχμές. Ὕστερα τρυπήθηκε μὲ κάτι, κάπου ἄφησε νὰ πέσουν κατὰ τρόπο ἠλίθιο μερικὲς σταγόνες αἷμα ἀπὸ τὴ γρατζουνιά του, ἐπέταξε τὸ καπέλλο του, καὶ τὸ μπαστούνι του, τὸ σημειωματάριό του κάτω στὸ πάτωμα γιὰ νὰ παρουσιάση κάποια πάλη καὶ ἐξαφανίσθηκε μὲ τὸ παραδάκι νομίζοντας ὅτι ἡ Ἀστυνομία θὰ ἦταν τόσο ἠλιθία ὥστε νὰ ὑποθέση ὅτι τὸν ἐδολοφόνησαν γιὰ νὰ τὸν ληστέψουν καὶ ὅτι πραγματικοὶ λησταὶ θὰ ἦσαν τόσο ἠλίθιοι ὥστε ἂν ὑποτεθῆ ὅτι τὸν σκοτώνανε καὶ τὸν ληστεύανε αὐτοὶ δὲν θὰ εἶχαν τίποτε ἄλλο στὸ μυαλό τους νὰ κάνουν παρὰ νὰ πάρουν τὸ σκοτωμένο μαζί τους. Καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἔστειλε ἀμέσως στὴ Σήμανσι καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ βγάλουν καμιὰ διακοσαριὰ φωτογραφίες τοῦ κλέφτη τοῦ ξενοδοχείου «Κολόνιαλ». Ἐφωδίασε μὲ αὐτὲς ἰσάριθμα ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας καὶ τὰ ἐξαπέστειλε στὰ κέντρα καὶ στὰ ἀπόκεντρα νὰ πιάσουν τὸ Γιαννούλη. Καὶ τὸ ἴδιο βράδυ πραγματικὰ ὁ Γιῶργος Γιαννούλης, κατὰ τὶς 10 ἡ ὥρα βρέθηκε στὸ κέντρο τῆς πλατείας Βάθης σπαταλώντας τὰ χιλιάρικα ποὺ τόσο εὔκολα εἶχε κερδίσει καὶ συνελήφθη. Προσήχθη ἀμέσως στὸν κ. Κουτσουμάρη, στὴν ἀσφάλεια, ποὺ ἦταν τότε στὴν ὁδὸν Σατωβριάνδου.

— Βρὲ καλῶς τὸ σκοτωμένο μας... εἶπε μόλις τὸν εἶδε ὁ κ. Κουτσουμάρης. Ἔκαναν ἔρευνα ἀπάνω του καὶ τοῦ βρῆκαν ὅλα τὰ λεπτὰ ποὺ εἶχε κλέψει. Ἐλειπαν μόνο κάτι ἐλάχιστα ποὺ πρόλαβε νὰ ξοδεύση στὸ ἀναμεταξύ. Καὶ τὰ ἀπέδωσαν φυσικὰ στὸ διευθυντὴ τοῦ ξενοδοχείου ποὺ δὲν ἤξερε πῶς νὰ εὐχαριστήση τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια ποὺ δὲν ἔχαψε τὸ σκηνοθετημένο ἔγκλημα τοῦ κλέφτη.

— Πῶς νὰ ζήσω, κ. διοικητά μου, εἶπε ὁ Γιαννούλης στὸν κ. Κουτσουμάρη, χίλιες ψωροδραχμὲς μοῦ ἔδινε τὸ ἀφεντικό μου. Γι' αὐτὸ τὸν ἔκλεψα. Ἂς ὄψεται ἡ Ἀστυνομία καὶ σεῖς ποὺ μὲ βρήκατε καὶ μὲ πιάσατε.

Δικάσθηκε σὲ λίγους μῆνες ἀπὸ τὸ Κακουργιοδικεῖο καὶ καταδικάσθηκε σὲ «εἱρκτή», ὅπως ὁ παλιὸς Ποινικὸς Νόμος ἐχαρακτήριζε τὴν κάθειρξι τοῦ σημερινοῦ Π. κώδικος.

ΣΠΥΡΟΣ ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ W. O. WILSON ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ 1960—1964

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Νέα μέσα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν παλαιῶν προβλημάτων.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις δὲν ἠδύνατο νὰ ὑστερήσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν μέσων καὶ τῶν μεθόδων καταστολῆς τῶν ἐγκλημάτων ἢ καὶ συλλήψεως τῶν ἐγκληματούντων.

Πρὸς τοῦτο εἰδικοὶ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀφανοῦς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμόζοντες συγχρόνους μεθόδους μεταμφιέσεως καὶ χρησιμοποιοῦντες τὰ πλέον τελειότερα μέσα ἐπικοινωνίας. Οὗτοι ἀρχικῶς ἐχρησιμοποιήθησαν δι' ὡρισμένας περιπτώσεις ἐγκλημάτων διὰ τὴν σύλληψιν τῶν δραστῶν αὐτῶν. Πλὴν ὅμως ἡ ἀποδοτικότης αὐτῶν ἐπέβαλε τὴν ἐπέκτασιν τῆς χρησιμοποιήσεώς των.

Οἱ ἐκπαιδευμένοι αὐτοὶ ἀστυνομικοί, παρουσιαζόμενοι εἴτε ὡς ὁδηγοὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἢ τουρίσται ἢ ἔμποροι καὶ ὑφιστάμενοι ἐπίθεσιν ἐγκληματικῶν στοιχείων, καλοῦν τοὺς συναδέλφους των διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ φορητοῦ ραδιοτηλεφώνου των διὰ τὰ περαιτέρω. Ἔμπειροι εἰς τὸ ζίου - ζίτσου καὶ ἐκπαιδευμένοι εἰς τὴν ἐργασίαν ὁμάδος ἡ ὁποία προϋποθέτει συστηματικὴν συνεργασίαν, ἐσημείωσαν σπουδαιοτάτας ἐπιτυχίας εἰς τὴν σύλληψιν καὶ καταδίκην σημαινουσῶν προσωπικοτήτων τοῦ ὑποκόσμου.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὡς ἀνεφέρθη εἰς τὴν σχετικὴν παράγραφον ἀνωτέρω, συνεκροτήθη «Εἰδικὴ Ὁμὰς Ἐμπιστευτικῶν Πληροφοριῶν». Ἡ Ὁμὰς αὐτὴ ἔχει ὡς ἀποστολὴν τὴν συστηματικὴν συλλογὴν πληροφοριῶν περὶ ἐγκλημάτων καὶ ἐγκληματιῶν. Αἱ οὕτω συλλεγόμεναι ὑπ' αὐτῆς πληροφορίαι γνωστοποιοῦνται ἁρμοδίως καὶ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν ἐκτελέσεως περαιτέρω ἀστυνομικῶν ἢ καὶ ἀνακριτικῶν ἐνεργειῶν.

Οἱ ἀφανῶς ἐργαζόμενοι ἀστυνομικοί, τόσον οἱ μετερχόμενοι διάφορα ἐπαγγέλματα ἢ ἰδιότητα, ὅσον καὶ οἱ ἐξειδικευμένοι εἰς τὴν ὀργάνωσιν δικτύων καὶ συλλογὴν πληροφοριῶν ἀνὰ τὴν πόλιν, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ παραδείγματα ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς εἰδικεύσεως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν πρᾶξιν.

Ἐπὶ πλέον τούτων, τὸ «Τμῆμα Εἰδικῶν Πληροφοριῶν» τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐπιθεωρήσεως ἔχει ἀποστολὴν τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν εἰς διάφορα ἐπίπεδα τοῦ ὑποκόσμου σχετικῶς πρὸς τὰς ἀνατρεπτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς ὁμάδας ἢ συνδικάτα αὐτοῦ. Μία ἐκ τῶν καθημερινῶν ἀπασχολήσεων τοῦ Τμήματος τούτου εἶναι ἡ συνεχὴς παρακολούθησις τῶν ἡγετικῶν ἐγκληματικῶν στοιχείων.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν διαφόρων ἐγκλημάτων ἐναντίον τῶν «Ἠθῶν» κ.τ.λ., ἤτοι παράνομα στοιχήματα, ναρκωτικά, πορνεία, ἄσεμνα θεάματα καὶ παραβάσεις τῶν νόμων περὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Εἰς ἕκαστον Τμῆμα διατίθενται εὐάριθμοι ἀστυνομικοὶ οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν περὶ αὐτὰ νόμων καὶ βεβαιώνουν τὰς παραβάσεις των. Οὗτοι ἐναλλάσσονται περιοδικῶς ὑπὸ ἄλλων συναδέλφων των κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Διοικητοῦ των.

Τὸ Τμῆμα Ἠθῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐπιθεωρήσεως ἔχει ὡς ἀποστολὴν τὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς ὅλης προσπαθείας τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Σώματος, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς ἀναφορᾶς περὶ αὐτῆς εἰς τὸν Ἀρχηγόν.

Χαρακτηριστικὴ καινοτομία, τὴν ὁποίαν ἡ ἀναδιοργάνωσις ἐφήρμοσεν, εἶναι ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν (Παραρτημάτων) Γενικῆς Ἀσφαλείας μὲ φωτογραφίας τῶν ἐγκληματιῶν εἰς μικροφίλμς. Ἔτσι οἱ μάρτυρες καὶ τὰ θύματα ποὺ πρὶν ἐταλαιπωροῦντο ἐπὶ ὥρας μὲ τὸ «ξεφύλλισμα» ὀγκωδῶν βιβλίων (ἄλμπουμ) μὲ φωτογραφίας ἐγκληματιῶν διὰ τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ καταζητουμένου δράστου, ὁδηγοῦνται, ἀντὶ τοῦ Κεντρικοῦ, εἰς τὸ ἁρμόδιον Παράρτημα. Ἐκεῖ προβάλλονται ἐνώπιόν των μικροφίλμς φωτογραφιῶν καταλλήλως ταξινομημένων, μὲ τὰς ὁποίας κάθε Παράρτημα εἶναι ἐφωδιασμένον. Ἡ προβολή των γίνεται μὲ εἰδικὴν συσκευὴν προβολῆς μικροφίλμ, τὴν ὁποίαν ὁ ἐξεταζόμενος παρακολουθεῖ μὲ ἄνεσιν καὶ ἀποτελεσματικότητα. Διὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν φωτογραφιῶν αὐτῶν εἰς ἀσθενεῖς ἢ τραυματίας ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν των, χρησιμοποιοῦνται φορηταὶ συσκευαὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἀποφυγὴν καθυστερήσεων κατὰ τὴν ἐξέτασιν συλλαμβανομένων ὑπόπτων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἐνοχῆς ἢ τῆς ἀθωότητός των, ὥστε νὰ μὴ παραταθῇ ἡ κράτησις αὐτῶν πέραν τῶν ἐπιτρεπομένων χρονικῶν ὁρίων, ἔχει ἁπλοποιηθῇ ἡ σχετικὴ ἀστυνομικὴ διαδικασία καὶ χρησιμοποιοῦνται τὰ τελειότερα τεχνικὰ μέσα. Ἔχει ἐφαρμοσθῇ συγκεντρωτικὸν σύστημα καταγραφῆς τῶν κρατουμένων, ὥστε νὰ παρακολουθοῦνται οὗτοι, νὰ ἀποφεύγωνται ἀδικαιολόγητοι κρατήσεις προσώπων καὶ νὰ παρέχεται κάθε δυνατὴ καὶ νόμιμος ἐξυπηρέτησις αὐτῶν καὶ τῶν οἰκείων των.

Ἐπιστήμη καὶ Τεχνικὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου, ἔχουσα κατανοήσει ἀπολύτως τὴν σπουδαιοτάτην σημασίαν τῆς ἐπιστημονικῆς διερευνήσεως τῶν ἐγκλημάτων, διαθέτει ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἴδιον ἐγκληματολογικὸν ἐργαστήριον. Ἀλλὰ κατὰ τὴν προσπάθειαν ἀναδιοργανώσεως, ἐδόθη εἰδικὴ ἔμφασις εἰς αὐτὸ μὲ νέον προσωπικόν, τελειότατα μέσα καὶ κατκλλήλους ἐγκαταστάσεις. Εἰς αἰσθητῶς μεγάλον ἀριθμὸν ἐγκλημάτων, διετέθησαν ἐκπαιδευμένοι ἀστυνομικοὶ εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ τόπου αὐτῶν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν φυσικῶν ἰχνῶν διὰ τὴν ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν. Τὰ «Εἰδικὰ Κινητὰ Ἐγκληματολογικὰ Ἐργαστήρια» ἐφωδιάσθησαν διὰ περισσοτέρων ὀχημάτων, ἐπιστημονικῶν ὀργάνων καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ. Ἔτσι, ὅταν ἀναγγέλλεται ἕνα ἔγκλημα ἢ ἀτύχημα, τὸ τοπικῶς ἁρμόδιον «Συνεργεῖον» ἀποστέλλεται ἐπὶ τόπου ἀμέσως μετὰ τὴν σχετικὴν αἴτησιν τοῦ ἐπιληφθέντος ἀστυνομικοῦ.

Ἡ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυνομικῶν εἰς θέματα ἐπιστημονικῆς διερευνήσεως τῶν ἐγκλημάτων, ἐδημιούργησε γενικὴν συνείδησιν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐργαστηρίου εἰς τὴν ἐξιχνίασιν αὐτῶν. Εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου εὑρίσκονται εἰς συχνὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, διὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὴν συστηματικὴν παρουσίασιν τῶν διαφόρων ὑποθέσεων εἰς τὰ δικαστήρια.

Τὸ ἐργαστήριον μετεστεγάσθη εἰς σύγχρονον οἴκημα μὲ χῶρον ἀρκετὸν ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ηὐξημένας ἀνάγκας του. Τὸ Τμῆμα Σπεκτροσκοπίας ἐφωδιάσθη διὰ τελειοτάτων συγχρόνων μέσων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι σπεκτροσκόπιον, σπεκτροφωτόμετρον, μικροσκόπιον μετὰ φωτογραφικῆς μηχανῆς καὶ συσκευῆς ἀναλύσεως δι' ἀκτίνων «Χ».

Ἤδη, εἰδικοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἐργαστηρίου συνεργάζονται μετὰ ἐπιστημόνων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ἀργκὸν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου «ἀναλύσεως ἰχνῶν κατόπιν ἐνεργοποιήσεως καὶ δι' ἠλεκτρονίων». Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου αὐτῆς, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διαπίστωσις χημικῶν στοιχείων εἰς «ποσότητα» τόσον ἀπειροελάχιστον, ἥτις διὰ τῶν ἐν χρήσει μεθόδων εἶναι ἀδύνατον νὰ διαπιστωθῇ. Ἡ μέθοδος τῆς ἐνεργοποιήσεως τῶν ἰχνῶν ἔχει ἤδη ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τοῦ ἐργαστηρίου διὰ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν σύγκρισιν μελάνης, πλα-

στικῶν ὑλῶν, μετάλλων καὶ λοιπῶν οὐσιῶν. Αἱ διεξαχθεῖσαι ἔρευναι καταδεικνύουν ὅτι ἡ μέθοδος αὐτὴ θὰ διευκολύνη τὴν ἀνίχνευσιν πυρίτιδος εἰς τὰς χεῖρας ὑπόπτου δράστου ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ἡ χρῆσις πυροβόλου ὅπλου ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλαι διαφαινόμεναι ἐφαρμογαὶ τῆς μεθόδου αὐτῆς καλύπτουν τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν σύγκρισιν τριχῶν, κηλίδων αἵματος καὶ λοιπῶν βιολογικῶν οὐσιῶν.

Ἀξία μνείας εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ χρησιμοποίησις Ἀνιχνευτοῦ Ψεύδους (πολλαπλῶν ἐνδείξεων) ὑπὸ εἰδικευμένου προσωπικοῦ εἰς περιπτώσεις περισσοτέρας ἀπ' ὅτι κατὰ τὸ παρελθόν. Μὲ τὴν παρακολούθησιν καὶ τῆς ἐλαφροτάτης ἀκόμα διακυμάνσεως τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀφιδρώσεως τοῦ ἐξεταζομένου, ὁ εἰδικευμένος χειριστὴς τοῦ ἀνιχνευτοῦ ἐντοπίζει κατὰ τὴν ἐξέτασιν τὰς μὴ ἀληθεῖς ἀπαντήσεις του.

Συγκέντρωσις, ἀποθήκευσις καὶ ἀνεύρεσις τῶν πάσης φύσεως στοιχείων.

Τὸ Σικάγον εἶναι μία πάρα πολὺ μεγάλη πόλις καὶ τὸ ἀστυνομικὸν ἀντικείμενον εἰς αὐτὴν ἔχει διαστάσεις ἀναλόγους. Εὐνόητον εἶναι ὅτι τὸ πρόβλημα συγκεντρώσεως, ταξινομήσεως, διαφυλάξεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν στοιχείων περὶ ἐγκλημάτων καὶ ἀστυνομικῆς σημασίας συμβάντων, καθὼς ἐπίσης τῶν ἀναφορῶν περὶ αὐτῶν, τῶν λαμβανομένων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων θὰ πρέπει νὰ παρουσιάζεται ὀξύτατον.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ πρέπει νὰ ἀρχειοθετηθοῦν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπόλυτος καὶ ἄμεσος ἐξυπηρέτησις μελλοντικῶν ἀναγκῶν. Δι' αὐτῶν θὰ διασφαλισθῇ ἡ ἀλάνθαστος μνήμη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὀργανισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ στηριχθῇ κατὰ μεγάλον μέρος ἡ ἐπιτυχὴς ἀντιμετώπισις ἐγκλημάτων τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

Καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἤρχισε ἀπὸ τὸ σύστημα ἀναφορᾶς ἢ ἐγγραφῆς δι' ἕκαστον ἔγκλημα καὶ συμβάν, ὡς καὶ δι' ἑκάστην ἐνέργειαν ἀστυνομικὴν ἢ διοικητικήν. Αἱ συντασσόμεναι δι' ἑκάστην περίπτωσιν ἀναφοραί, τυποποιημέναι καὶ πλήρεις, χωρὶς παραλήψεις καὶ ὑπερβολάς, ἐλέγχονται κατὰ τρόπον συστηματικόν, ὥστε ἡ σύνταξίς των νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν σχετικὸν Κανονισμόν. Δι' αὐτῶν διασφαλίζεται ἡ «διοχέτευσις» τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων καὶ πληροφοριῶν ἀπὸ τὴ σκοπιὰν εἰς τὸ ἀρχεῖον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς ἅπαντας τοὺς ἁρμοδίους δι' ἐκμετάλλευσιν.

Τὸ «Ἐγχειρίδιον Ἀναφορῶν», ἀντίτυπα τοῦ ὁποίου ἔχουν διανεμηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικούς, καθορίζει μὲ κάθε λεπτομέρειαν τὸ ἔντυπον ποὺ πρέπει νὰ συμπληρωθῇ καὶ τὴν ἀναφορὰν ποὺ πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Τὸ «Κέντρον Καταχωρίσεως καὶ Διαβιβάσεων» λαμβάνει τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι διαβιβάζουν αὐτὰς τηλεφωνικῶς καὶ διὰ μηχανημάτων ἠχογραφήσεως «ἐγγράφει» ταύτας διὰ τὴν ἐπὶ χάρτου ἐν συνεχείᾳ «ἀναπαραγωγὴν» καὶ διαβίβασιν αὐτῶν ἁρμοδίως διὰ τὴν περαιτέρω ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν.

Τὸ σύστημα καταγραφῆς καὶ ἀριθμήσεως τῶν καταγγελλομένων ἐγκλημάτων εἰς τὸ Κέντρον, διασφαλίζει τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐπιβαλλομένων ἐνεργειῶν.

Τὸ εἰδικὸν εὑρετήριον δύναται νὰ παράσχῃ ἀμέσως κάθε πληροφορίαν εἰς τὸν περιπολοῦντα ἀστυνομικὸν περὶ καταζητουμένων προσώπων, περὶ κλαπέντων αὐτοκινήτων, περὶ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν ὁποίων ἀφῃρέθη ἡ ἄδεια ἱκανότητος ὁδηγοῦ, περὶ ἀδειῶν καταστημάτων καὶ περὶ οἱουδήποτε θέματος τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γνωρίζῃ. Τὸ εὑρετήριον τοῦτο συνδέεται διὰ τηλετύπου μὲ διαφόρους ἄλλας Ἀρχὰς καὶ δύναται νὰ λάβῃ ἀμέσως οἱανδήποτε πληροφορίαν χρειάζεται.

Μέριμνα καὶ ὑποστήριξις.

Ἡ κανονικὴ ἐμφάνισις τοῦ ἀστυφύλακος εἰς τὴν σκοπιάν του καὶ παρουσία πλήρως ἐξωπλισμένων καὶ «οὐσιαστικῶς» ὑποστηριζομένων ἀστυφυλάκων εἰς ὅ-

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΕΦ-ΜΠΙ-ΑΪ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΥ ΚΛΟΥΞ ΚΛΑΝ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

—«Τὸ FBI ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν τοῦ κατευνασμοῦ», δήλωσε ὁ Λούθερ Κίγκ, πρόεδρος τοῦ συμβουλίου χριστιανῶν ἡγετῶν τῶν νοτίων Πολιτειῶν.

—«Γιὰ τοὺς νέγρους, τὸ FBI θεωρεῖται ὡς συντελεστὴς καταπιέσεως στὶς νότιες πολιτεῖες», δήλωσε ἐξ ἄλλου ἡ φοιτητικὴ ἐπιτροπὴ συντονισμοῦ κατὰ τῶν βιαιοπραγιῶν.

—«Σχεδὸν τίποτε δὲν κάνει τὸ FBI γιὰ νὰ πατάξη τοὺς ὑπονομευτάς, ἐμπρηστὰς καὶ δολοφόνους», δήλωσε καὶ ὁ Τζόζεφ Ράου, ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Δράσεως.

Τέτοια καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκούονται γιὰ τὴν ἀδράνεια τοῦ FBI. Ἡ ἀλήθεια ἐν τούτοις εἶναι ὅτι περὶ τοὺς 2.000 πράκτορες τοῦ FBI διακινδυνεύουν καθημερινῶς τὴ ζωή τους γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὴν τρομοκρατία, τὴν ὑπονόμευσι καὶ τὴν ἀναρχία. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ἀγωνίζονται ἀπεγνωσμένα καὶ διεξάγουν ἕνα θανάσιμο ἀγώνα, ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται ἀπὸ τὰ δάση τοῦ Μισισιπῆ μέχρι τοὺς σφίζοντας ἀπὸ κίνησι δρόμους τοῦ Λὸς Ἄντζελες καὶ τὰ καλυβόσπιτα τῶν βορείων πολιτειῶν. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον δύσκολη καὶ ἡ πλέον ἄχαρις στὴν ἱστορία τοῦ FBI.

Εἶναι μεσάνυκτα καὶ δύο μέλη τῆς Κού Κλούξ Κλὰν γλιστροῦν κατὰ μῆκος τοῦ περιβόλου ἑνὸς κολλεγίου τῶν νέγρων στὴ Λίττλ Ρόκ. Κοντὰ στὸν τοῖχο ἑνὸς κοιτῶνος τοποθετοῦν ἕνα μαῦρο κιβώτιο ποὺ περιέχει 40 τεμάχια δυναμίτιδος καὶ τακτοποιοῦν τὸ φυτίλι γιὰ νὰ βάλουν φωτιά. Ξαφνικά, ἰσχυροὶ προβολεῖς πέφτουν ἐπάνω τους μέσα ἀπὸ τὸ σκοτάδι καὶ μιὰ φωνὴ ἀκούεται :

Ἐδῶ Ἔφ-Μπὶ Ἄϊ. Εἶσθε ὑπὸ σύλληψιν!

Ἐμβρόντητοι οἱ Κλὰνς βρίσκονται περικυκλωμένοι ἀπὸ τοὺς πράκτορες τοῦ FBI. Ξέρουν ὅτι ἔχουν προδοθῆ. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ποτὲ δὲν θὰ μάθουν εἶναι τὸ πῶς κατώρθωσε τὸ FBI νὰ βάλη πράκτορά του μέσα στὴν ὀργάνωσί τους.

Μέσα σ' ἕνα δωμάτιο ἑνὸς ξενοδοχείου τῆς Νέας Ὑόρκης ἄνθρωποι μαζεύονται κρυφά. Κλειδώνουν τὴν πόρτα καὶ κατεβάζουν τὶς κουρτίνες. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες συνεδριάζουν, συνωμοτοῦν καὶ καταστρώνουν σχέδια γιὰ τὴν ἀναμόχλευσι τοῦ φυλετικοῦ μίσους καὶ τὴν ὑπονόμευσι τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Νοτίου Βιετνὰμ ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐν ὀνόματι τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Εἶναι ὅλοι τους ἀνώτερα στελέχη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἐν τούτοις, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι μυστικὸς πράκτορας τοῦ FBI. Δυὸ ὧρες μετὰ τὴν ἀναχώρησι τῶν κομμουνι-

---

λας τὰς σκοπιὰς τῆς πόλεως, ἀποτελεῖ εὐθύνην τῶν εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου. Τὰ ποικίλα προβλήματα ποὺ ἐντοπίζει ὁ ἀστυφύλαξ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας, εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ ἀντιμετωπίση μόνος του. Διὰ τὴν περισυλλογὴν ἀδεσπότων ζώων καλεῖ τὸ εἰδικὸν ὄχημα τοῦ Τμήματος Προστασίας Ζώων. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐγκαταλελειμένων αὐτοκινήτων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1963 εἰς 21.994 μόνον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Σικάγου, καλεῖται τὸ Τμῆμα Ἐγκαταλελειμένων Αὐτοκινήτων διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καθορισθέντα χῶρον. Διὰ τὴν φύλαξιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἰχνῶν εἰς τὰ δικαστήρια, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ἀνευρισκομένων πραγμάτων λειτουργεῖ εἰδικὸν πρὸς τοῦτο γραφεῖον.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ

στῶν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ὁ μυστικὸς αὐτὸς πράκτορας ὑπαγορεύει τὴν λεπτομερῆ ἀναφορά του, ἡ ὁποία ἀποστέλλεται μὲ εἰδικὸ ἀγγελιοφόρο στὴν Οὐάσιγκτων.

Δυὸ πράκτορες τοῦ FBI, κρυμμένοι μέσα σ' ἕνα χωράφι, παρακολουθοῦν τοὺς Κλὰνς ποὺ συνεδριάζουν καὶ καταστρώνουν σχέδια γιὰ τὴν δολοφονία τῶν πρώτων νέγρων ποὺ θὰ ἀπεπειρῶντο νὰ μποῦν σὲ κάποιο θέατρο τῆς πόλεως Κόβιγκτον. Τὴν ἄλλη νύχτα, ἐνῶ αὐτοκίνητα γεμᾶτα ἀπὸ ὡπλισμένα μέλη τῆς Κοὺ Κλούξ Κλὰν γεμίζουν τοὺς δρόμους τῆς Κόβιγκτον, ἡ ἔφιππος καὶ ἡ τοπικὴ ἀστυνομία, εἰδοποιημένες ἐγκαίρως, καταλαμβάνουν τὴν κεντρικὴ λεωφόρο. Οἱ μέλλοντες δολοφόνοι δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτε, ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ νὰ παρακολουθοῦν μὲ μεγάλη τους λύπη, 18 νέγρους νὰ μπαίνουν στὸ θέατρο, νὰ κάθωνται μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως καὶ νὰ ἀναχωροῦν τελικά, χωρὶς νὰ σημειωθῆ κανένα ἐπεισόδιο.

Οἱ περιπτώσεις αὐτὲς τῆς προσφάτου δραστηριότητος τοῦ FBI εἶναι τυπικὲς καὶ μᾶς δίνουν μόνο νὰ καταλάβωμε μὲ ποιους ἔχη νὰ κάνη τὸ FBI.

Στὴν πολιτεία τοῦ Μισισιπῆ, σὲ μιὰ ἔρευνα πρὸς ἀνακάλυψι κρησφυγέτων τῶν Κλάνς, δυὸ πράκτορες βρέθηκαν σ' ἕνα σκοτεινὸ ὑπόγειο.

—Πρόσεξε Μπόμπ, φώναξε ξαφνικὰ ὁ ἕνας στὸν σύντροφό του. Ὁ χῶρος αὐτὸς εἶναι γεμᾶτος φίδια!

Μὲ μεγάλες προφυλάξεις κατώρθωσαν οἱ δυὸ πράκτορες νὰ ὀπισθοχωρήσουν ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα πλῆθος δηλητηριωδῶν φιδιῶν, τὰ ὁποῖα εἶχαν μαζέψει οἱ Κλὰνς καὶ τὰ ἄφηναν ἐλεύθερα κατὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ FBI!

Στὴν Ἀλαμπάμα ἕνας ἄλλος πράκτορας τοῦ FBI φωτογράφιζε κάτι νεαροὺς ποὺ ἀπειλοῦσαν ἄτομα ποὺ συμμετεῖχαν σὲ μιὰ διαδήλωσι κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων. Ξαφνικά, δέχτηκε ἕνα κτύπημα στὸν τράχηλο. Ἔπεσε κάτω καὶ ἐνῶ ἔψαχνε νὰ βρῆ τὴ φωτογραφικὴ μηχανή του, ἕνα πόδι τὸν πάτησε καὶ μετὰ ὅλα σκοτείνιασαν...

Σὲ μιὰ πόλι τοῦ Μισισιπῆ ἕνας σταυρὸς ἐκάη πάνω στὸ γρασίδι, μπροστὰ στὸ σπίτι ἑνὸς πράκτορος τοῦ FBI, μιὰ ἑβδομάδα μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασί του μὲ τὴν οἰκογένειά του. Παράλληλα, τὸ τηλέφωνο ἄρχισε νὰ κτυπᾶ συνεχῶς καὶ ὅταν σήκωνε τὸ ἀκουστικὸ ἡ γυναίκα του, ἄκουε αἰσχρὰ καὶ ἀπειλητικὰ λόγια:

—Ὡραῖο εἶναι τὸ κοριτσάκι σας κυρία μου καὶ εἶναι κρῖμα νὰ τοῦ συμβῆ κάτι. Ἂν θέλης νὰ ἔχης τὰ παιδιά σου, νὰ τὰ μαζέψης καλύτερα καὶ νὰ φύγης ἀπ' ἐδῶ.

Κάποια φορὰ καὶ ἐνῶ ὁ ἄνδρας της ἦταν μακρυὰ γιὰ ὑπηρεσία, τὸ τηλέφωνο κτύπησε ἀργὰ τὴ νύκτα.

—Ἐδῶ ὑπηρεσία ἐλέγχου ὁδικοῦ δικτύου, εἶπε μιὰ φωνή. Ὁ σύζυγός σας σκοτώθηκε πρὶν ἀπὸ λίγο σὲ ἕνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα. Ποῦ θέλετε νὰ παραδώσωμε τὸ πτῶμα;

Ἡ γυναίκα ἔβαλε φυσικὰ τὰ κλάματα, πῆρε τὸ ἀρχηγεῖο τοῦ FBI ἀπ' ὅπου τῆς ἐβεβαίωσαν ὅτι εἶχε πέσει θῦμα μακάβριας φάρσας τῶν Κλὰνς καὶ ὅτι ὁ ἄνδρας της ἔχαιρεν ἄκρας ὑγείας.

Ἡ βάρβαρος αὐτὴ τακτικὴ μᾶς ἐνθυμίζει τὴν περίοδο κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κοὺ Κλούξ Κλὰν ἦταν στὸ ζενὶθ τῆς ἀκμῆς της. Πράγματι σήμερα ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ εἶναι κατὰ πολὺ ὑποδεέστερη ἀπ', ὅτι ἦταν τότε. Κατὰ τὴν περίοδο γύρω στὰ 1920, τὰ μέλη τῆς Κλὰν ἔφταναν τὸν ἀριθμὸ τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων καὶ ἡ ὀργάνωσις ἐπεξετείνετο σὲ πολλὲς πολιτεῖες, ὅπως στὴν Ἰνδιάνα, τὸ Κάνσας, τὸ Κολοράδο. Πολλοὶ πολιτικοὶ στὶς νότιες πολιτεῖες ὤφειλαν τὴν ἐπιτυχία τους στὶς ἐκλογὲς στὸ μπλὸκ τῶν ψήφων τῆς Κλάν. Μὲ τὴν πάροδο ὅμως τοῦ χρόνου ἡ ὀργάνωσις ἀτόνησε, ἐφθάρη καὶ ἄρχισαν ἀπερίσκεπτες βιαιοπραγίες, οἱ ὁποῖες ἀπεδεικνύοντο ὅτι ἦσαν ἔργα της. Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ ἡ δύναμίς της ἐλαττώθηκε καὶ κα-

τέστη σχεδὸν ἀκίνδυνος, μέχρι τοῦ 1954, ὁπότε μιὰ νέα προσπάθεια ἀναβιώσεως ἀνέβασε πάλι τὰ μέλη τῆς Κλὰν σὲ 10.000, μὲ πολλοὺς συμπαθοῦντας. Σήμερα πράγματι τὰ μέλη τῆς Κοὺ Κλούξ Κλὰν ἔχουν ὑπερβῆ τὸν ἀριθμὸ τῶν 10.000 καὶ εἶναι κυρίως συγκεντρωμένα στὴ Βόρειο καὶ Νότιο Καρολίνα, στὴ Γεωργία, στὴν Ἀλαμπάμα, στὸ Μισισιπῆ καὶ στὴ Λουϊζιάνα καὶ συνεχῶς αὐξάνονται.

Ὁ σκληρὸς πυρήνας τῶν φανατικῶν Κλὰνς εἶναι ἱκανὸς νὰ κάνη κάθε εἴδους κακὸ στοὺς ἀγωνιστὰς κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων. Καὶ τὰ προβλήματα τὸ FBI γίνονται ἀκόμα πιὸ δύσκολα μὲ τὴν δράσι τῶν κομμουνιστῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἀποβρασμάτων τῆς κοινωνίας, ποὺ εἶναι διατεθειμένα νὰ ὑποκινοῦν τὴν ἀναρχία καὶ τὸ φυλετικὸ μῖσος, διεισδύοντας στὶς διάφορες ὀργανώσεις.

Γιὰ τὴν προάσπισι τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὸ FBI ἐφαρμόζει καὶ ἀκολουθεῖ τέσσερες βασικὲς μεθόδους :

Α) Ὁ μ α δ ι κ ὴ ἀ ν ά λ η ψ ι ς ἐ ρ ε ύ ν η ς. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, μιὰ ὑπόθεσις φυλετικῶν διακρίσεων, ἀνατίθεται πρὸς ἔρευνα σὲ 250 ἢ καὶ περισσοτέρους πράκτορας. Λίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἀπόφασι τοῦ ἀρχηγείου στὴν Οὐάσιγκτων, περὶ ἐνισχύσεως, ὅλοι οἱ πράκτορες τῆς γύρω περιοχῆς λαμβάνουν τὴν ἐντολή, ἡ ὁποία ἔχει καταστῆ ἐφιάλτης γιὰ τὶς γυναῖκες τους :

«Παρουσιασθῆτε ἀμέσως στὸν (τάδε) εἰδικὸν ὑπάλληλο (τῆς τάδε πόλεως) γιὰ ἀνάληψιν εἰδικῆς ἀποστολῆς ἀορίστου διαρκείας!»

Μιὰ τέτοια ἄμεσος ἐνέργεια ἔχει ὡς συνέπεια τὴν ἀνακάλυψι συχνὰ σπουδαίων ἰχνῶν πρὶν νὰ ἐξαφανισθοῦν. Π.χ. στὴ Γεωργία εἶχε ἐμπρησθῆ μιὰ ἐκκλησία λίγο πρὶν τὰ μεσάνυκτα. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ εἶχε χρησιμοποιηθῆ καθαρὸ πετρέλαιο. Στὶς δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα δεκάδες πρακτόρων τοῦ FBI ἐκάλυπταν τὴν πέριξ περιοχή. Λίγη ὥρα μετὰ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, ἕνας ἀπὸ τοὺς πράκτορες ὀσφράνθηκε μυρουδιὰ πετρελαίου μέσα σ' ἕνα σπίτι ποὺ ἀπεῖχε ἕνα μίλλι περίπου ἀπὸ τὴν πυρπολημένη ἐκκλησία. Ἐὰν οἱ πράκτορες καθυστεροῦσαν, ἡ μυρουδιὰ τοῦ πετρελαίου θὰ ἐξαφανίζετο καὶ οἱ ἔνοχοι κάτοχοί του ἴσως ποτὲ δὲν θὰ εἶχαν ἀνακαλυφθῆ.

Β) Σ υ ν ε ρ γ α σ ί α μ ὲ τ ὶ ς τ ο π ι κ ὲ ς ἀ ρ χ έ ς. Οἱ πράκτορες τοῦ FBI καταφεύγουν πολλὲς φορὲς στὶς τοπικὲς ἀρχὲς καὶ ζητοῦν τὴ συνεργασία τους γιὰ τὴν βεβαίωσι παραβάσεων τῶν ὁμοσπονδιακῶν νόμων ποὺ ἀφοροῦν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1964 δύο πράκτορες τοῦ FBI, ἄνδρες τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας καὶ ἕνας σερίφης μὲ τοὺς ἄνδρες του βρισκόταν μπροστὰ σ' ἕνα παντοπωλεῖο τῆς συνοικίας τῶν νέγρων στὴν Καντὸν τοῦ Μισισιπῆ. Μέσα στὸ ὑπόγειο τοῦ καταστήματος εἶχε βρεθῆ μιὰ βόμβα ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀκτὼ τεμάχια δυναμίτιδος. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ FBI σύρθηκαν μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς των μέσα στὸ ὑπόγειο ὅπου ἀπεμόνωσαν τὴν βόμβα καὶ τὴν ἔβγαλαν ἔξω.

Ἑπτὰ μῆνες ἀργότερα, ἕνα πρωινὸ ποὺ ἔβρεχε, 55 νέγροι μπῆκαν στὸ δικαστικὸ μέγαρο γιὰ νὰ ψηφίσουν. Ὁ ἴδιος ὁ σερίφης χαιρέτισε τοὺς ἀρχηγούς των μὲ τὶς λέξεις :

—Δὲν χρειάζεται νὰ βγῆτε ἔξω τώρα ποὺ βρέχει. Καθῆστε μέσα μέχρις ὅτου ψηφίσουν οἱ δικοί σας.

Μιὰ σπουδαία καμπὴ στὸν πόλεμο κατὰ τῆς Κλὰν στὸ Μισισιπῆ σημειώθηκε ὅταν ὁ Χοῦβερ ζήτησε προσωπικὰ τὴν συνεργασία τοῦ κυβερνήτη Πὼλ Τζόνσον. Σὲ προσωπικὴ συνάντησί τους, ὁ Χοῦβερ δήλωσε στὸν κυβερνήτη ὅτι ἦταν ἀποφασισμένος νὰ προστατεύση τοὺς νόμους ποὺ ἀφοροῦσαν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ διατεθειμένος νὰ καταστείλη τὴν δραστηριότητα τῆς Κλάν. Παρ' ὅλον ὅτι ὁ Τζόνσον ἦταν συντηρητικός, δέχθηκε νὰ βοηθήση. Οἱ δύο ἄνδρες συμφώνησαν ὅπως τὸ FBI ἀναλάβη νὰ ἐκπαιδεύση ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ ἀστυνομικῶν τοῦ

Μισισιπῆ, καὶ νὰ τοὺς διδάξῃ τὰ μυστικὰ τῆς δράσεως τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως. Ἤδη ὁ Τζόνσον ἔχει κάνει ἐκκαθάρισι τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας, ἔχει διώξει ὅσους ἦσαν μέλη τῆς Κλὰν καὶ ἔχει ἐκδώσει διαταγή, ὅτι ὅποιος κρατικὸς ὑπάλληλος ἀποκαλυφθῆ ὅτι εἶναι μέλος τῆς Κλὰν θὰ ἀπολύεται ἀμέσως. Ἀποτέλεσμα: Ὁ φυλετικὸς ἀναβρασμὸς στὴν πολιτεία τοῦ Μισισιπῆ ὑποχωρεῖ σταθερά.

Γ) Ψυχολογικὸς πόλεμος. Ἀμέσως μόλις κάποιος γίνῃ μέλος τῆς Κλὰν ἕνας πράκτορας τοῦ FBI τὸν ἐπισκέπτεται.

—Ἂν συμβῆ τίποτε ἐδῶ στὴν περιοχή μας, θὰ θεωρηθῆτε αὐτομάτως ὕποπτος, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθῆτε νὰ εἶσθε μέλος τῆς Κλάν, τοῦ λέει.

Στὸ Μισισιπῆ κάποιος Κλὰν ἄρχισε νὰ κινῆται ὀργανωτικά. Ἔτσι τὸ παρελθὸν ἔτος 45 ἄτομα παρευρέθησαν στὴν πρώτη συγκέντρωσι. Μέσα σὲ τρεῖς ἡμέρες ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐπεσκέφθηκαν πράκτορες τοῦ FBI. Καὶ στὴν ἑπομένη συγκέντρωσι παρουσιάσθηκαν μόνο πέντε.

Οἱ πράκτορες τοῦ FBI προσπαθοῦν νὰ ἐπωφελοῦνται καὶ ἀπὸ κάθε πρόσκλησι προερχομένη ἀπὸ τοὺς Κλάν. Σὲ μιὰ συγκέντρωσι τῶν Κλὰνς κάποιος καυχήθηκε:

—Ἂν πιάσω κανένα ἀπ' αὐτοὺς τοῦ FBI ποὺ «κόπτονται» γιὰ τοὺς νέγρους, θὰ τοῦ σπάσω μέ τὶς κλωτσιὲς τὰ πλευρά, ὥστε νὰ συνέλθῃ ὕστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί ἕνας πράκτορας τοῦ FBI ἔμπαινε στὸν σιδηροδρομικὸ στοθμό, ὅπου ἐργαζόταν ὁ Κλὰν αὐτός. Πῆγε κοντὰ του καὶ τὸν κτύπησε στὸν ὦμο:

—Εἶμαι πράκτορας τοῦ FBI. Ἔχω μάθει ὅτι ψάχνεις νὰ βρῆς ἕνα σὰν κι' ἐμένα.

—Δὲν ψάχνω νὰ βρῶ κανένα, ἀπάντησε ὁ Κλάν.

—Ἔ παιδιά, φώναξε τότε ὁ πράκτορας πρὸς τοὺς ἐργάτες ποὺ δούλευαν πιὸ πέρα. Νὰ ἕνας Κλὰν ποὺ θέλει λέει νὰ βάλῃ μὲ τὸ FEI. Ἐλᾶτε νὰ δῆτε.

Ὁ Κλὰν ὅμως ἀπομακρύνθηκε βιαστικός.

—Μὰ φυσικὰ δὲν περιμένομε ἀνδρισμὸ ἀπὸ ἕνα ἄνδρα ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ ἕνα σεντόνι. Ἔτσι δὲν εἶναι; παρατήρησε ὁ πράκτορας.

Δ) Ἀντικατασκοπεία. Ἡ σπουδαιότερη τακτικὴ ἀπὸ ὅλες εἶναι ἡ διείσδυσις πληροφοριοδοτῶν στοὺς πυρῆνες τῶν Κλὰνς καὶ τῶν κομμουνιστῶν. Τὰ ἄτομα αὐτὰ εἶναι πατριῶτες οἱ ὁποῖοι μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς των παρέχουν πληροφορίες γιὰ τὴν ἀνατρεπτικὴ δράσι καὶ τὶς βιαιοπραγίες τῶν τρομοκρατῶν, προβαίνουν σὲ ἀναγνώρισί τους καὶ συγκεντρώνουν στοιχεῖα ἐναντίον τους.

Μιὰ Κυριακὴ ἕνας πράκτορας τοῦ FBI προσεκάλεσε ἕνα νεαρὸ ἀγρότη γιὰ μιὰ βόλτα μὲ τὸ αὐτοκίνητό του. Στὸ δρόμο, μέσα στὸ αὐτοκίνητο, ἔδωσε στὸν ἀγρότη νὰ κοιτάξῃ μερικὲς φωτογραφίες ποὺ ἀπεικόνιζαν τὰ πτώματα δύο νέων καὶ ἑνὸς ἡλικιωμένου ἄνδρα.

Σὲ λίγο σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητό του μπροστὰ σὲ κάτι ποὺ μέχρι πρό τινων ὡρῶν ἦταν ἀγροκτοικία. Τώρα ἦταν καπνίζοντα ἐρείπια. Μέσα σ' ἕνα δωμάτιο ποὺ εἶχε ἀπομείνει κάπως ἀνέπαφο, μιὰ καταφοβισμένη νέγρα προσπαθοῦσε νὰ ταΐσῃ τὸ μωρὸ ποὺ ἔκλαιε καὶ δύο ἄλλα μικρὰ παιδιά, ἐνῶ ὁ ἄνδρας της ἔψαχνε ἀνάμεσα στὰ ἐρείπια γιὰ νὰ ξεχώσῃ ὅ, τι ἀπὸ τὰ λιγοστὰ ἀντικείμενα τοῦ νοικοκυριοῦ του δὲν εἶχε καῆ καὶ μποροῦσε νὰ ξαναχρησιμοποιηθῆ.

—Εἶναι δουλειὰ τῆς Κλὰν χθὲς τὴν νύκτα, εἶπε ὁ πράκτορας. Ἐγὼ πρέπει νὰ μιλήσω γιὰ μερικὰ λεπτὰ μὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς. Ἐσὺ πρόσεχε γύρω.

Ὅταν ξεκίνησαν γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν, ὁ πράκτορας ρώτησε τὸν ἀγρότη:

—Θέλεις νὰ μᾶς βοηθήσῃς νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ αὐτό;

—Τί θέλετε νὰ κάνω;

—Τί θὰ λέγατε ἂν γινόσαστε μέλος τῆς Κλάν ; τὸν ρώτησε ὁ πράκτορας. Μέσα σὲ λίγες μέρες ὁ ἀγρότης αὐτὸς ἔμαθε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἐπιζητοῦσε νὰ γίνῃ μέλος τῆς Κλάν, νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Κλάν», πῶς νὰ ἐνεργῇ στὶς συγκεντρώσεις τους, πῶς νὰ ἐπικοινωνῇ μυστικὰ μὲ τὸ FBI καὶ τί νὰ κάνῃ σὲ περίπτωσι ἀνάγκης. Ἀπὸ τότε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τῆς ὑπαίθρου ἔγινε μιὰ πολύτιμος πηγὴ πληροφοριῶν. Σήμερα, χάρις στὸ FBI, σὲ ὅλες τὶς ὀργανώσεις τῆς Κλὰν ἔχουν διεισδύσει τέτοιοι ἔμπιστοι πληροφοριοδότες.

Αὐτὲς εἶναι οἱ τέσσερες μέθοδοι ποὺ ἐφαρμόζει τὸ FBI στὴν ἐπονείδιστη αὐτὴ ὑπόθεσι τῶν φυλετικῶν διακρίσεων ποὺ ἄρχισε μὲ δύο πυροβολισμοὺς ποὺ ἔπληξαν ἕνα αὐτοκίνητο στὴ Γεωργία, λίγο πρὶν τὰ ξημερώματα καὶ ἐνῶ τὸ σκοτάδι ἀκόμα ἦταν πυκνό. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου, συνταγματάρχης Λεμιουὲλ Πέν, ἕνας νέγρος ἐκπαιδευτής, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε συμπληρώσει τὴν ἐφεδρική του ὑπηρεσία, ἔπεφτε νεκρός.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ FBI, μόλις ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα περὶ τῆς δολοφονίας, ἐπιβιβάσθηκε ἑνὸς ἀεροπλάνου καὶ ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου.

—Ἐὰν ξεφύγουν τώρα, σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι, νομίζω ὅτι μποροῦν νὰ ξεφύγουν καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη φορά, εἶπε, ἐνῶ διέταξε τὸν βοηθό του Κλάϊντ Τόλσον νὰ ρωτήσῃ τὴν Ἀτλάντα, πόσους ἐκτάκτους ὑπαλλήλους χρειάζεται. «Θέλω νὰ παρουσιασθοῦν ὅλοι τους ἐκεῖ σήμερα».

Μὲ τὸ σούρουπο, 78 πράκτορες τοῦ FBI εὑρίσκοντο στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος καὶ κτένιζαν τὴν περιοχή. Στὰ γραφεῖα τοῦ FBI τῆς Ἀτλάντα οἱ ὑπάλληλοι ἐρεύνησαν περὶ τοὺς 1214 ἐμπιστευτικοὺς φακέλους. Δούλεψαν ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο καὶ τελικὰ συνέταξαν μιὰ κατάστασι ἀπὸ 14 ὀνόματα, ποὺ ἦσαν μέλη τῆς Κλάν, ἱκανὰ νὰ διαπράξουν ἕνα τέτοιο ἔγκλημα. Κατόπιν, μὲ τὴν βοήθεια τῶν πληροφοριοδοτῶν καὶ τὴν συνεργασία τῶν τοπικῶν ἀρχῶν τῆς Γεωργίας ἤλεγξαν τὸ «ἄλλοθι» καὶ τῶν 14 αὐτῶν ἀτόμων, κατὰ τὴν στιγμὴ ποὺ ἐπυροβολήθη ὁ Πέν. Τρεῖς ἀπ' αὐτοὺς δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀποδείξουν τὸ «ἄλλοθί» τους καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ FBI ἄρχισαν νὰ τοὺς ὑποβάλλουν εὐθεῖες ἐρωτήσεις καὶ νὰ τοὺς τονίζουν ὅτι ἐγνώριζαν ὅτι ὅσα ἔλεγαν ἦσαν ψέμματα.

Δὲν πέρασε ἕνας μήνας καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς Κλὰνς αὐτοὺς ὡμολόγησε. Ὑπέγραψε μιὰ λεπτομερῆ κατάθεσι στὴν ὁποία ἀπεκάλυπτε ὅτι αὐτὸς ὡδήγοῦσε τὸ αὐτοκίνητο μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο οἱ δύο ἄλλοι πυροβόλησαν τὸ μοιραῖο θῦμα. Μερικὲς ὧρες ἀργότερα, ἕνας τέταρτος Κλὰν ὑπέγραφε μιὰ κατάθεσι, στὴν ὁποία ἔλεγε ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ δύο ὕποπτοι τοῦ εἶχαν ἐκμυστηρευθῆ ὅτι εἶχαν σκοτώσει τὸν Πέν.

Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἐπιρριφθῆ εὐθύνη στὸ FBI γιὰ τὸ τραγικὸ ἐπακολούθημα. Στὸ δικαστήριο οἱ Κλὰνς ἀρνήθηκαν τὶς καταθέσεις τους. Οἱ δικασταὶ ἐξέδωσαν τὴν ἐτυμηγορία τους, βάσει τῆς ὁποίας οἱ κατηγορούμενοι ἐκηρύσσοντο ἀθῶοι.

Ἄλλη συγκλονιστικὴ ὑπόθεσις εἶναι ἡ ὑπόθεσις τῆς Βιόλας Λιούτζο. Τὴν νύκτα τῆς 25 Μαρτίου 1965, τέσσερες Κλὰνς τῆς Ἀλαμπάμα σταμάτησαν τὸ αὐτοκίνητο τῆς Λιούτζο, μητέρας πέντε παιδιῶν, καθὼς αὐτὴ πήγαινε ἀπὸ τὴ Σέλμα στὴ Μοντγκόμερυ μαζὶ μὲ ἕνα 19ετῆ νέγρο γιὰ νὰ παραλάβῃ διαδηλωτές. Τὴν πυροβόλησαν καὶ ἡ Λιούτζο ἔπεσε νεκρὴ πάνω στὸ τιμόνι.

—Πᾶμε τώρα στὸ Ντράγκουν νὰ τοῦ ποῦμε τί καλὴ δουλειὰ κάναμε, εἶπε ἕνας ἀπὸ τοὺς Κλάνς. Ἕνας ἄλλος ὅμως, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου, ἐσκέπτετο ποῦ θὰ εὕρισκε ἕνα τηλέφωνο. Ἦταν πληροφοριοδότης τοῦ FBI ἀπὸ τὸ 1960. Στὴν προκειμένη περίπτωσι δὲν μποροῦσε νὰ προλάβῃ τὴ δολοφονία. Στὶς 2 μετὰ τὰ μεσάνυκτα, ἡ ὑπηρεσία FBI τῆς Μόμπιλ ἀνέφερε στὴν Οὐάσιγκτων : «Ἔχομε αὐτόπτη μάρτυρα τῆς δολοφονίας τῆς Λιούτζο. Τὴν σκότωσαν τρεῖς Κλάνς. Θὰ τοὺς συλλάβωμε μόλις ἐκδοθοῦν τὰ σχετικὰ ἐντάλματα».

Ἡ δίκη τοῦ Κλὰν Κόλλυ Λέριου Γουίλκινς ἔκαμε τοὺς ἐνόρκους νὰ διστά-

σουν γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Ρόου ὅμως ἦταν τόσο κατηγορηματικός, ὥστε τελικὰ δέκα ἔνορκοι ἐψήφισαν τὴν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου. Τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριο ἔγινε ἀναθεώρησις τῆς δίκης τοῦ Γουίλκινς κατὰ τὴν ὁποία ἀθωώθηκε ὑπὸ τὶς ζητωκραυγὲς τοῦ ἀκροατηρίου. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως, ὁ φόβος τῆς δραστηριότητος συμβάλλει κατὰ πολὺ στὴν περαιτέρω μείωσι τῆς δραστηριότητος τῆς Κλάν.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα, κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσερα χρόνια τὸ FBI ἐπελήφθη κάπου 14.000 ὑποθέσεις ποὺ εἶχαν σχέσι μὲ τὶς φυλετικὲς διακρίσεις, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν τρίτον στὶς νότιες πολιτεῖες. Σὲ μιὰ μόνο ὑπόθεσι γιὰ τὴν δολοφονία τριῶν ἐργατῶν κοντὰ στὴν Φιλαδέλφεια, ἐδαπανήθησαν πάνω ἀπὸ 768.000 δολλάρια καὶ 175.000 ἐργάσιμες ὧρες γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ σύλληψις 19 ὑπόπτων συνεργῶν τοῦ ἐγκλήματος. Παράλληλα οἱ πράκτορες συγκεντρώνουν πληροφορίες μὲ τὶς ὁποῖες ἐνημερώνουν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων ὀργανώσεων κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων γιὰ νὰ ἀποφεύγουν τὴν ὑπονόμευσι ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν.

Μὲ χιλιάδες ἔρευνές τους οἱ πράκτορες ἔχουν ἐπισημάνει διάφορα πρόσωπα ἱκανὰ γιὰ τὴν διάπραξι σοβαρῶν ἐγκλημάτων μὲ βάσι τὶς φυλετικὲς διακρίσεις. Ἂν καὶ πρέπει νὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς μέχρις ὅτου ἀποδειχθῆ ὁ ἔνοχος, οἱ πράκτορες τοῦ FBI πρέπει νὰ παρακολουθοῦν τοὺς ὑπόπτους. Ἔτσι εἶχαν θέσει ὑπὸ παρακολούθησι ἐκείνους ποὺ ἦσαν ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀνατίναξι τῆς ἐκκλησίας τῶν νέγρων τοῦ Μπίρμιγκαμ, κατὰ τὴν ὁποία σκοτώθηκαν τέσσερα μικρὰ κοριτσάκια. Ὁ διευθυντὴς Χοῦβερ διέταξε νὰ συνεχισθῆ ἡ ἔρευνα μέχρις ὅτου συγκεντρωθοῦν τόσα στοιχεῖα, ὥστε κανένα δικαστήριο τῆς χώρας νὰ μὴν ἀρνηθῆ νὰ καταδικάσῃ τοὺς δράστες. Ἔτσι ὅπου καὶ νὰ ἔχουν καταφύγει οἱ δολοφόνοι, οἱ πράκτορες τοῦ FBI συνεχίζουν τὴν καταδίωξί τους καὶ ἐπωφελοῦνται κάθε εὐκαιρίας γιὰ νὰ συγκεντρώσουν περισσότερα στοιχεῖα ἐναντίον τους.

Καὶ ὅμως οἱ μομφὲς κατὰ τοῦ FBI δὲν σταματοῦν. Κατηγοροῦνται δηλαδὴ συνεχῶς οἱ ἄνθρωποι ποὺ μάχονται καθημερινῶς στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ἀποτρόπαιου πολέμου τῶν φυλετικῶν διακρίσεων. Ὁ Χοῦβερ φιλοσοφεῖ πάνω σ' αὐτὸ μὲ τὰ κατωτέρω λόγια ποὺ εἶπε σὲ μιὰ ὁμάδα ἀνδρῶν του : «Ἂν κάνωμε καλὰ καὶ ἀμερόληπτα τὴ δουλειά μας, οἱ ἐξτρεμισταὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἀρχίζουν νὰ διαμαρτύρωνται ἐναντίον μας. Γι' αὐτό, ὅσο πιὸ δυνατὰ φωνάζουν, σημαίνει ὅτι τόσο πιὸ καλὰ κάνουμε τὴ δουλειά μας».

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. ΕΥΑΓΓ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Εἰς τὴν μηνιαίαν ἐφημερίδα «Ἐπιθεώρησις Σωμάτων Ἀσφαλείας», φύλλον Νοεμβρίου 1965 καὶ ὑπὸ τοὺς τίτλους «Μία ἱστορικὴ ἐπέτειος — Ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονεῖ», ἀνεγράφησαν τὰ κάτωθι ἀναφορικῶς μὲ τὸ μέγα ἔπος τοῦ Δεκεμβρίου 1944:

«Μέσα στὴν πολυκύμαντη ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἡ 6 Δεκεμβρίου θὰ κατέχη ξεχωριστὴ θέση. Γιατὶ τὴν ἡμέρα αὐτὴ πρὶν 21 χρόνια ἐκρίθη ἡ τύχη τῆς Πατρίδος μας. Ἐκρίθη ἡ ὑπόσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἐὰν οἱ ὀλίγοι ἄνδρες Χωροφυλακῆς τοῦ Μακρυγιάννη ἐκάμπτοντο ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶχεν ὑποδουλωθῆ εἰς τὸν κομμουνισμὸν καὶ ὅσοι ἀπὸ ἐμᾶς ἐπέζουν θὰ εἴμεθα δοῦλοι. Διότι ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὴν ἐλευθερίαν δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ ὑποζύγιον.

»Πέραν τούτου ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ ἀποτελεῖ καὶ μία τρανὴ ἀπόδειξη ὅτι ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ θυσία γιὰ τὴν Πατρίδα ποὺ γεννήθησαν στὸν τόπο αὐτὸ ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν καὶ ν' ἀποτελοῦν τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Γιατὶ ἡ ἀρετὴ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς θυσίας ἐθέριευε, ἐγιγάντωνε καὶ ἐζωογονοῦσε κατὰ τὶς ἡμέρες τῆς σκληρῆς δοκιμασίας ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1944 μέχρι 12 Δεκεμβρίου 1944 τοὺς 500 μαχητὲς τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη ν' ἀγωνισθοῦν ὑπεράνθρωπα στὶς ἀλλεπάλληλες ἐπιθέσεις ἡμέρα καὶ νύκτα τῶν 4.000 ἐλασιτῶν καὶ τελικῶς νὰ νικήσουν αὐτοὺς καὶ νὰ σώσουν τὸ Κέντρο τῆς Πρωτευούσης ποὺ εἶχε μείνει τὸ μόνον ἀπόρθητον φρούριον καὶ συμβόλιζε τὴν τελευταίαν πνοὴν τοῦ Ἔθνους.

» Ἂς στρέψουμε τὴν μνήμη μας πρὸς τοὺς ἡρωϊκῶς πεσόντας 100 Ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας Χωροφυλακῆς τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ σκεπάζει αὐτούς. Ἡ θυσία των δὲν πῆγε ματαία. Ἔσωσαν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπὸ τὴν Σλαυϊκὴ ἐπιβουλή.

»Ἔστησαν ἕνα τρόπαιον πλάϊ στὸ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῖνα, ἐδίδαξαν μὲ τὸ παράδειγμά των τὴ νεολαία μας καὶ τὸν Κόσμο ὁλόκληρο ὅτι ζωὴ χωρὶς τὴν ἐλευθερία δὲν ἔχει νόημα. Ἔγραψαν μὲ τὸ αἷμα των τὴν ἱστορία τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἔδειξαν τὸν δρόμον στοὺς συναδέλφους των ν' ἀποδυθοῦν μετὰ τρία ἔτη (1947 — 1949) σὲ νέο τιτάνιο ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἰδίου ἐχθροῦ τοῦ κομμουνισμοῦ τὸν ὁποῖον καὶ πάλιν ἐνίκησαν».

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ σημειώματος αὐτοῦ, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον Ἰανουαρίου 1966 τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος:

ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1965

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος
«Ἐπιθεώρησις Σωμάτων Ἀσφαλείας»
Ἔ ν τ α ῦ θ α

«Φίλε Κύριε Διευθυντά,

»Διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν πρέπει νὰ λεχθοῦν τὰ ἑξῆς, ἀναφορικῶς μὲ ἐκεί-

νους ποὺ πράγματι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ εὐγνωμονῇ διὰ τὰ ὅσα ἐπετέλεσαν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944:

»Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις ἐξεδηλώθη τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944, ἡμέραν τοῦ παρανόμου καὶ ἐνόπλου συλλαλητηρίου τῆς πλατείας Συντάγματος. Πρῶτοι ἐδέχθησαν τὰς δολοφονικὰς σφαίρας τῶν κομμουνιστῶν οἱ ἡρωϊκοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, οἱ ὁποῖοι προέταξαν τὰ στήθη καὶ συνέχισαν ἀγωνιζόμενοι σκληρῶς, ἐναντίον δεκαπλασίας δυνάμεως κομμουνιστῶν, μέχρι τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1945, ὅτε τὰ κομμουνιστικὰ στίφη ἐξεδιώχθησαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἀνέπνευσεν. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν περίοδον, ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, αἱ Ὑποδιευθύνσεις Τροχαίας καὶ Ἀγορανομίας, τὸ θρυλικὸν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον Μηχανοκίνητον Ἀθηνῶν, τὰ Α΄, Γ΄ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ γενικῶς ἅπασαι αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι καὶ Τμήματα, ἔγραψαν ὑπερόχους σελίδας ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, μὲ νεκροὺς 138 ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τραυματίας ἄνω τῶν 200. Αἱ θυσίαι αὐταὶ καὶ ἡ σθεναρὰ ἄμυνα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν, ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διατήρησιν τοῦ ἐλέγχου εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν —ἔνθα καὶ ἡ νόμιμος κυβέρνησις τῆς χώρας— καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πρωτευούσης.

»Τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη ἐδέχθη τὴν κομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν ἀπὸ τῆς 5ης μέχρις 20ῆς Δεκεμβρίου 1944. Κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον, οἱ ἡρωϊκοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες ἀντέταξαν σθεναρὰν ἄμυναν καὶ ἔσχον 77 νεκροὺς —ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας— καὶ 62 τραυματίας. Ἄλλαι Ὑπηρεσίαι τῆς Χωροφυλακῆς, ὅπως τὸ Ἀρχηγεῖον, ἡ Σχολὴ Ὁπλιτῶν, αἱ φρουραὶ φυλακῶν Ἀβέρωφ κλπ., ἐδέχθησαν καὶ αὐταὶ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν καὶ ἀντέστησαν ἡρωϊκῶς, μὲ θύματα 73 νεκροὺς καὶ πολυαρίθμους τραυματίας.

»Χάρις εἰς τὰς θυσίας αὐτὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, χάρις ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἔγκαιρον ἐπέμβασιν τῶν Στρατιωτικῶν δυνάμεων, Ἑλληνικῶν καὶ Συμμαχικῶν, ὡς καὶ Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων, ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις ἀπέτυχε καὶ ἡ Ἑλλὰς διέφυγε τοῦ κινδύνου νὰ παραδοθῇ ἁλυσσοδέσμιος εἰς τὸ «ἐρυθρὸν μπλόκ». Ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονεῖ λοιπὸν ὅλους αὐτοὺς ποὺ ἔπεσαν εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Τιμῆς καὶ τῆς Δόξης τῆς Πατρίδος, τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου, καὶ ὄχι μόνον ἐκείνους ποὺ εἰς τὸ σχετικὸν συμείωμα τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος «Ἐπιθεώρησις Σωμάτων Ἀσφαλείας» (φύλ. Νοεμβρίου 1965) ἀναφέρετε.

»Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ διὰ νὰ μὴ δημιουργῶνται παρερμηνεῖαι καὶ πικρίαι ἀναφορικῶς μὲ τὴν μεγάλην, τὴν ἐνδοξον ἐποποιΐαν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων κατὰ τὸ ἐπάρατον κομμουνιστικὸν κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

Μετὰ πλείστης τιμῆς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

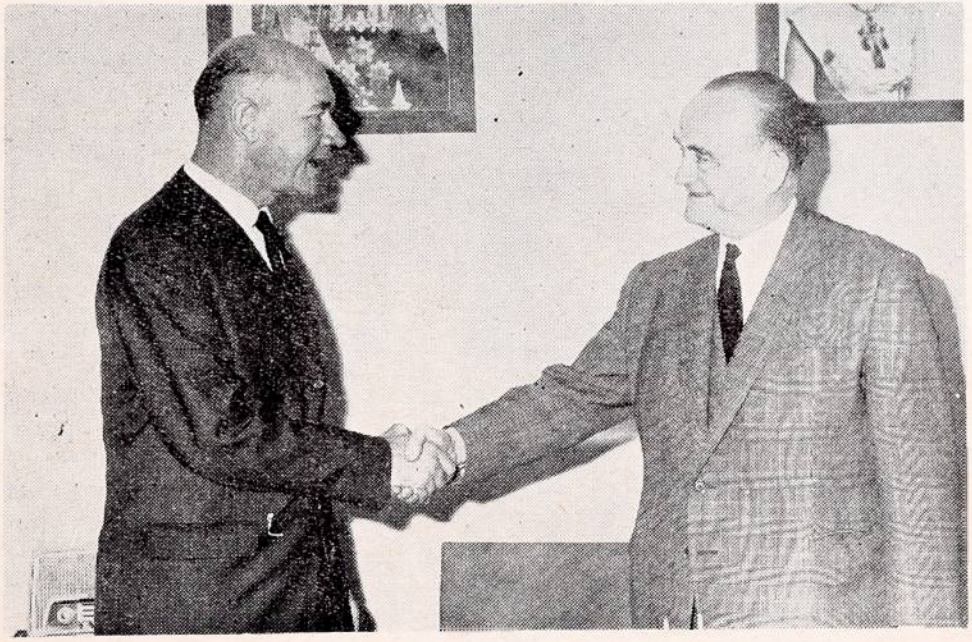
Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων»

- Ο ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΝ κ. ΑΡΧΗΓΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ.— ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ.
- ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΑΣ.
- ΛΑΜΠΡΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΤΩΝ Ο.Χ.Ε. - Χ.Ο.Φ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Ο ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΝ κ. ΑΡΧΗΓΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ.—ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΕΝΕΡΓΩΝ ἐνημερωτικὴν περιοδείαν ἀνὰ διαφόρους χώρας ὁ Ἀντισυνταγματάρχης κ. J. N. Van Heerden, Ὑποδιοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν Νοτίου Ἀφρικῆς, ἐπεσκέφθη τὴν 8.2.1966 καὶ περὶ ὥραν 11ην τὸν Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον. Ὁ κ. Heerden, παρισταμένου καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Μελετῶν Ἀστυνόμου Β' κ. Χ. Πατσούρη, κατετοπίσθη παρὰ

Ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος ἀνταλλάσσων θερμὴν χειραψίαν μετὰ τοῦ κ. I. N. Van Heerden.

τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ ἐπὶ γενικῶν ἀστυνομικῶν θεμάτων καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ θεμάτων προσωπικοῦ καὶ διοικήσεως, ἐξέφρασε δὲ τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τὰς ἀστυνομικὰς ἱκανότητας καὶ ἐπιτεύξεις εἰς ἅπαντας τοὺς τομεῖς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ τὴν χαράν του ἐπίσης ἐξέφρασεν ὁ κ. Heerden, διότι τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ

τὸν χῶρον τῆς Παλλάδος, τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ πνεύματος ὁλοκλήρου τῆς Οἰκουμένης, ὡς εἶπεν, καὶ νὰ συναναστραφῇ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ νόμου, ποὺ συνεχίζουν τὴν ὡραίαν παράδοσιν τῆς «Πολιτείας» τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἰσοκράτους καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐκείνης ἀκριβῶς τῆς «Πολιτείας» πού, εἶναι πασίγνωστον, ἔδωσε μέγα μέρος ἀπὸ τὸ περιεχόμενόν της εἰς τοὺς διεθνεῖς ὅρους «POLITIA», «POLICE», «POLIZEI», «POLIZZIA» τῶν διαφόρων ἀστυνομιῶν ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἀκολούθως ὁ κ. Heerden ἀνέπτυξε τὰ ἀστυνομικὰ πράγματα τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως καὶ παρέσχε πλεῖστα στοιχεῖα ἀναφορικῶς μὲ τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διοίκησιν, τὸ προσωπικὸν καὶ τὸ ὕψος τῶν παροχῶν τῶν Νοτιοαφρικανικῶν ἀστυνομικῶν. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τὸν ηὐχαρίστησε διὰ τὰς πολυτίμους πληροφορίας του καὶ τὰς κολακευτικάς του ἐκτιμήσεις καὶ ἐξέφρασε τὴν χαράν του, διότι ἀνώτερον ἀστυνομικὸν στέλεχος τῆς μεγάλης καὶ φίλης χώρας τῆς Ἀφρικῆς ἐπισκέπτεται τὸν τόπον μας πρὸς ἀμοιβαίαν ἐνημέρωσιν ἐπὶ ἀστυνομικῶν ζητημάτων ποικίλης φύσεως.

Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ κ. Heerden ἐπεσκέφθη τὰς Ἀστυνομικάς μας Σχολάς, ὅπου ὁ Διοικητὴς αὐτῶν κ. Π. Λυκούσης, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄, τὸν ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν ἐπιλογῆς, ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Καὶ μετὰ λεπτομερῆ ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων θεμάτων διὰ τοὺς συναδέλφους τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ὁ κ. J. N. Van Heerden ἀνεχώρησε μὲ τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

ΕΤΟΝΙΣΘΗ καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν, ὅτι αἱ Ἀστυνομικαί μας Σχολαὶ κατέχουν καὶ θὰ κατέχουν πάντοτε τὰ πρωτεῖα εἰς εὐγενεῖς ψυχοπνευματικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀστυνομικῆς καὶ γενικώτερον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Εἶναι αὐτὸ μία μεγάλη πραγματικότης δι' ὅλους τούς... παροικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ, δι' ὅλους δηλαδὴ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ πλῆθος κοινωνικῶν παραγόντων καὶ ἁπλῶν ἰδιωτῶν, ποὺ ἔχουν ἔλθει εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ μέγα ἀστυνομικῶν φυτώριον, εἶναι ὅμως καὶ μία τεραστία ἀνάγκη διὰ τοὺς ἐκπαιδευομένους καὶ τὸν ἀστυνομικὸν ὀργανισμὸν γενικῶς. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐπιτάσσει ὅπως αἱ ἑκάστοτε ἐκδηλώσεις τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν ἀποκτοῦν ὁλονὲν καὶ μεγαλυτέραν αἴγλην, ὁλονέν καὶ βαθύτερον περιεχόμενον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

***

Ο ΕΦΕΤΙΝΟΣ μεγάλος ἀποκριάτικος χορὸς τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας εἶχεν αἰσθητῶς ἀνεπτυγμένα τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Εἶχε τὴν μεγαλυτέραν αἴγλην καὶ τὸ βαθύτερον περιεχόμενον ἀπὸ ὅλους τοὺς γνωστοὺς χορούς τοῦ παρελθόντος εἰς τὴν ὁδὸν Νεῖγὺ καὶ τὴν ὁδὸν Κηφισίας. Αἴγλη καὶ περιεχόμενον, καὶ εἰς τὰς διαστάσεις ποὺ ἐτοποθετήθησαν ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴν εὐχέρειαν συγκρίσεων καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν γράφοντα, εἶναι ἀποτελέσματα μιᾶς ἄκρως εὐσυνειδήτου ἐργασίας, ποὺ ἔφερε τὸν σπάνιον — ἂν ὄχι ἀνύπαρκτον καὶ διὰ τὸ πλέον κοσμικὸν κέντρον τῶν Ἀθηνῶν — ἐκεῖνον διάκοσμον τῆς μεγάλης αἰθούσης τελετῶν. Ἡ ἰδία εὐσυνείδητος ἐργασία ἔφερε τὸν ἀπίθανον ἐκεῖνον πλοῦτον καλλιτεχνικῶν ἐμφανίσεων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, ἡ αὐτὴ εὐσυνείδητος ἐργασία ἔφερε τὴν θαυμασίαν τακτοποίησιν πλήθους τετρακοσίων περίπου ἀτόμων κατὰ τρόπον, ποὺ νὰ δύνανται νὰ κινοῦνται ἀνέτως διὰ τὴν τέχνην τῆς Τερψιχόρης, ὁ ἴδιος παράγων ἔφερε τὰ πλουσιώτατα φαγητὰ καὶ ἐδέσματα καὶ ποτά. Κατὰ συνέπειαν, ἡ αὐτὴ εὐσυνείδητος ἐργασία, ὁ

αὐτὸς παράγων ἔφερε ἐκεῖνον τὸν χείμαρρον εὐθυμίας καὶ «κεφιοῦ» καὶ ἔστεψε τὴν χοροεσπερίδα μὲ τὸν τόσον σπανίζοντα ὅρον «ἐ π ι τ υ χ ί α», μάλιστα δὲ μὲ μεγάλα, κεφαλαῖα στοιχεῖα τύπου... «Ἐλζεβίρ»...

Εὖγε, λοιπόν. Εὖγε καὶ πάλιν εὖγε βροντοφωνοῦν καὶ αἱ στῆλαι μου, ὕστερα ἀπὸ τὰ τόσα συγχαρητήρια καὶ εὖγε ποὺ ἠκούσθησαν ἀπὸ ὅσους παρευρέθησαν εἰς τὴν ἀλησμόνητον χοροεσπερίδα τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων. Οἱ κοπιάσαντες καὶ μοχθήσαντες: Διοικητὴς τῶν Σχολῶν Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Π. Λυκούσης, Ὑποδιοικητὴς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Κ. Πολίτης, Κοσμήτωρ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Λ. Παπαθανασίου, Διοικητὴς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων Ἀστυνόμος Α΄ κ. Α. Ντουφεξῆς, Γραμματεὺς Ἀστυνόμος Β΄ κ. Π. Βλαχάκης καὶ

Ἕνα στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν μεγάλον ἀποκριάτικον φορὸν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων.

ἅπαντες οἱ Ὑπαστυνόμοι ἐκπαιδευταί, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ κ.κ. Κ. Κουβέλης καὶ Δ. Χατζάκος εἶναι καὶ οἱ κύριοι δημιουργοὶ τῆς τόσον ἐπαινεθείσης ἀποκριάτικης διακοσμήσεως, ἃς εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τὰ ὅσα ἐπέτυχαν νὰ παρουσιάσουν καὶ ἃς ἀποτελέσουν κάποιο παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Ἡ ἐκδήλωσις ἐγένετο τὸ Σάββατον 12 Φεβρουαρίου καὶ ἀπὸ ὥρας 21ης — 5ης πρωϊνῆς τῆς ἑπομένης. Παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούσης καὶ ἅπαντες οἱ προαναφερθέντες ἀξιωματικοὶ τῶν Σχολῶν. Παρέστησαν ἐπίσης οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν κ.κ. Παπαζαχαρίου, Η. Γλυκοφρύδης, Ν. Ἀρχιμανδρίτης, Δ. Γαλανός, Ε. Βουζίκας, Ν. Κορφιάτης, Ι. Δασκαλόπουλος, Γ. Ἀγιουτάντης, Ι. Πολυμενάκος, Α. Καμπαφλῆς, ὡς καὶ οἱ Ἀστυνόμοι καθηγηταὶ κ.κ. Δ. Ντζιώρας, Γ. Ἀθανασούλης, Κ. Λεμονῆς καὶ Α. Σκαρμαλιωράκης. Καί, φυσικά, παρέστησαν ἅπαντες οἱ Δόκιμοι Ὑπαστυνό-

μοι μετὰ τῶν οἰκείων των, ἀφοῦ δι' αὐτοὺς ἐδίδετο ὁ μέγας καὶ τόσην ἐπιτυχίαν σημειώσας χορὸς τῆς ἀποκριᾶς 1966.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς κατεφάνη ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἀποκριάτικης ἐσπερίδος. Ἠγγυῶντο πρὸς τοῦτο πολλά, τὰ ὁποῖα ὁ ἐπισκέπτης εὕρισκεν εὐθὺς ὡς εἰσήρχετο εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν καὶ πολλὰ τὰ ὁποῖα ἀνεμένοντο καὶ ὑπῆρχε βεβαιότης ὅτι θὰ πραγματοποιηθοῦν. Πάντως, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐντυπωσιάζετο ὁ ἐπισκέπτης ἀπὸ τὸν διάκοσμον, ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν πολυτελεστάτου νυκτερινοῦ κέντρου ποὺ παντοῦ ἐκυριάρχει — χωρὶς τὴν ἀφόρητον στενότητα τραπεζιῶν καὶ πίστας εὐτυχῶς — καὶ ἀπὸ τὴν παρουσίαν ἑνὸς ἐκλεκτοῦ «ἀποσπάσματος» τῆς Φιλαρμονικῆς μας ὑπὸ τὸν ἀρχιμουσικὸν Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Δ. Μπουκουβάλαν, τὸ ὁποῖον «ἀπόσπασμα» ἔδειχνε καὶ ἔδειξε δι' ὅλην τὴν νύκτα ὅτι ἠμπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ μὲ τὰ καλύτερα μουσικὰ συγκροτήματα τοῦ τόπου μας. Τὸ ἴδιον, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς κατεδείχθη ὅτι ὁ κομφερασιὲ κ. Α. Γαλανὸς εἶχε νὰ εἴπῃ ἀνέκδοτα εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ ὄχι κατ' εὐφημισμόν. Δι' αὐτὸ καὶ κατεχειροκροτεῖτο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν παρουσιάσεων τῶν ἀλλεπαλλήλων μουσικοκαλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων.

Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, τὰ χειροκροτήματα τῶν Δοκίμων ἐπεσήμαναν καὶ μίαν πραγματικότητα, ποὺ μοῦ διέφυγε μέχρι στιγμῆς. Ἐπεσήμαναν τὴν ἄφιξιν ἑνὸς ἀγαπητοῦ συναδέλφου τους, ποὺ εἰσέβαλε... κάθιδρως καὶ ἔσπευε νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του. Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κ. Α. Παπαμίχου, ὁ ὁποῖος λόγω προηγουμένης ἐμπειρίας εἶχεν ἐπιφορτισθῇ μὲ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ «προσαγωγὴν» καλλιτεχνῶν. Καὶ ὁ καλὸς καὶ ἄξιος Δόκιμος εἶχεν ἐπιτύχει τῆς ἀποστολῆς του χωρὶς βεβαίως νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς «προσαγωγῆς», ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι, εἰς τὸ ἄκουσμα ὅτι πρόκειται περὶ ἀστυνομικῶν διασκεδάσεων σπεύδουν προθυμότατοι πάντοτε καὶ μάλιστα «ἐν σώματι» νὰ προσφέρουν τὰς καλὰς ὑπηρεσίας των.

Τέλος, λοιπόν, τῶν προκαταρκτικῶν καὶ ἀρχὴ τῆς μεγάλης ἀποκριάτικης ἐσπεριδος τῶν Δοκίμων Ὑπαστυνόμων. Καταφθάνουν οἱ καθηγηταὶ καὶ καταχειροκροτοῦνται, ἀφικνοῦνται ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως καὶ συγκλονίζεται ἡ αἴθουσα ἀπὸ χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας. Εἶναι μεσάνυκτα σχεδὸν καὶ ἡ στιγμὴ ποὺ ὁ Διοικητὴς τῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούσης λαμβάνει τὸ μικρόφωνον καὶ προσφωνεῖ καταφανῶς συγκινημένος τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ τὸν κ. Ἀρχηγόν, εὐχαριστῶν θερμότατα τοὺς καθηγητάς, τὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους καὶ δίδων τὸ σύνθημα διὰ τὴν «μεγάλην ἐξόρμησιν» τῆς ἀποκριάτικης νύκτας. Ἤδη ὁ κ. Γαλανός, ὁ κ. Μπουκουβάλας μὲ τὸ «ἀπόσπασμα» καὶ πολλὰ καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Γιάννην Βέλλαν, ἔχουν κάμει τὸ θαῦμα τους. (Τὸ ἴδιο καὶ τὰ ὑπέροχα καὶ ἄφθονα «τερψιλαρύγγια» βεβαίως, νὰ μὴ ὑποτιμῶμεν τὴν ἀξίαν των...). Ὁ χορευτικὸς ρυθμὸς οὐδένα ἔχει ἀφήσει ἀσυγκίνητον καὶ οἱ πάντες μετέχουν τῆς λατρείας διὰ τὴν τέχνην τῆς Τερψιχόρης.

Ὁ κ. Α. Καμπαφλῆς, ὁ διεθνοῦς φήμης πρωτοπαλαιστής, ἀλλὰ καὶ γνωστὸς ἀνὰ τὸ πανελλήνιον διὰ τὰ θαυμάσια δημοτικά του τραγούδια, ἀλλάζει τὸ κλῖμα καὶ σκορπίζει ρίγη ἐνθουσιασμοῦ μὲ τὴν «Ἰτιὰ» καὶ ἰδίως μὲ ἕνα πολὺ ὡραῖο δημοτικὸν ἀφιερωμένον εἰς τὴν Κύπρον μας. Ἀκολουθοῦν ἄλλα μουσικοκαλλιτεχνικὰ συγκροτήματα, μὲ «κορυφαίους» τὸν ἀμίμητο Γιῶργο Νικολάου (νεκρανάστασις τοῦ ἀλησμονήτου τροβαδούρου Ν. Γούναρη, ὡς γνωστόν), τὴν ἀνεπανάληπτη Οὔλα Μπάμπα, τὴν ἀνεκτίμητη φωνὴ καὶ ἐμφάνισι ποὺ λέγεται Βίκυ Μοσχολιοῦ καί, ὑπεράνω ὅλων τὸν πολὺ μεγάλον καλλιτέχνην Γ. Ζαμπέταν. Ἡ ὅλη ἐκδήλωσις φθάνει εἰς τὸ ζενὶθ μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν πασιγνώστων καὶ διεθνῶς χορευτικῶν συγκροτημάτων τοῦ κ. Κουσιάδη, τὰ ὁποῖα μὲ τοὺς ἀθανάτους ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἐνδυμασίας σκορπίζουν ἄλλα ρίγη ἐνθουσιασμοῦ καὶ χορευτικὴν ὑστερίαν διὰ τὸν αἰώνιον

«τσάμικον» καὶ τὸν «καλαματιανόν». Ὁ Ὑπουργὸς κ. Χ. Ἀποστολάκος σύρει τὸν δεύτερον ἐν πραγματικῷ θριάμβῳ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν κ. Ἀρχηγόν, τὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ τὸν Διοικητὴν τῶν Σχολῶν καὶ ἄλλους, καὶ τὸ καλλιμάρμαρον κτίριον τῆς ὁδοῦ Κηφισίας ζεῖ σπανίας στιγμὰς «ἑλληνικότητος» μὲ ὅλην τὴν θαυμαστὴν της αἴγλην...

Ἔρχεται ἐν συνεχείᾳ ἡ στιγμὴ ποὺ ὁ κ. Ὑπουργὸς λαμβάνει τὸ μικρόφωνον διὰ νὰ ἀπευθύνῃ ὕμνον πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν θεσμόν. Ἐν μέσῳ θυελλωδῶν χειροκροτημάτων ὁ κ. Ἀποστολάκος ἀναφέρεται δι' ὀλίγων συγκινητικῶν εἰς τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, δίδει παραινέσεις καὶ ἀνακοινοῖ διὰ πρώτην φοράν, ὅτι τὰ δύο γνωστὰ νομοσχέδια, ποὺ μεγάλως θὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν μας, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εἰσήχθησαν εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ἡ θύελλα τῶν χειροκροτημάτων ἐνδυναμώνεται καὶ ἀκολουθεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ τὸν κ. Ἀρχηγόν, οἱ ὁποῖοι ἀναχωροῦν λόγῳ ἀνειλημμένων ἑτέρων ὑποχρεώσεων.

Ὁ χορὸς καὶ ἡ ὅλη ἀποκριάτικη πανδαισία συνεχίζονται. Ὁ Διοικητὴς κ. Π. Λυκούσης ἀναδεικνύεται ἡ μεγάλη χορευτικὴ δεινότης εἰς ὅλα καὶ δὴ εἰς τοὺς ἑλληνικούς, ὁ Ἀστυνόμος κ. Π. Βλαχάκης ἀποδεικνύεται ὅτι κατέχει τὰ μεγαλύτερα μυστικὰ εἰς τόν... «ζεϊμπέκικον», μία χαριτωμένη «ἀποκάλυψις» ἀπὸ τὴν συντροφιὰ κάποιου Δοκίμου κατατροπώνει διὰ δευτέραν φορὰν τὰς χορευτρίας λαϊκῶν χορῶν καὶ μάλιστα γυμνόπους, κ.λ. κ.λ. Ἀκολουθοῦν αἱ ἐμφανίσεις πλειάδος καλλιτεχνῶν ἀκόμα, ὅπως τοῦ θαυμασίου ζεύγους Κουλαξίδη, τοῦ Λορέντζου, τοῦ Λώρη καὶ τῆς ὀρχήστρας Μ. Μεταξᾶ, καὶ ὁ μεγάλος χορὸς τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων τελειώνει χωρὶς εὐτυχῶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν τόσον γνώριμον διὰ τὴν ἐποχήν μας «ἀτραξιόν»: τὸ σπάσιμο πιάτων καὶ ποτηριῶν πού, ἐὰν δὲν συμβῇ, εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὁ χορὸς θεωρεῖται κάπως «ντεμοντέ»...

***

Η ΑΥΤΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ σχεδὸν ἐσημειώθη καὶ εἰς τὸν δεύτερον μεγάλον χορὸν τῶν Ἀστυνομικῶν μας Σχολῶν, τὸν χορὸν τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων, ποὺ ἔλαβε χώραν... ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ σχεδὸν μέρη τὴν νύκτα τῆς 17 πρὸς 18.2.1966. Οἱ Δόκιμοι Ἀρχιφύλακες διεσκέδασαν μὲ τὰς οἰκογενείας των καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν Σχολῶν καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καὶ μάλιστα μὲ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ νὰ «συγχωνευθοῦν» μὲ τὸ πλῆθος τῶν καλλιτεχνῶν καὶ νὰ δημιουργηθῇ οὕτω ἡ πλέον χαρούμενη ἀτμόσφαιρα ἀπὸ 0.30΄ — 5ης πρωϊνῆς τῆς 18ης Φεβρουαρίου. Ἔδωσαν τὸ μεγάλο «παρὼν» πολλὰ καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα καὶ μεμονωμένοι καλλιτέχναι, ὅπως τὸ «Τρίο Ντολόρες», ὁ μῖμος Ι. Μπουρνέλλης, ὁ Στυλιανὸς Σαρρῆς μὲ τὴν Νανὰ Γκάτση, ὁ Α. Λινάρδος, ὁ ταχυδακτυλουργὸς Ἐτουάλ, ὁ Α. Πατέτσος, ἡ Ἰνδὴ τραγουδίστρια καὶ χορεύτρια χορῶν τῆς πατρίδος της Ναργκὶς κ.λ., ἅπαντες εὐγενὴς προσφορὰ τοῦ Θεατρικοῦ ἐπιχειρηματίου κ. Ι. Τσάκωνα μὲ τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ κ. Σ. Σαρρῆ. Ὁ κ. Α. Γαλανός, ὡς κομιφεράσιέ, παρουσίασε καὶ ἐδῶ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν τὸ πρόγραμμα, ἡ ὀρχήστρα δὲ τοῦ κ. Μ. Μεταξᾶ καὶ «κλιμάκιον» τῆς Φιλαρμονικῆς μας, ὑπὸ τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Μπουχοῦτσον, ἔδωσαν μὲ τὸν τρόπον τους τὴν μέθη τῶν ρυθμῶν καὶ προεκάλεσαν τὸ γενικὸν ξέσπασμα εἰς τὸ πολυπληθὲς κοινόν.

***

ΚΑΙ ΕΝΑ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ: Μὲ τὸν μεγάλον καὶ ἐπιτυχέστατον χορὸν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ μὲ τὸν ἄλλον ἐπιτυχῆ χορὸν τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων — τὸν ὁποῖον αἱ στῆλαι δὲν παρηκολούθησαν λόγω... ἀνυποψιάστου ἐγκλεισμοῦ τοῦ γράφοντος εἰς τὸ 430 Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον —

ἡ περίοδος τῶν Ἀπόκρεω ἔκλεισε διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων. Γεννᾶται ἐνταῦθα ἕνα ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον ἐκ προοιμίου ἔχει ἀρνητικὴν τὴν ἀπάντησιν κατὰ τὸ ἥμισυ: Μήπως θὰ ἠδύνατο νὰ καθιερωθῇ κάποτε καὶ ὁ ἀποκριάτικος χορὸς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν (μὲ συμμετοχὴν καὶ τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν), ὁ παρόμοιος τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς, Πατρῶν, Κερκύρας; Ἡ ἐκ προιμίου καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἀρνητικὴ ἀπάντησις εἶναι ὅτι ἡ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν κατὰ τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκρεω εὑρίσκεται εἰς καθολικὸν σχεδὸν συναγερμόν. Τὸ ἴδιον ἰσχύει, καὶ δὴ χειρότερον, διὰ τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Πατρῶν. Ἀλλὰ παρ' ὅλον τοῦτο, μήπως; Καὶ μήπως αἱ Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις Πειραιῶς καὶ Κερκύρας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὀλιγώτερον ἀργητικοὺς λόγους, θὰ ἠδύναντο νὰ καθιερώσουν ὁπωσδήποτε ἀπὸ τοῦ χρόνου τοὺς ἀποκριάτικους χορούς τῶν ὑπαλλήλων των; Αἱ στῆλαι ἐρωτοῦν μὲ ὅλον τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν καί, φυσικά, ἀπάντησιν δὲν ἔχουν τὴν «ἀπαίτησιν» νὰ ἀναμένουν. Ἀλλὰ ἂς θεωρηθῇ τοῦτο ὡς μία ἰδέα, ὡς μία πρότασις ἡ ὁποία ἔχει μὲ τὸ μέρος της τὴν πλειονότητα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ δὴ τῶν ἀξιωματικῶν. Καὶ ἡ ὁποία βεβαίως ἀφορᾷ καὶ εἰς τὰς μεγάλας ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους.

ΛΑΜΠΡΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΤΩΝ Ο.Χ.Ε.—Χ.Ο.Φ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΑΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ «Διάνα» καὶ ἐνώπιον πλήθους 700 περίπου ἀτόμων, ἡ μικτὴ χορωδία τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἑνώσεων καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Φοιτητῶν ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀφ' ἑτέρου, ἔδωσαν τὴν 14ην Φεβρουαρίου καὶ ἀπὸ ὥρας 20—22 μίαν ὡραιοτάτην συναυλίαν ποὺ προεκάλεσε τὰ πλέον εὐμενῆ σχόλια τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ τύπου. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ θαυμασίου προγράμματος ἐκάλυψεν ἡ μικτὴ χορῳδία τῶν Ο.Χ.Ε. — Χ.Ο.Φ. μὲ τὴν «Εὐχὴ» τοῦ Μοῦκκε, τὸ «Ναυούρισμα» τοῦ Σοῦμπερτ, τὴν μελωδία τῶν Νέγρων «Ὦ Θεέ», τὴν ρωσικὴ μελωδία «Κύριε Ἐλέησον», τὸν «Θρῦλον» τοῦ Τσαϊκόφσκυ, κ.λ. Σολίστ ἡ δεσποινὶς Κ. Ἀναστασίου καὶ διεύθυνσις τοῦ κ. Α. Δημητριέφ. Τὸ δεύτερον μέρος ἐκαλύφθη ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχιμουσικῶν κ.κ. Β. Σωζοπούλου καὶ Ὑπαστυνόμου Α΄ Δ. Μπουκουβάλα παρουσίασε λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐμβατήριον «Ἀστυνομία Πόλεων» τοῦ κ. Δ. Μπουκουβάλα, τὸ «Ναμποῦκο» τοῦ Βέρντι, τὴν «Φαντασία» ἀπὸ τὴν ὄπερα «Τροβατόρε», τὰ «Ταγχόϋζερ» καὶ «Λόεγκριν» τοῦ Βάγκνερ, δημοτικὰ τραγούδια τῆς χώρας μας κ.λ.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι μὲ τὴν συναυλίαν αὐτὴν ἐδόθη μία περαιτέρω ὤθησις εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς «Στέγης Φοιτητοῦ» τοῦ Χ.Ο.Φ., ἡ ὁποία Στέγη ἐξυπηρετεῖ κυρίως φοιτητὰς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐπίσης, ὅτι διὰ τῆς συναυλίας αὐτῆς ἐγένετο ἕνα ἀκόμη βῆμα πρὸς περαιτέρω καλλιέργειαν τῶν σχέσεων Ἀστυνομίας καὶ Κοινοῦ. Μέγας παράγων βεβαίως τῆς συναυλίας καὶ ἡ ὠφελιμιστικὴ καλλιέργεια τοῦ ἐθνικοθρησκευτικοῦ συναισθήματος τοῦ κοινοῦ, μία καλλιέργεια ποὺ ἀπαιτεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνωνται κατὰ τακτικὰ χρονικὰ διαστήματα παρόμοιαι ἐκδηλώσεις εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἄλλας μεγαλουπόλεις τῆς χώρας.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΛΕΣΧΗΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυν. Α' κ. **Α. ΣΥΦΑΝΤΟΥ**

Ἡ 12η Φεβρουαρίου 1966, ὑπῆρξε μιὰ εὐτυχὴς ἡμερομηνία γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ποὺ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν.

Τοῦτο, διότι τὴν ἡμέρα αὐτὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας, συγχρόνου ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, Λέσχης των.

Καὶ ἦταν αὐτό, ἕνα ὄνειρο διὰ τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Πατρῶν, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη, χάρις εἰς τὴν θερμὴν συμπαράστασιν καὶ βοήθειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χρήστου Ἀποστολάκου, τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου καὶ πολλῶν ἐκλεκτῶν φίλων τῆς Ἀθηναϊκῆς καὶ Πατραϊκῆς κοινωνίας.

Τὰ ἐγκαίνια, ἐτελέσθησαν μὲ μεγαλοπρέπειαν τὴν 1 μ.μ. ὥραν τῆς 12.2.66. Ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν φίλοι τῆς Ἀστυνομίας καὶ αἱ Ἀρχαὶ

Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ Ἁγιασμοῦ. Διακρίνονται ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πατρῶν κ. Ἀ. Καφαράκης, ὁ Διευθυντὴς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Σ. Μανέττας κ.λ.

τῆς Πόλεως, ὅπως ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀθαν. Γαϊτατζῆς, ὁ Ἀνώτερος Στρατιωτικὸς Διοικητής, Συνταγματάρχης κ. Κωνστ. Γεωργόπουλος, ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν κ. Παν. Κόντης, ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Λ. Παπανδρέου, ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν κ. Ἀριστ. Τούσης, ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν κ. Γεώργ. Δημητριάδης, ὁ Βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Κωνστ. Στεφανόπουλος, ὁ Ναυτικὸς Διοικητὴς Ἰονίου κ. Σπυρίδων Ζούλιας, ὁ Λιμενάρχης Πατρῶν κ. Ἰωάν Χρυσανθακόπουλος, ὁ πρώην Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν, Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας ἐν συντάξει κ. Πάνος Καραμπούλης, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς, Συνταγματάρχης

κ. Κατσούλης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀεροδρομίου Ἀράξου, Ἀντισμήναρχος κ. Ἀνιπαρόπουλος, ὁ πρώην βουλευτὴς κ. Καρασπήλιος, ἐκπρόσωποι τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς πόλεως, Δημοσιογράφοι, ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Διευθύνσεως μετὰ τῶν συζύγων των, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Τοὺς προσερχομένους, ὑπεδέχετο ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἀθανάσιος Καφαράκης καὶ ὁ Ὑποδιευθυντὴς κ. Κωνσταντῖνος Παπασπυρόπουλος ὡς καὶ οἱ κ.κ. Διοικηταὶ Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Εἰδικῶς ποιούμεθα μνείαν τῆς παρουσίας κατὰ τὰ ἐγκαίνια, τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὸν φόρτον τῆς ἐργασίας του, κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτές, ἦλθε εἰδικὰ στὴν Πάτρα διὰ νὰ τιμήσῃ τὴν ἑορτήν. Ἡ παρουσία του, συνδυαζομένη καὶ μὲ τὶς φροντίδες καὶ τοὺς κόπους του διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Λέσχης, ἦταν διὰ τοὺς Ἀστυν. ὑπαλλήλους, ἕνα ἀπὸ τὰ δείγματα τῆς πατρικῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης ποὺ τὸν διακατέχουν.

Ἐξ ἄλλου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ τονίσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καὶ τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ λαμπρύνῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὰ ἐγκαίνια, ἡ ὁποία ἐπιθυμία του καὶ ἂν δὲν ἐπραγματοποιήθη, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, ἀναγομένους εἰς ἀπόλυτον ὑπηρεσιακὴν ἀνάγκην, ἐν τούτοις, ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Πατρῶν. Εὐχόμεθα, μιὰ ἄλλη φορά, νὰ τὸν ἔχωμε κοντά μας καὶ νὰ τοῦ ἀπευθύνωμεν καὶ προσωπικὰ τὶς εὐχαριστίες μας, τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸν Σεβασμό μας, γιὰ ὅ,τι προσέφερε εἰς τὴν προσπάθειαν ἱδρύσεως τῆς Λέσχης.

Μετὰ τὴν ἄφιξιν ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, τοῦ Γενικοῦ Δ)ντοῦ Ἀστυν. Πόλεων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως Ἀστ. Δ)ντοῦ Α΄ κ. Γεωργίου Χαλούλου καὶ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α΄ κ. Στεφάνου Μανέττα, ἤρχισε ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν.

Μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν ὡμίλησε ὁ ἐμπνευστὴς τῆς ὅλης ἰδέας διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Λέσχης, Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἀθανάσιος Καφαράκης, ὁ ὁποῖος εἶπε τ' ἀκόλουθα:

«Σεβασμιώτατε, Κύριοι Βουλευταί, Κύριε Νομάρχα, Κύριε Ἀρχηγέ.

»Εὐγενέστατοι Κυρίαι καὶ Κύριοι.

»Ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, σᾶς ἐκφράζω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν καλωσύνην σας, νὰ τιμήσετε καὶ νὰ λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας, τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς Λέσχης τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν.

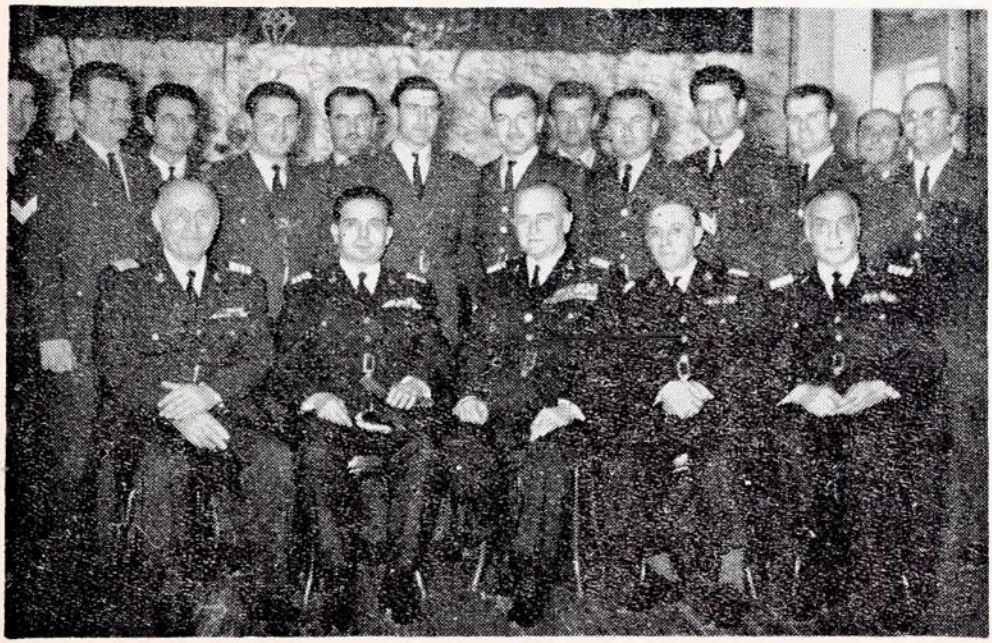
»Ἦτο μία διακαὴς ἐπιθυμία τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, νὰ ἀποκτήσουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἐξωϋπηρεσιακήν των στέγην. Μιὰ θερμὴ καὶ πολιτισμένη γωνιὰ ποὺ θὰ ἀπετέλει τὸ κέντρον τῶν κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν των ἐκδηλώσεων. Ἕνα κέντρον συσφίξεως τῶν σχέσεων μεταξύ των καὶ μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν των, καθὼς καὶ ἀναπτύξεως στενῶν καὶ φιλικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ εὐρυτέρου κοινοῦ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν.

»Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ ἰδιαιτέρως τοῦ σκοποῦ, ἐπεδιώχθη νὰ προσδοθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Λέσχην μιὰ θερμή, πρωτότυπος καὶ πολιτισμένη μορφή. Διότι δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ εἶναι κανεὶς πολιτισμένος, ἀλλὰ καὶ νὰ φαίνεται πολιτισμένος. Καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πατρῶν, δὲν λησμονοῦν ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ, τὸν καθρέπτην τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς Χώρας. Δὲν λησμονοῦν ὅτι εἰς αὐτοὺς ἀνέθεσεν ἡ Πολιτεία τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς περιουσίας, τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν γενικώτερον, βασικῶν ὅρων διὰ τὴν σύνθεσιν τῆς ἐννοίας τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς Χώρας.

»Ἔχουν βαθύτατα τὴν ἐπίγνωσιν ὅτι οὐδεμία Χώρα ἢ πόλις εἶναι δυνατὸν νὰ

θεωρηθῇ πολιτισμένη, ἐὰν εἰς τὸν τελευταῖον κάτοικόν της ἢ καὶ τὸν τελευταῖον ἐπισκέπτην της, δὲν ἔχει ἐδραιωθῇ τὸ συναίσθημα τῆς ἀπολύτου διασφαλίσεως τῶν ὑψίστων αὐτῶν ἀγαθῶν, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἡσυχία, ἡ τάξις, ἡ κυκλοφοριακὴ εὐρυθμία, ἡ καθαριότης καὶ ἡ προστασία τῆς ὑγείας, εἰς ὃ μέτρον ἀνήκει τὸ καθῆκον τοῦτο εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐὰν γενικῶς ἡ ἔννοια τῆς ἐννόμου τάξεως δὲν εἶναι ἀπολύτως αἰσθητή.

»Διότι τὸ εὐνομούμενον, ἀποτελεῖ τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς χώρας καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπερήφανοι διότι ἡ μοῖρα τοὺς ἔταξε νὰ ὑπηρετήσουν αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπόν.

Ὁ Ἀρχηγὸς κ. Εὐάγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν κ. Α. Καφαράκης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου κ. Σ. Μανέττας καὶ ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν κ. Κ. Παπασπυρόπουλος μετὰ ὁμάδος ἀστυνομικῶν τῶν Πατρῶν.

»Καὶ εἰς τὸν δωμὸν τοῦ ὑψίστου αὐτοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ λειτουργήματός των, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, προσέφερον δυσαναλόγους πρὸς τὴν ἀριθμητικήν των δύναμιν, θυσίας.

»Πολλοὶ εἶναι οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν, εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος καὶ τῆς κοινωνίας. Πολλοὶ ἔπεσαν θύματα τῆς ἐγκληματικῆς μανίας τῶν κακοποιῶν ἀντικοινωνικῶν στοιχείων καὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐλευθερίας κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ ἐδημιούργησαν μίαν παράδοσιν καὶ μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην δι' ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους. Εὐλαβικὰ ἀναμιμνησκόμεθα τῶν θυσιῶν των αὐτῶν καὶ αἰωνία θὰ εἶναι ἡ μνήμη των.

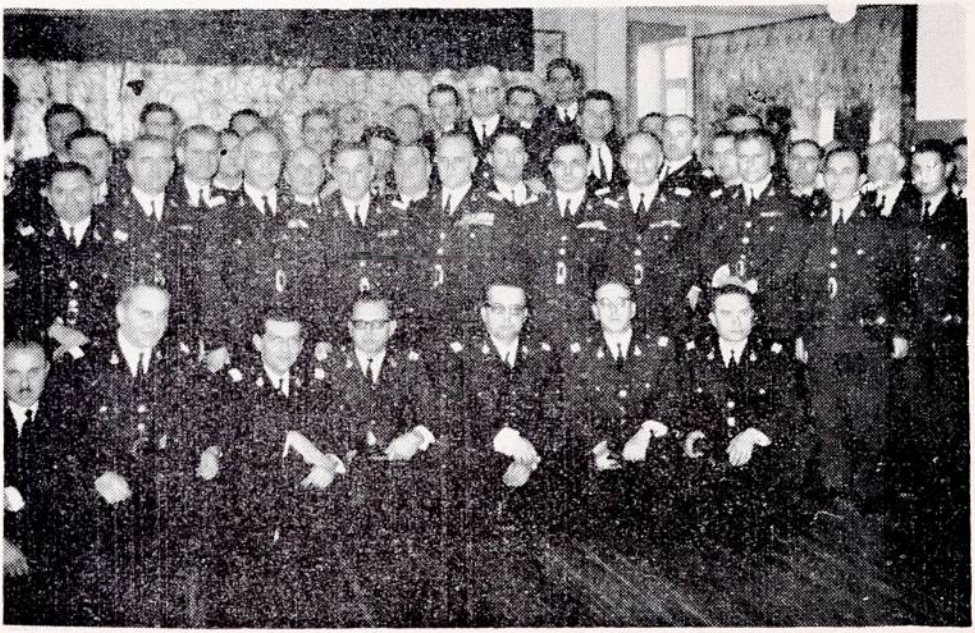
»Κύριε Ἀρχηγέ,

»Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πατρῶν σᾶς ἐκφράζουν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην των, διὰ τὴν θερμὴν συμπαράστασιν, τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν τοὺς παρέξατε καὶ εὔχονται ὅπως ὁ Κύριος καὶ ὁ Πρωτόκλητος αὐτοῦ μαθητὴς καὶ Προστάτης τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, Ἅγιος Ἀνδρέας, σᾶς χαρίζῃ ὑγείαν καὶ δύναμιν, διὰ νὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὰ πολλαπλᾶ καὶ δυσχερέστατα,

ὑπὸ τὰς παρούσας μάλιστα συνθήκας, καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἀνέθεσε εἰς ὑμᾶς ἡ πολιτεία.

»Ἐκφράζουν ἐπίσης τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας των, εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς φίλους τῆς Πατραϊκῆς καὶ Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐνίσχυσαν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου των, τῆς δημιουργίας τῆς Ἀστυνομικῆς Λέσχης.

»Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πατρῶν, αἰσθάνονται ἐπίσης τὴν ἀνάγκην, νὰ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας των, πρὸς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν τῶν Πατρῶν, διὰ τὴν συνδρομὴν καὶ συμπαράστασίν των, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑψίστου λειτουργήματος τῆς ἀστυνομεύσεως τῆς

Μία ἀκόμη φωτογραφία τῆς ἀστυνομικῆς ἡγεσίας μαζὶ μὲ ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ὑπαλλήλους τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν.

πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ δίδουν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ σήμερον ἐγκαινιαζομένη Λέσχη των, δέν θὰ ἀποτελέσῃ μόνον ἕνα σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀφετηρίαν, δι' ἕνα μεγαλύτερον ἅλμα πρὸς τὰ ἐμπρός. Πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πόλεως τῶν Πατρῶν».

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Ἀρχηγός, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ μετέφερε τὸν χαιρετισμὸν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας λύπης του, διότι ὑπηρεσιακὴ ἀπασχόλησίς του, παρουσιασθεῖσα τὴν τελευταίαν στιγμήν, τὸν ἠμπόδισε, παρὰ τὴν διακαῆ ἐπιθυμίαν του, νὰ παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης, ηὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην καὶ τοὺς λοιποὺς προσκεκλημένους, οἱ ὁποῖοι, ἀνταποκριθέντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν τελετήν. Ἐξέφρασεν, ἐπίσης, τὰς εὐχαριστίας του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην, πρὸς ἅπαντας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνέβαλον, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς ὀνείρου τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν, ὡς πολὺ ὀρθῶς ἀνέφερεν ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Λέσχης.

Τέλος, ηὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας κ. Καφαράκην, καὶ τὸν Ὑποδιευθυντὴν κ. Παπασπυρόπουλον, ὅπως καὶ ἅπαντας τοὺς ἀξίους συνερ-

γάτας του, οἱ ὁποῖοι, διὰ τῶν προσπαθειῶν των, παρουσίασαν τὴν «πολιτισμένη γωνιὰ» τῆς Ἀστυνομίας. Καὶ ηὐχήθη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της.

Ἐν συνεχείᾳ, προσεφέρθησαν ποικιλία ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν, ἐν μέσῳ δὲ ἀτμοσφαίρας χαρᾶς καὶ ἐγκαρδιότητος ὁ κ. Ἀρχηγὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι ἤνοιξαν τὸν χορὸν μὲ ἑλληνικὰ τραγούδια καὶ τὸ κέφι διήρκησε μέχρι τῆς 4ης μ.μ. ὥρας, ὅτε ἀνεχώρησεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες ἐξεφράσθησαν κολακευτικώτατα διὰ τὸν ὅλον διάκοσμον τῆς αἰθούσης, ὁ θαυμασμὸς των δὲ ὑπῆρξεν μεγαλύτερος ὅταν ἐπληροφοροῦντο, ὅτι ἡ ὅλη ἐργασία συνετελέσθη ὑπὸ συνεργείου εἰδικῶν ἀστυφυλάκων τῆς Δ) νσεως μὲ πρωτεργάτην τὸν ἀστυφύλακα κ. Ἀναστάσιον Μόρφην, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλοντο τὰ ντεκόρ.

Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς ὀφείλονται εὐχαριστίαι πρὸς ὅλους ὅσους συνέβαλον εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Λέσχης, ἰδιαιτέρως ὅμως εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας, τὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Πατρῶν κ. Ἀθαν. Καφαράκην καὶ τὸν Ὑποδ) ντήν αὐτῆς κ. Κων. Παπασπυρόπουλον, πρὸς τοὺς ὁποίους εὐχόμεθα ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν, τὸ σύγχρονον δὲ πνεῦμα πολιτισμοῦ τὸ ὁποῖον τοὺς διακατέχει καὶ ἡ ἀγάπη των πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, νὰ τοὺς ἐμπνέουν καὶ νὰ τοὺς ὁδηγοῦν εἰς ἔργα προόδου καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος γενικώτερον.

Α. ΣΥΦΑΝΤΟΣ

Η ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Καρναβάλι ἔφθασε

Τὸ καρναβάλι ἔφθασε
κανεὶς μὴ τὸ ξεχάσει
πρέπει ὁ καθένας στὸ χορὸ
γιὰ λίγο νὰ ξεσκάση.

Μιὰ κολομπίνα ὁ καθεὶς
στὴν ἀγκαλιὰ νὰ σφίξη
καὶ μὲς στὴ ζάλη τοῦ χοροῦ
γλυκιὲς στιγμὲς νὰ ζήση.

Ὅλοι λοιπὸν μέσ' στὸν χορὸ
μὲ μάσκες καὶ λουλούδια
πιῆτε κρασί, κι' ὅλοι μαζὶ
πιῆτε γλυκὰ τραγούδια.

Φεύγουν τὰ χρόνια γρήγορα
γλεντῆστε ὅσο μπορεῖτε
διῶχτε τὶς σκέψεις τὶς κακὲς
χορεύετε καὶ χαρεῖτε.

Τὸ καρναβάλι ἔφθασε
καὶ φέρνει τὴν χαρὰ
μὲ κολομπίνες καὶ κρασὶ
μὲ χάδια καὶ φιλιά.

Ἐμπρὸς λοιπὸν μέσ' στὸν χορὸ
μεθύστε ἀπὸ εὐτυχία
καὶ γὼ σᾶς δίνω μιὰν εὐχὴ
«τοῦ χρόνου μὲ ὑγεία»...

Ν. ΚΩΣΤΕΛΛΕΤΟΣ, Ἀστυφύλαξ

Ὁ Λάδωνας καὶ ἡ μαγευτικὴ κοιλάδα του

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. ΠΑΝΟΥ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ κοιλάδα τοῦ Λάδωνα ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὶς θεαματικὲς πηγές του κοντὰ στὸ χωριὸ Λυκούρια καὶ χάνεται μακρυὰ στὸν ὁρίζοντα, κάτω ἐκεῖ στὸ φράγμα τῆς Δ.Ε.Η., εἶναι μία καταπράσινη λωρίδα γῆς μὲ ἀσύγκριτη γραφικότητα. Εἶναι θαῦμα ὀμορφιᾶς, ὅπως τὴν ὁλέπει κανεὶς ἀπὸ τὰ γύρω βουνά, νὰ ἁπλώνεται μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ θεατῆ, τὰ πρωϊνὰ μὲ τὶς ἀνάλαφρες καταχνιές, ποὺ πλανιῶνται δῶθε καὶ κεῖθε καὶ φαίνονται σὰν νὰ βόσκουνε, μὲ ἐκεῖνες τὶς παράξενες μακρουλὲς προβοσκίδες, πάνω στὴν καταπράσινη μορφή της καὶ τὸ βράδυ στοῦ δειλινοῦ τὴ γλυκειὰ ὥρα, νὰ παίρνει ἕνα χρῶμα μελιχρό, καθὼς ὁ ἥλιος στὸ βασίλεμά του, στέλνει ἀπὸ τ᾽ ἀντικρυνὰ βουνά, τὶς τελευταῖες χρυσοκίτρινες ἀκτίνες του.

Μέσα στὴ μαγευτικὴ αὐτὴ κοιλάδα, σημειώνει ζωηρὰ τὴν παρουσία του τὸ μεγάλο ποτάμι ὁ Λάδωνας, ποὺ ξαπλωμένος σὲ πελώριο βαντελλωτὸ σχῆμα, πάνω στὸ καταπράσινο ταπέτο, ὀμορφαίνει τὸ τοπίο καὶ δίνει ζωὴ καὶ ὀντότητα σ᾽ ὅλου τοῦ κάμπου τὸ μάκρος. Βαστάει τούτη ἡ στενὴ λωρίδα γῆς, ἕνα ὁλόκληρο θεό, ποὺ ζωογονεῖ, στὸ πέρασμά του, ὅλον τὸν κάμπο καὶ τοῦ δίνει δύναμη καὶ προκοπή. Τὸ καλοκαίρι, ὅταν τοῦ ἥλιου τὸ φοβερὸ κάῦμα ξεραίνει ὁλόγυρα τὴ γῆ, ὁ Λάδωνας μὲ τὴν ζωογόνο δύναμή του, δροσίζει τὸν κάμπο καὶ βαστάει ὅλον τὸν πολυποίκιλο φυτικό του κόσμο, σὲ μιὰ ζωηρὴ θαλερότητα. Ἔτσι θεριεύουν τ᾽ ἀραποσίτια —τέσσαρα ἡ κλάρα— ψηλώνουν ἕνα μπόϊ οἱ ντοματιὲς καὶ γέρνουν βαρυφορτωμένες ἀπὸ τὸν καρπὸ οἱ μικρόχαρες φασουλιές. Ἀλλὰ καὶ τ᾽ ἀγριόχορτα τοῦ κάμπου, τὰ πολυτρίχια, οἱ μουχρίτσες καὶ τὰ πυκνὰ ἀγριοτρίφυλλα, ποὺ εἶναι περιζήτητη τροφὴ στὰ ζωντανά, φθάνουν μέχρι τὰ γόνατα, ἀπὸ τοῦ νεροῦ τὴν εὐεργετικὴ ἐνέργεια.

Τὸ νερὸ στὴν ἀφόρητη κάψα τοῦ καλοκαιριοῦ, ὅταν ὁ λίβας καίει στὸ πέρασμά του κάθε φυτικὴ ζωή, ἀποτελεῖ τὸ μόνο στοιχεῖο τῆς φύσεως ποὺ ἐναντιώνεται τόσο ἀποτελεσματικὰ στὴν καταστρεπτικὴ παρουσία του. Ἕνα ποίημα σχετικὰ μὲ τὴν τόσο μεγάλη ὠφελιμότητα τοῦ νεροῦ ἔρχεται ἔναυλα στὴ θύμησή του:

Θὰ μάσω ὅλα τὰ λουλούδια
ἀπ᾽ τὰ λειβάδια τοῦ χωριοῦ
καὶ θὰ τὰ ρίξω μὲ τραγούδια
στ᾽ ἀφρόνερα τοῦ ποταμοῦ

Καὶ θὰ καλέσω τὶς νεράϊδες
τὶς ὀνειρόπλαστες κυρὲς
νὰ παίξουν ντέφια καὶ κιθάρες
στοῦ ποταμοῦ τὶς ἁπλωσιές.

Α! τὸ ποτάμι, τὸ ποτάμι
τί θεῖο δῶρο τὸ νερὸ
δίνει στὸ δέντρο τὸ ροδάμι
ζωὴ στὸ σπόρο τὸ νεκρό.

Ἡ ροὴ τοῦ Λάδωνα εἶναι ἥσυχη καὶ σιγανή, γιατὶ κινεῖται μέσα σὲ μιὰ κοίτη πολὺ βαθειὰ ποὺ τὸν κάνει ἀδιάβατο καὶ ἐπικίνδυνο. Εἶναι σωστὴ ἡ παροιμία ποὺ λέει «ἀπὸ τὸ σιγανὸ ποτάμι νὰ φοβᾶσαι». Ἡ μορφή του, ἔτσι ὅπως φαίνεται νὰ κινεῖται ἀργὰ κι ἀθόρυβα κάτω ἀπὸ τὰ πανύψηλα πλατάνια καὶ τὶς λυγερόκορμες ἰτιές, ποὺ βυθίζουν μὲ ἡδυπάθεια τὰ κλώνια τους στὰ κατακάθαρα νερά του, εἶναι βαθυπράσινη καὶ μοιάζει σὰν τοῦ λαδιοῦ τὸ χρῶμα. Τούτη ἡ ἀπόχρωση μαζὶ μὲ τὴν ἥσυχη καὶ ἀθόρυβη ροή του, ἔρχεται σὲ πολὺ ταιριαστὴ σχέση μὲ τὴν ὀνομασία του.

Σὲ μερικὰ σημεῖα ὅμως τὸ ποτάμι ἀφήνει τὴ γνώριμη μορφή του τὴν ἤρεμη καὶ σιγανὴ καὶ ἀπότομα, σὰν νὰ ἐπειράχθη ἀπὸ κάποιο ἀόρατο στοιχεῖο, δυναμώνει νευρικὰ τὴ ροή του καὶ παίρνει δρόμο γρήγορο, μέσα σὲ βουητὸ δυνατό, ἀφροκοπώντας σὰν φρενιασμένο θηρίο. Σὲ λίγο ὅμως, σὰν νὰ μετανοιώνει γιὰ τὸ ἀπότομο τσαλίμι του, σταματάει τὸ γρήγορο δρόμο του καὶ γυρίζοντας πίσω, κάνει κύκλους καὶ ὄμορφους κυματισμούς, ποὺ φαίνεται σὰν νὰ χορεύει πάνω στὸ ὑγρὸ ταπέτο.

Οἱ στίχοι τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ ἀπαθανάτισαν τούτη τὴ γραφικότητα:

Ποταμὲ ὅταν γυρίζεις
καὶ βαρεῖς καὶ κυματίζεις
πάρε με στὰ κύματά σου
στὰ στριφογυρίσματά σου.

Στὰ βραδυνά, ὅταν τὸ φεγγάρι ὁλόλαμπρο στριφογυρίζει σὰν πελώριος φωτεινὸς τροχός, πάνω ἀπὸ τὰ ἀρκαδικὰ βουνά, τοῦτο τὸ ποτάμι σὲ ὅλο του τὸ μάκρος γίνεται μιὰ κορδέλλα φεγγόβολη ποὺ ἀστραποβολλάει μεγαλόπρεπα σὰν φανταχτερὸ διάδημα.

Ὁ Λάδωνας στὸν αἰώνιο δρόμο του δὲν εἶναι πάντα ἥσυχος καὶ γελαστός. Ἔχει ἡ ὑγρή του προσωπικότητα καὶ ἐποχὲς δύστυχες καὶ κακὲς ποὺ τὸν κάνουν νὰ πέφτει σὲ βαρυθυμιὰ καὶ στεναχώρια. Εἶναι οἱ ἐποχὲς τῶν πολλῶν βροχῶν, τὸ φθινόπωρο μὲ τὰ ἀλλεπάλληλα καὶ συνεχῆ πρωτοβρόχια καὶ ὁ χειμώνας μὲ τὶς δυνατὲς μπόρες ποὺ βαστᾶνε ὁλόκληρα ἡμερόνυχτα. Σ᾽ αὐτὰ τὰ ἀγριοκαίρια τὰ ξερολάγκαδα κατεβάζουν στὸν κάμπο μὲ ὁρμὴ καὶ βουητὸ ὅλη ἐκείνη τὴν κόκκινη κατεβασιὰ ποὺ περιμαζεύουν ἀπὸ τὰ τρίστρατα καὶ τὶς δημοσιές, καὶ ἀπὸ τῶν χωριῶν τοὺς δρόμους καὶ τὰ σοκάκια καὶ τὴν ρίχνουν ἀδιάντροπα μέσα στὰ κατακάθαρα νερά του. Τότε αὐτὸς δὲν μένει ἀδιάφορος. Ἐνοχλημένος ἀπὸ τὸ δυσάρεστο φορτίο του ἐξαγριώνεται, γίνεται θηριὸ ἀνήμερο καὶ ἀποφασισμένος νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ αὐτὸ ξεφεύγει ἀπὸ τὴν κοίτη του καὶ σὰν ἀφηνιασμένο ἄλογο τρεχαλάει ἀκράτητο ἀνάμεσα στὰ χωράφια καὶ τὰ βαλτοτόπια. Σὲ μιὰ κοκκινόθολη τότε λίμνη μεταβάλλεται ὅλος ὁ κάμπος πέρα γιὰ πέρα, σὲ σημεῖο ποὺ δὲν ξεχωρίζει οὔτε ἡ κοίτη τοῦ Λάδωνα. Μόνο μιὰ μακρυὰ σειρὰ ἀπὸ λεῦκες, ἰτιὲς καὶ πλατάνια, ποὺ στέκουν μὲ ἀλύγιστο θάρρος μπροστὰ στὴ φοβέρα καὶ τὸ χαλασμό, σημαδεύουν τὴν γιρλαντένια πορεία του.

Ἂν τοῦτο τὸ ξεχείλισμα τοῦ ποταμιοῦ γίνεται σὲ ἐποχὲς ποὺ ὁ κάμπος εἶναι ἄσπαρτος καὶ τοῦτο συμβαίνει ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ φθινόπωρου, μέχρι τὶς ἀρχὲς τῆς ἀνοιξης, τότε κάνει καλὸ στὸν τόπο, γιατὶ λιπαίνει τὰ χωράφια καὶ δίνει δύναμη στὰ σπαρτά, ποὺ παίρνουν ζωὴ καὶ θεριεύουν στὸ μεγάλωμά τους. Πολλὲς ὅμως φορὲς τὸ ποτάμι καθὼς τρέχει ἐλεύθερο μὲ ὁρμὴ ἀνάμεσα στὸν κάμπο φέρνει μαζί του ἕνα σωρὸ ἀπὸ πέτρες, ξύλα, ἄμμο καὶ χαλίκια. Τοῦτο τὸ ὀχληρὸ καὶ ἄχαρο φορτίο σὰν ἐπιδέξιος τεχνίτης ὁ Λάδωνας τὸ στρώνει ἐπάνω στὰ χωράφια σὲ μεγάλο πολλὲς φορὲς πάχος, ἔτσι ποὺ τὰ ἀχρηστεύει ὁλότελα σὲ σημεῖο νὰ μὴ φυτρώνει οὔτε ἀγριόχορτο ἐπάνω σὲ δαῦτα. Καὶ τότε; Τότε ὁ Λάδωνας ἀκούει τὰ σχολιανά του ἀπὸ τοὺς χωριάτες. Δὲν φτάνει μόνο αὐτό. Τοῦ βάνουν καὶ χαλινὰ στὴν ὁρμή του. Τὰ σημεῖα ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν κοίτη, τὰ φράζουνε μὲ μεγάλους κορμοὺς δένδρων καὶ πελώριους βράχους γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίζουν νὰ σουλατσάρει ἐλεύθερος μέσα στὰ χωράφια. Ἐκεῖνος τότε θυμώνει φοβερά, ἀφρίζει μὲ λύσσα ἀπὸ τὸ κακό του καὶ χυμάει μὲ ὅλη του τὴ δύναμη νὰ σπάσει τὰ ἐμπόδια, γιὰ νὰ πάει ἐκεῖ ποὺ αὐτὸς θέλει. Μὰ σὰν δὲν τὰ καταφέρνει γυρίζει διπλωματικὰ καὶ ἥσυχα τὴν πλάτη του, καὶ ἀκολουθάει σὰ σκυλάκι τὸ δρόμο ποὺ τοῦ ὁρίζει ὁ ἄνθρωπος. Κι᾽ ἔπειτα, σὰ νὰ μὴ συνέβη τίποτα, τὸ βάζει καὶ στὸ τραγούδι, καθὼς συνεχίζει τὴν αἰώνια πορεία του μέσα στὶς μαγευτικές του ὀχθιές, ἐνῶ τοῦ ἀέρα τὸ πέρασμα ὅπως ἀνα-

ταράζει τὶς χρυσοκίτρινες καλαμιῶνες ποὺ τοῦ παραστέκουν σὰν πιστὲς θεραπαινίδες σὲ ὅλο τὸ μακρύ του δρόμο, ἀφήνει ἕνα παράξενο θρόϊσμα, μιὰ ὑπερκόσμια συναυλία, ποὺ σιγοντάρει τὸ νερέϊο του τραγούδι μὲ μιὰ θεία μουσικὴ ὑπόκρουση.

Μὰ καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ κάμπος γεμίζει νερὰ ἀπὸ τὸ ξεχείλισμα τοῦ ποταμιοῦ καὶ γίνεται μιὰ μεγάλη λίμνη, δὲν ἐρημώνει ἀπὸ ζωὴ τοῦτος ὁ τόπος. Τὰ ἄλογα, τὰ μουλάρια καὶ τὰ βόδια τοῦ χωριοῦ ἐκεῖ πηγαίνουν καὶ βρίσκουνε μπόλικη τροφή, ἐπάνω σὲ μικρὲς στεγνὲς νησίδες ποὺ εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ ἀγριόχορτα, ποὺ κοπαδιαστὰ φυτρώνουν ἐπάνω στὰ ἀφρᾶτα τους χώματα. Καὶ τὸ ἀπόβραδο σὰν τὰ ἀπόσκια γέρνουν τὰ φτερά τους, ὅλο αὐτὸ τὸ μπουλούκι τῶν ζωντανῶν, σὰν ἀπὸ συνθήματος, βγαίνει ἀπὸ τὸν κάμπο καὶ ὁδηγημένο λὲς ἀπὸ κάποιον ἀόρατο βουκόλο παίρνει τὸ δρόμο, μόνο του, ἀσυνόδευτο ἀπὸ ἄνθρωπο, γιὰ νὰ πάει ὁλόϊσια στὸ νυκτερινό του κατάλυμα.

Ὁ Λάδωνας καθὼς πρωτοφανερώνεται στὶς μαγευτικὲς πηγές του, φερμένος ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ σπλάχνα τοῦ ὑπερήφανου Χελμοῦ, ἀπὸ τὸ ἴδιο σημεῖο ποὺ παίρνει τὸ ἀθάνατο νερό της καὶ ἡ Στύγα, γιὰ νὰ τὸ μεταφέρει σὲ μιὰ ἀπρόσιτη καὶ ἀπάτητη κορυφὴ τοῦ χιλιοτραγουδημένου βουνοῦ, καὶ ἔπειτα κατακάθαρος καὶ δροσερὸς παίρνει τὸ δρόμο γιὰ τὸ μακρυνό του ταξίδι, μέχρι τὸ συναπάντεμά του μὲ τὸν Ἀλφειό, δέχεται στὸ διάβα του φιλόξενα καὶ ἄλλα ποτάμια, ὅπως τὸν Ἀροάνιο, τὸν Τράγο καὶ ἄλλα μικρότερα, ποὺ τοῦ μεγαλώνουν τὴ δύναμη καὶ τὸν κάνουν νὰ ὑπερτερεῖ πολὺ σὲ ποσότητα νεροῦ καὶ ἀπὸ τὸν Ἀλφειὸ ἀκόμη, ποὺ δὲν ξέρω γιατί τόσο ἀδικήθηκε, νὰ ὀνομασθεῖ παραπόταμός του, ἀντὶ νὰ συμβεῖ τὸ ἀντίθετο.

Τοῦτο τὸ ὄμορφο καὶ γραφικὸ ποτάμι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ζωογόνο ἐπίδρασή του στὰ γύρω καμποχώρια, ἔχει καὶ τὰ περίφημα ψάρια του, ἐκεῖνες τὶς νοστιμότατες πέστροφες, τὰ χρυσοκίτρινα μουστάκια καὶ τοὺς ἀσημόχρωμους τριχιούς, ποὺ ἀποτελοῦνε ἕνα ἐκλεκτὸ φαγητὸ στὸ φτωχὸ τραπέζι τοῦ χωρικοῦ. Οἱ πέστροφες τοῦ Λάδωνα, οἱ μακιγιαρισμένες μὲ κόκκινα καὶ μαῦρα στίγματα ἐπάνω στὸ γυαλιστερό τους σῶμα, ἦσαν γνωστὲς γιὰ τὴν ὀμορφιὰ καὶ νοστιμάδα τους ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχή. Λέγανε μάλιστα οἱ ἀρχαῖοι, ὅπως ἀναφέρει ὁ Παυσανίας, ὅτι οἱ πέστροφες τοῦ Ἀροανίου, παραπόταμου τοῦ Λάδωνα, μιλάγανε καθὼς παίζανε ἐπάνω στοῦ νεροῦ τὴν ἤρεμη ἐπιφάνεια.

Ἡ ὀμορφιὰ τοῦ παραλαδώνιου κάμπου, στὴ γραφική του παρουσία, εἶχε κάμει μεγάλη ἐντύπωση στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι στὴ χαρωπὴ αὐτὴ λωρίδα τῆς ἀρκαδικῆς γῆς, εἶχαν τοποθετήσει πολλὲς μυθολογικὲς σκηνές, ἀπὸ τὶς περισσότερο ἐντυπωσιακές, ὅπως τὴ σύλληψη τῆς Κερυνίτιδας ἐλάφου, ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ, τὸ ἄγριο κυνηγητὸ τῆς νύφης Σύραγγας ἀπὸ τὸν τραγόποδα Πᾶνα, τὴ μεταμόρφωση τῆς νύφης Δάφνης στὸ ὁμώνυμο φυτό, ἔπειτα ἀπὸ τὸ φορτικὸ κυνήγημα τοῦ ἐρωτιάρη θεοῦ Ἀπόλλωνα καὶ ἄλλες.

Τώρα τὸ ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τὰ ἄλλα δημόσια ἔργα ποὺ ἔγιναν σὲ μερικὰ σημεῖα στὴν κοιλάδα τοῦ Λάδωνα, παραμόρφωσαν τὸ θαυμάσιο αὐτὸ τόπο καὶ τοῦ ἔδωσαν μιὰ τεχνικὴ μορφὴ ποὺ ἔρχεται σὲ κτυπητὴ ἀντίθεση μὲ ὅλη τὴν γύρω φύση, τὴν στολισμένη μὲ ἀσύγκριτη ὀμορφιά. Τὸν ἴδιο τὸ Λάδωνα ποὺ μὲ τὴν ἀτέρμονη δαντελλωτὴ διαδρομή του, προχωροῦσε στὴ μέση τοῦ καταπράσινου κάμπου, τοῦ ἔσπασαν τὰ πλευρὰ καὶ τὸν ἀνάγκασαν ν' ἀκολουθήσει μιὰ νέα κοίτη, ἴσια βέβαια καὶ βαθειά, μὲ ὄχθες ὅμως φαλακρὲς χωρὶς ἐκείνη τὴν περίφημη πρασινάδα καὶ δροσιὰ ποὺ τὶς χάριζαν οἱ μακριὲς σειρὲς ἀπὸ πλατάνια, ἰτιὲς καὶ λεῦκες καὶ τὰ ἄλλα καταπράσινα χαμόδεντρα ποὺ φύτρωναν κοντὰ στοῦ νεροῦ τὸ πέρασμα.

Καλὰ καὶ ἅγια εἶναι τὰ δημόσια ἔργα, ἀλλὰ ἔχουν καὶ τὴν ἀνάποδη ὄψη τους. Πολλὲς φορὲς ἀλλοιώνουν τὸ τοπίο σὲ σημεῖο ποὺ ἡ ὀμορφάδα καὶ ἡ γραφικότητα χάνονται γιὰ πάντα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Πανσελήνου Ἐμμανουήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Περεσιάδου 13, στὸ «Γαλάτσι».

Ὁ Ἐμμανουὴλ ἢ Μανουὴλ Πανσέληνος, διάσημος βυζαντινὸς ζωγράφος, ἔζησε, πιθανώτατα, κατὰ τὸν ΙΔ΄ αἰῶνα καὶ σ' αὐτὸν ἀποδίδονται οἱ παλιότερες καὶ ἀξιολογώτερες τοιχογραφίες πολλῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Πανταζῆ Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γκλύστη 37, κοντὰ στὸ γήπεδο τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου «Φοῖβος», στὸ «Κατσιπόδι».

Ὁ Ἰωάννης Πανταζῆς, πρόκριτος τῶν Ἀθηνῶν, συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους ὡς ὅμηρος κατὰ τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821.

Πανταζίδου Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Δημητρίου-Ὅπλων 59, στὶς «Τρεῖς Γέφυρες».

Ὁ Ἰωάννης Πανταζίδης, καθηγητὴς τῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (1862), γεννήθηκε τὸ 1827 στὸ Κρούσοβο τῆς Μακεδονίας καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1900. Ἱδρυτικὸ μέλος τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀνέπτυξε σημαντικὴ ἐθνικὴ δρᾶσι ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας. Ἐδημοσίευσε πολλὰ ἔργα, ὅπως τά: «Ὁμηρικὸν λεξικὸν» (κατὰ διασκευὴν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τοῦ Κρουσίου καὶ Σέϊλερ), Γυμνασιακὴ Παιδαγωγικὴ κ.ἄ.

Παντειχίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πριγκιποννήσων 19, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Πολυγόνου».

Τὸ Παντείχιον (τουρκιστὶ Πεντίκ), χωρίο στὴν Ἀσιατικὴ παραλία τῆς Προποντίδος, πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν κατωκεῖτο ἀπὸ πολλοὺς Ἕλληνες, ποὺ ἐκκλησιαστικῶς ὑπήγοντο στὴν Μητρόπολι Χαλκηδόνος. Τὴν ὀνομασία του ὀφείλει σὲ παλάτι ποὺ ἐκτίσθη κατὰ τὸν ΣΤ΄ αἰῶνα ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ στρατηγοῦ Βελισαρίου καὶ περιεβάλλετο ἀπὸ τεῖχος. Σήμερα στὸ Παντείχιο, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ χρησιμεύῃ ὡς θέρετρο τῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔχουν ἐγκατασταθῆ Ἑλληνόφωνοι Τοῦρκοι.

Παντοπούλου Εὐαγγέλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡρακλέους, κοντὰ στὸ ἐργοστάσιο «Φίξ».

Ὁ Εὐάγγελος Παντόπουλος, κωμικὸς ἠθοποιός, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1860 καὶ ἀπέθανε τὸ 1913. Στὸ θέατρο ἐνεφανίσθη γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1877 στὸ Ἅϊγιο, μὲ τὸν θίασο Κοτοπούλη-Βασιλειάδου. Πολὺ ἀργότερα ἵδρυσε ἰδικόν του θίασο, μὲ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὴ κωμωδία», καὶ παρουσίασε τὰ κωμειδύλλια τοῦ Καπετανάκη, Κορομηλᾶ κ.ἄ. Ὁ Παντόπουλος, καίτοι αὐτοδίδακτος, διέθετε πλούσιο τάλαντο καὶ ἐπιμέλεια, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀνυψώσῃ τὴν τέχνη τῆς ἠθοποιίας.

Πάντου Ἀλεξάνδρου.

Συνέχεια τῆς ὁδοῦ Ἕνδεκ, μπροστὰ στὴν Πάντειο Σχολή.

Ὁ Ἀλέξανδρος Πάντος, ἕνας τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἱδρύσεως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, γεννήθηκε στὸ Βόλο τὸ 1888. Ἀποφοιτώντας ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο Βόλου, ἐσπούδασε νομικὰ στὴν Ἀθήνα καὶ μετὰ ἐνεγράφη στὴν Ἐλευθέρα Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων. Θέλοντας νὰ ἰδῇ καὶ στὴν Ἑλλάδα διαδιδομένη τὴν σπουδὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μὲ διαθήκη του ἄφησε ὅλη του τὴν περιουσία πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἔτσι ὅταν τὸ 1931 ἡ τότε Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις» προσέφερε στὸ κληροδότημα τοῦ Πάντου τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ Μέγαρό της, μὲ τὴν προϋπόθεσι ὅτι θὰ συμμετεῖχε στὴν διοίκησι τῆς νέας Σχολῆς ποὺ ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ, ἡ νέα αὐτὴ Σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου δωρητοῦ, ποὺ ἀπέθανε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1930 στὸ Παρίσι.

Σήμερα ἡ Πάντειος εἶναι ἰσότιμη πρὸς τὰ ἑλληνικὰ Πανεπιστήμια καὶ τὶς λοιπὲς Ἀνώτατες Σχολὲς τοῦ κράτους, λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Πολιτείας, ποὺ ἀσκεῖται ἀπὸ τὸν ἑκάστοτε Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Πάντου, καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Τὸ πτυχίο τῆς Σχολῆς εἶναι ἰσότιμο καὶ ἰσοδύναμο πρὸς τὸ πτυχίο τοῦ τμήματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίο τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε., γιὰ τὴν προαγωγὴ στὴν δημοσία ὑπηρεσία καὶ τὴν κατάληψι δημοσίας θέσεως.

Παξῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κυψέλης 42, ἀπέναντι στὸν «Ἅγιο Δημήτριο» τῆς Κυψέλης.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ νησὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους ποὺ εὑρίσκεται ΝΑ τῆς Κερκύρας καὶ σ' ἀπόστασι 7 ναυτικῶν μιλίων. Ἔχει ἔκτασι 24,83 τετρ. χιλ. καὶ περὶ τοὺς 3 χιλ. κατοίκους. Ἡ ἱστορία τῶν Παξῶν ἀπὸ τοῦ μεσαίωνος καὶ μετὰ ταυτίζεται πρὸς τὴν ἱστορία τῶν Ἰονίων νήσων. Στὴν ἐπαρχία τῶν Παξῶν ἀνήκουν καὶ τὸ μικρότερο νησάκι οἱ Ἀντιπαξοί. Ἡ ἐπαρχία Παξῶν εἶναι ἡ μικροτέρα ἑλληνικὴ ἐπαρχία ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτάσεως (31 τετρ. χιλ.) καὶ πληθυσμοῦ.

Στὸ νησὶ τῶν Παξῶν τὴν 12 Ἰουνίου 1537 συνήφθη ναυμαχία μεταξὺ ἑνετικῶν ναυτικῶν δυνάμεων, ὑπὸ τὸν Ἀνδρέα Δόρια, καὶ τουρκικῶν ὑπὸ τὸν Χαϊρεντὶν Βαρβαρόσσα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αἰχμαλωτισθοῦν 12 τουρκικὲς γαλέρες. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Καλαμάκι).

Παπᾶ Ἀριστείδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τιμολέοντος Φιλήμονος 3, ἀπέναντι στὸ μαιευτήριο Ἕλενας Βενιζέλου.

Ὁ Ἀριστείδης Παπᾶς, Φιλικὸς ἀπὸ τὴν Θεσσαλία, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη στὸν ἡγεμόνα τῆς Σερβίας καὶ κατ' ἄλλους μὲν συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἐθανατώθη, κατ' ἄλλους δὲ ηὐτοκτόνησε.

Παπαγιάννη Ἀργυρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δεινοκράτους 123, μετὰ τὸ νοσοκομεῖο τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ. (Μαράσλειον).

Ὁ Ἀργύριος Παπαγιάννης, Ἀθηναῖος ἀγωνιστής, ἔπεσεν, ἡρωϊκὰ μαχόμενος, κατὰ τὴν πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τοῦ Κιουταχῆ.

Παπάγου Ἀλεξάνδρου.

Εἶναι ἡ γνωστὴ κεντρικὴ λεωφόρος τοῦ συνοικισμοῦ Ζωγράφου, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Παπαδιαμαντοπούλου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπάγος, ὁ γνωστὸς στρατάρχης καὶ πολιτικός, γεννήθηκε τὸ 1883 στὴν Ἀθήνα. Τὸ 1934 προήχθη σὲ ἀντιστράτηγο καὶ τὸ 1936 ἐγένετο ἀρχηγὸς Γ.Ε.Σ. Κατὰ τὴν κήρυξι τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου τοῦ 1940 διωρίσθη ἀρχιστράτηγος καθὼς καὶ τὸ 1949, ὁπότε καὶ τοῦ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ στρατάρχου ἰσοβίως. Τὸ 1951 παρητήθη τῆς ἀρχιστρατηγίας καὶ ἠγήθη πολιτικῆς κινήσεως (Ἑλληνικὸς Συναγερμός).

Στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1952 ἡ πολιτική του κίνησις ἀνέδειξε 239 βουλευτὲς ἐπὶ συνόλου 300. Ὁ Παπάγος ἐσχημάτισε κυβέρνησιν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν του καὶ ἐκυβέρνησε μέχρι τοῦ θανάτου του (19 Νοεμβρίου 1952 — 4 Ὀκτωβρίου 1955).

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἐνεκλείσθη σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως στὴ Γερμανία (1943—1945). Τὸ 1935, μαζὶ μὲ τὸν ναύαρχον Οἰκονόμο καὶ τὸν πτέραρχο Ρέππα, ἠξίωσαν, ὡς ἐκπρόσωποι τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τὴν ἄμεση παλινόρθωσι τῆς βασιλείας. Μετὰ τὴν παραίτησι τῆς ὑπὸ τὸν Π. Τσαλδάρη κυβερνήσεως, ἔγινεν ὑπουργὸς στρατιωτικῶν στὴν σχηματισθεῖσα ἀπὸ τὸν Γ. Κονδύλην κυβέρνησιν, ὡς καὶ στὴν τοῦ Κ. Δεμερτζῆ, μετὰ τὴν ἐπάνοδο τοῦ βασιλέως Γεωργίου Β΄. (Συνώνυμη ὁδὸς —Στρατάρχου Παπάγου— ὑπάρχει στὸν Ἅγιο Δημήτριο Μπραχαμίου καὶ στὸ Χαλάνδρι).

Παπαδᾶ Ζαχαρία.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μεσογείων 165, στοῦ «Ἑλληνορώσων».

Ὁ Ζαχαρίας Παπαδᾶς, ἀνθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ, γεννήθηκε τὸ 1876 στὸ Πλατανάκιο τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων στὸ Παλαιοχώριο τῆς Μακεδονίας τὴν 8 Μαΐου 1907.

Παπαδήμα Ἀγησιλάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δεινοκράτους 91, ἀπέναντι στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ (Μαράσλειο).

Ὁ Ἀγησίλαος Παπαδήμας, ταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ, γεννήθηκε τὸ 1862 στὴν Πύλο καὶ μετέσχε τοῦ πολέμου τοῦ 1897. Ἐφονεύθη τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1912 στὸ Ράχοβο τῆς Κοζάνης, τὴν σημερινὴ Καστανέα.

Παπαδιαμάντη Ἀλεξάνδρου.

Πάροδος τῆς πλατείας «Δροσίνη», στοῦ «Κυπριάδου».

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ὁ γνωστὸς πεζογράφος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, γεννήθηκε τὸ 1851 στὴ Σκιάθο καὶ ἀπέθανε ἐπίσης ἐκεῖ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1911, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀναδειχθῆ σ' ἕνα τῶν σημαντικωτέρων διηγηματογράφων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ὁλόκληρο τὸ ἔργο του ἀποτελεῖται ἀπὸ 120 περίπου διηγήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα ἐδημοσιεύθησαν σὲ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ὅταν ἔζη ἀκόμη ὁ Παπαδιαμάντης. Ἔγραψεν ἐπίσης τρία μυθιστορήματα καὶ μερικὰ ποιήματα, ἰδιότυπα καὶ γιὰ τὸ ὕφος καὶ γιὰ τὸ περιεχόμενό τους.

Ὁ Παπαδιαμάντης ἔδωσε νέα μορφὴ στὸ ἑλληνικὸ διήγημα. Εἰργάσθη ὡς συντάκτης καὶ μεταφραστὴς ἐκ τῆς ἀγγλικῆς σὲ ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες καὶ διῆλθεν

ἀσκητικὴν σχεδὸν ζωὴν μέχρι τοῦ θανάτου του. Τὰ «Ἅπαντά» του ἐξεδόθησαν κατ' ἐπανάληψιν σὲ σειρὰ τόμων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Παπαδιαμαντοπούλου Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 60, στὰ «Ἠλύσια».

Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, εἶναι τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ Ἀθηναίου Ἑλληνογάλλου ποιητοῦ καὶ λογοτέχνου Ζὰν Μωρεά. (Σχετικῶς γι' αὐτὸν βλέπε ὁδὸν Ζὰν Μωρεά).

Παπαδοπούλου Χρυσοστόμου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τσόχα, στὴν ΝΑ πλευρὰ τοῦ γηπέδου τοῦ ΠΑΟ.

Ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἢ κατὰ κλῆρον Χρυσόστομος Α΄, ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, γεννήθηκε στὴ Μάδυτο τῆς Θράκης τὸ 1868 καὶ ἀπέθανε τὸ 1938. Ὡς ἀρχιμανδρίτης, διετέλεσε διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ (Ἱεροσόλυμα — 1899), καθηγητὴς καὶ διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου (1911) καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1914—1923) στὴν ἕδρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Τὸ 1923 ἐξελέγη ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τὸ 1926, μὲ τὴν ἵδρυσι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς μελῶν. Συνέγραψεν ἑκατοντάδες ἔργα μὲ θέματα ἰδίως ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Παπαθύμιου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 115, κοντὰ στὸ Ι.Κ.Α.

Παπαθύμιος ὠνομάζετο ὁ διάσημος κλέφτης Εὐθύμιος Βλαχάβας, ὅταν ἐχειροτονήθη ἱερεύς. (Σχετικῶς γι' αὐτὸν βλέπε ὁδὸν Βλαχάβα).

Παπαναστασίου Ἀλεξάνδρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρόδου 65, ἀριστερὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σταθμοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν.

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπαναστασίου, ὁ γνωστὸς κοινωνιολόγος, πολιτικὸς καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος (1924), γεννήθηκε τὸ 1876 στὴν Τρίπολι καὶ ἀπέθανε τὸν Νοέμβριο τοῦ 1936.

Τὸ 1907 συνέπηξε τὴν «Ὁμάδα τῶν Κοινωνιολόγων» καὶ ἐπέτυχε τὴν διανομὴ τῶν μεγάλων κτημάτων στοὺς μικροκαλλιεργητές. Στὸ Κίνημα τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἠκολούθησε τὸν Ε. Βενιζέλο καὶ τὸ 1917 ἔγινεν ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν. Τὸ 1922 ἐξέδωσε τὸ «Δημοκρατικὸν Μανιφέστον», γιὰ τὸ ὁποῖο συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη σὲ 3ετῆ φυλάκισι. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποφυλάκισί του ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1922, ἀπεσχίσθη τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἵδρυσε τὴν «Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν». Τὸν Μάρτιο τοῦ 1924 γενόμενος πρωθυπουργὸς ἀνεκήρυξε τὴν Δημοκρατίαν (Ἰούλιος 1924), ποὺ ἐπεκυρώθη μὲ δημοψήφισμα. Τὸ 1926 μετωνόμασε τὸ κόμμα του σὲ «Ἐργατικὸν καὶ Ἀγροτικὸν» καὶ μετέσχε τῆς οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως ὡς ὑπουργὸς Γεωργίας (1926—1928). Τὸ 1932 ἐσχημάτισε, γιὰ δεύτερη φορά, κυβέρνησι βραχύβιο καὶ τὸ 1933 μετέσχε τῆς ὑπὸ τὸν Ε. Βενιζέλο κυβερνήσεως ὡς ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὑποστηρίζοντας τὴν ἰδέα ἱδρύσεως Βαλκανικῆς Ἑνώσεως, προήδρευσε τῶν Βαλκανικῶν Διασκέψεων τῶν Ἀθηνῶν (1930), Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βουκουρεστίου, καθὼς καὶ τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου Εἰρήνης ποὺ ἔγινε στὴν Ἀθήνα τὸ 1929.

Παπαναστασίου Ἀναστασίου (Ἀεροπόρου).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μ. Ἀσίας 49, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Θωμᾶ» τοῦ Γουδί.

Ὁ Ἀναστάσιος Παπαναστασίου, ταγματάρχης τῆς Ἀεροπορίας, ἔπεσε καὶ ἐφονεύθη τὸ 1930 στὴ Λαμία.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

◇ ΕΠΕΤΕΘΗ κατὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας καὶ ἀστυφύλακος, στὸ Δ΄ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ὅπου ὡδηγήθη ἀπὸ τὴν Ἄμεσο Δράση, ὁ Δ. Θεοδοσίου, ποὺ συνελήφθη ὅταν ἐπετέθη στὸ κέντρο «Ζούγκλα» κατὰ ἀνδρογύνου, λόγω παρενοχλήσεως τῆς γυναικός. Ἐστάλη στὸν εἰσαγγελέα.

◇ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ ναρκωτικῶν συνελήφθησαν οἱ Α. Ζαμόπουλος καὶ Ε. Φλωράκης. Κατεσχέθη εἰς χεῖρας των μικρὰ ποσότης ἡρωΐνης καὶ χασίς.

◇ ΚΛΟΠΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ διεπράχθη ὑπὸ τριῶν ἀτόμων. Κατὰ τὴν πορεία του ἔπεσε πάνω σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο, ὁπότε συνελήφθη ὁ ἕνας τῶν κλεπτῶν Δ. Ἰγνατιάδης.

◇ ΕΠΤΑ ΔΙΑΡΡΗΞΕΙΣ ὡμολόγησαν οἱ συλληφθέντες 16ετεῖς Κ.Μ., Λ.Κ., Δ.Α. καὶ Ι.Β. Συνελήφθησαν ἀπὸ περιπολικὸ τῆς Χωροφυλακῆς στὰ Νέα Λιόσια, ἐνῶ ἀπεπειρῶντο νὰ διαρρήξουν τὸν κινηματογράφο «Ἄλσος».

◇ ΕΚΒΙΑΣΤΗΣ ἐργάτης ὁ Κ. Τσιόκας συνελήφθη, γιατὶ ἔστειλε γράμμα στὸν Ι. Ἀντωνόπουλον, ν' ἀφήσῃ 50.000 στὰ μέρη ποὺ ὥριζε. Ἡ ὑπηρεσία Χωροφυλακῆς τοῦ ἔστησε παγίδα καὶ τὸν ἔπιασε.

◇ ΒΡΕΦΟΚΤΟΝΙΑ εἰδεχθὴς διεπράχθη στὴν περιοχὴ Κυψέλης, ὅπου εὑρέθη βρέφος σὲ ἕνα οἰκόπεδο ποὺ ἀπὸ χτύπημα σὲ τοῖχο ἢ στὸ δάπεδο εἶχε συντριβῆ τὸ κεφαλάκι του καὶ ἄλλα ὄργανα τοῦ σώματος. Ἡ ἀστυνομία ἀναζητεῖ τὸ δράστη.

◇ Η ΛΩΠΟΔΥΤΡΙΑ Στέλλα Καμουλάκη συνελήφθη ἀπὸ ἐπιβάτη λεωφορείου γιὰ κλοπὴ πορτοφολίου καὶ παρεδόθη στὸ Ε΄ Τμῆμα.

◇ ΔΙΑ ΕΞΥΒΡΙΣΗ ἀστυφύλακος συνελήφθη ὁ ἐπιβάτης ταξὶ Ι. Χέλμης, γιατὶ χωρὶς λόγους παρενέβη ὅταν ὁ ἀστυφύλαξ τοῦ περιπολικοῦ ἔκανε σύστασι στὸν ὁδηγὸ νὰ μὴ τρέχῃ μὲ ἑκατὸ χιλιόμετρα καὶ τὸν ὕβρισε.

◇ ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ Ι. Στρατηγός, καὶ Χρ. Τέσης συνελήφθησαν ὕστερα ἀπὸ καταδίωξη στὴν Ἀμφιθέα. Κατεζητοῦντο ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία.

◇ ΟΙ ΚΑΤΕΛΑΝΟΙ Χρῆστος καὶ Κωνσταντῖνος συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία κατόπιν περιπετειώδους καταδιώξεως καὶ παρεδόθησαν στὸν ἀνακριτή.

◇ ΔΙΑΡΗΚΤΗΣ συνελήφθη πάνω σὲ ταράτσα τῆς ὁδοῦ Ὀρλὼφ 27. Ὀνομάζεται Β. Βούλγαρης καὶ εἶχε μπεῖ στὴν πολυκατοικία γιὰ νὰ κλέψῃ.

◇ 4 ΔΙΑΡΗΚΤΕΣ συνελήφθησαν κατόπιν εὐτρόχου ἐνεργείας τῆς Ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως. Εἶναι οἱ Ν. Κωνσταντόπουλος, Α. Δρίβας, Ο. Πρίφτης καὶ Ν. Ἀδάμ.

◇ ΚΛΕΠΤΗΣ ἐποχούμενος συνελήφθη στὴν Καλλιθέα, ἐνῶ διέτρεχε τὴ λεωφόρο Θησέως μὲ τὸ μοτοποδήλατο ποὺ εἶχε κλέψει. Λέγεται Ἀντώνιος Σπυρόπουλος.

◇ ΤΡΑΓΙΚΟ θάνατο βρῆκε ὁ Π. Μάρκου, κάτοικος σ' ἕνα παράπηγμα στὸ Μπουρνάζι, ὅταν ξαπλωμένος κάπνιζε τσιγάρο, ὁπότε ἀποκοιμήθηκε καὶ πῆραν φωτιὰ οἱ κουβέρτες.

◇ ΧΑΣΙΣ κατεσχέθη στὸ κρεοπωλεῖο τοῦ Ρ. Κουβαρίκου, στὴ Κοκκινιά. Ὁ κρεοπώλης συνελήφθη.

«Τὸ χρυσὸ μετάλλιο»

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΜΗΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ**

ΣΤΟ πατρικό μας σπίτι —στὴ νότια ἄκρη τῆς Λακωνίας, στὸ χωριὸ ποὺ βλέπει κατὰ τὸ πέλαγος—, περνοῦσε συχνὰ τὰ καλοκαίρια του ὁ «κύριος Γιάννης» ὁ Σαραντίτης —ἐλαφρὸ νάναι τὸ χῶμα ποὺ τὸν ἐσκέπασε—, ὁ καλὸς ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ παππούς, κάποτε, τοῦλεγε: «Ἀνηψιὲ Γιάννη, γιατί τὰ μάτια σου δὲ στέκουνε σὲ μιὰ μεριά, μονὲ παιχνιδίζουνε δεξιὰ - ζερβά;... Πολλὰ θὰ βλέπουνε στὶς πολιτεῖες καὶ χάσανε τὴν ἡσυχία τους!». «—Ναί, θεῖε, ἔλεγ' ἐκεῖνος, εἴκοσι χρόνια τώρα βλέπω κι' ἀκούω τὰ πάθη τοῦ κόσμου...».

«Λοιπόν», σκεφθήκαμε κι' ἐμεῖς —νεαροὶ τότε—, «πρέπει νὰ γίνουμε ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, γιὰ νὰ περνοῦν μπρὸς ἀπ' τὰ μάτια μας τὰ «πάθη» τοῦ κόσμου: Τὰ μίση, οἱ ἐωσφορικὲς ὑστεροβουλίες, οἱ ἀφέλειες, οἱ κακότητες καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ συνακόλουθα τοῦ ἀνθρώπινου βίου».

Ἀφορμὲς γιὰ νὰ θυμόμαστε αὐτά, εἶναι πολλὰ περιστατικὰ ποὺ «περνοῦν ἀπὸ τὰ μάτια μας», ὄχι βέβαια —καὶ δυστυχῶς!— σὰν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ ἐκεῖ, στοὺς διαδρόμους τοῦ Τμήματός μας, ὅταν τυχαίνῃ νὰ εἴμαστε «ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία».

Μιὰ τέτοια ἀφορμὴ εἶναι καὶ ἡ ἱστορία (ἀληθινὴ περίπου) ποὺ ἀκολουθεῖ

◇

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ποὺ ἀνέβηκε δυὸ - δυὸ τὰ τέσσερα σκαλιὰ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου καὶ μπῆκε δεξιά, στὸ γραφεῖο τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας, ἔδειχνε πολὺ ταραγμένος. Κάτι τοῦ εἶχε συμβεῖ, φαίνεται, καὶ τὸν εἶχε φοβίσει πολύ. Ὁ ἀστυφύλακας - βοηθός, τὸν κοίταξε «ἀσκαρδαμυκτὶ» κι' αὐτοστιγμεὶ διεπίστωσε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς «κοινοῦ ἐργατικοῦ τύπου»· τὸ ντύσιμό του, ἄλλωστε, μιλοῦσε ἀπὸ μοναχό του..., ἀλλά:

—Ὁρίστε! παρακαλῶ, σᾶς ἀκούω, εἶπε μ' ἐνδιαφέρον καὶ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ περιστρεφόμενο κάθισμά του ὁ νέος ὑπαστυνόμος.

◇ ΟΙ ΧΑΣΙΣΟΠΟΤΕΣ Ι. Καστελιώτης, Α. Κεχαγιᾶς καὶ Ν. Παυλόπουλος συνελήφθησαν.

◇ 4 ΚΛΟΠΕΣ σὲ οἰκοδομὲς διέπραξαν οἱ συλληφθέντες ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Σ. Φωκᾶς, Ι. Κυπραῖος καὶ Ε. Κόκκαλης.

◇ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΕΣ αἱματηρὲς συμπλοκὲς ἔγιναν στὶς ταβέρνες «Ζακυνθινὴ γωνιὰ» καὶ «Ταβέρνα τῆς Χήρας» στὴν Κοκκινιὰ μὲ 7 τραυματίες ποὺ διακομίσθηκαν στὰ νοσοκομεῖα. Αἰτία παρεξηγήσεις γύρω ἀπὸ γυναῖκες. Οἱ πρωταίτιοι συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἄμεσο Δράσι.

◇ ΔΥΟ ΚΛΕΠΤΑΙ αὐτοκινήτων συνελήφθησαν ἀπὸ περιπολικὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐπ' αὐτοφώρω ἐνῶ παρεβίαζαν τὴν πόρτα τοῦ Ι.Χ. 161.761, ποὺ σταθμευε στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Πειραιῶς - Μέτωνος.

◇ ΑΡΠΑΓΗ τσάντας γυναικὸς ἐπεχείρησε ὁ Ν. Τραϊφόρος στὸ Μπραχάμι καὶ συνελήφθη.

◇ ΧΑΣΙΣ 4 κιλὰ κατεῖχεν ὁ Γερμανὸς ἀρχιτέκτων Χάϊν Σέφερ ποὺ συνελήφθη στὴ Θεσσαλονίκη καὶ κατεδικάσθη σὲ φυλάκισι 2½ ἐτῶν.

◇ ΕΔΑΓΚΑΣΕ δύο ἀστυφύλακες ὁ στρατιώτης Α. Κουτσοθανάσης, ὅταν τὸν συνέλαβαν γιατὶ λιθοβολοῦσε τὸν διαιτητὴ κατὰ ποδοσφαιρικὴ συνάντησι.

Ν. Α.

Ὁ ἄλλος, ὅταν εἶδε τὴν προθυμία καὶ τὴν τόση εὐγένεια τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ — ...τρίξτε κόκκαλα τῶν «Ἰαβέρηδων»!... —, ἀναθάρρησε κι' ἄρχισε ἀμέσως νὰ ἐξιστορῇ τὸ παθημά του:

— Κύριε ἀστυνομικέ, εἶπε, δουλεύω στὸ ἐπιπλοποιεῖο, ὁδὸς Σκουφᾶ, καὶ πῆγα σ' ἕνα μπακάλικο, ὁδὸς (τάδε), γιὰ ν' ἀγοράσω κάτι νὰ φᾶμε, τώρα στὶς ἔντεκα. Στὸ μαγαζὶ ψώνιζε μιὰ κυρία ποὺ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά της ἕνα σκυλί. Μόλις ἐπῆγα λοιπὸν νὰ πληρώσω στὸ ταμεῖο, βρέθηκα κοντὰ στὴν κυρία... Τότε, κύριε ἀστυνόμε, χωρὶς ἐγὼ νὰ πειράξω τὸ σκυλί, χυμάει μιὰ αὐτὸ καὶ μὲ δαγκώνει, ἐδῶ νὰ στὸ στῆθος...

Εἶπε κι' ἔδειξε ἕνα μικρό, μελανὸ σημάδι πάνω στὸ στῆθος του.

— ...Κύριε ἀστυνόμε, συνέχισε ὁ «παθών», ἐγὼ δὲ θέλω οὔτε ἀποζημίωσι οὔτε μήνυσι καὶ τέτοια. Μόνο φοβᾶμαι, γιατὶ ἔχω παιδιά. Καὶ ξέρετε... ὁ Θεὸς νὰ φυλάῃ... ἀλλὰ ἡ λύσσα!...

Ἀμέσως τὸ κουδούνι ἀντήχησε στοὺς διαδρόμους:

— Διατάξτε!

— Τὸ σκυλὶ καὶ τὴν κυρία.

— Μάλιστα!...

Σὲ λίγην ὥρα, τὰ τέσσερα σκαλιὰ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τ' ἀνέβαιναν, ἕνα - ἕνα, δυὸ κυρίες· ἡ κάτοχος τοῦ σκυλιοῦ —ποὺ τὸ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά της— καὶ ἡ φίλη της.

«Ἐν ἀκαρεῖ», τοὺς διαδρόμους τοῦ Γ΄ Τμήματος διέτρεξε πνοὴ ἀκριβοῦ ἀρώματος... Καὶ ἀμέσως οἱ συστάσεις:

— Κυ (γ) ία... (Τάδε)!

— Χαίρω πολύ, κυρία, ὑπαστυνόμος... (Δεῖνα).

— Μὲ καλέσατε, πα (γ) ακαλῶ;

— ... Σᾶς κάλεσα, ἐπειδὴ ὁ κύριος ἐδῶ κατήγγειλε ὅτι...

— Ποιός κύριος; ὦ!, αὐτός!;

— ... Ξέρετε, δὲν ἔχει τίποτα τὸ σοβαρό, λίγες ἀμυχές, δὲν ζητᾶ τίποτα. Πρέπει ὅμως νὰ πᾶτε τὸ σκυλί σας νὰ ἐξετασθῇ στὸ Δημόσιο Λυσσιατρεῖο...

Ἐπηκολούθησε ἔκρηξις:

— Πῶς τολμᾶτε!!... Ὁ «Νίκυ» στὸ Δημόσιο Λυσσιατρεῖο!... Ἀδύνατον! Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποβληθῇ σ' αὐτὴν τὴν τρομερὴ ταλαιπωρία ὁ «Νίκυ»... Εἶναι τόσο εὐαίσθητος...

Καὶ ὁ ἀξιωματικός, ἀφοῦ ἐτακτοποίησε τὰ χαρτιά του —πρόσχημα γιὰ νὰ τοῦ δοθῇ καιρὸς νὰ συνειδητοποιήσῃ αὐτὰ ποὺ εἰπώθηκαν—, συνέχισε:

— Κατανοῶ, κυρία μου, τὴν ἀντίδρασί σας· συμβαίνει αὐτὸ ἐπειδὴ π ι σ τ ε ύ ε τ ε ὅτι εἶναι ὑγιὲς τὸ σκυλί σας· τὸ ἴδιο ὑποθέτω κι' ἐγώ... Ἀλλά, ἡ Πεῖρα διδάσκει..., ὁ Νόμος ὁρίζει..., ὁ Ἄνθρωπος δικαιοῦται... Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ τὸ σκυλί σας —ὁπωσδήποτε!

Ἡ κυρία ἀντελήφθη τὸν ἀναπότρεπτο «κίνδυνο» καί, μαλακώνοντας τὴ φωνή της, εἶπε:

— Μπορῶ, παρακαλῶ, νὰ κάνω ἕνα τηλεφώνημα;

— Βεβαίως μπορεῖτε... Περᾶστε ἐκεῖ, στὸ τηλεφωνεῖο...

Πέρασε, ἔσβησε τὸ τσιγάρο της —μάρκας «ΚΕΝΤ»— καὶ σήκωσε τὸ ἀκουστικό:

— ...Λοιπόν, ἄκουσε, Ἀλκιβιάδη! Πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶ τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσι αὐτῆς τῆς βαρβάρου ἐξετάσεως τοῦ «Νίκυ»! Νὰ ἐνεργήσῃς! Νὰ βάλῃς νὰ τηλεφωνήσουν ἀμέσως! Τὸ ἀπαιτῶ!...

Τὸ τηλεφώνημα τῆς κυρίας τὸ ἄκουσε ὁ τηλεφωνητής, τὸ ἤξερε ὁ ἀξιωματικός, τὸ μάντευε ὁ παθών, στὴν ψυχὴ τοῦ ὁποίου διεμορφώνοντο τὰ ἀνάλογα συναι-

σθήματα. Στὸ ἀναμεταξύ, τὸ σκυλὶ —ποὺ τὸ κρατοῦσε ἀπὸ τὸ λουρὶ ἡ ἄλλη κυρία—, πλησίασε μέ... ὑγρὲς διαθέσεις τὸ πόδι τοῦ τραπεζιοῦ. Πρόφθασε ὅμως ὁ βοηθὸς - ἀστυφύλακας, τὸ κοίταξε... ἀσκαρδαμυκτί, κι' ἐκεῖνο ὑπεχώρησε —«μὲ τὴν οὐρὰν ὑπὸ τὰ σκέλη».

Κι' ἀμέσως μετά:

— Τρρρρνννν....

—Ἐσᾶς, κύριε ὑπαστυνόμε.

— Ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας, ὁρίστε!... Μάλιστα, κύριε... (Τάδε)! Σὲ τί μπορῶ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω;...

—... (Λέει πολλὰ ἡ φωνή. Καὶ πιέζει).

— Ξέρετε, λυποῦμαι, δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα λιγώτερο ἢ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ὁρίζει ὁ Νόμος.

—... (Λέει, καὶ ἀπειλεῖ ἡ φωνή).

— Δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάμω αὐτό, κύριε!... Ἄλλωστε, —ἐπιτρέψτε μου—, εἶναι ἐξοργιστικῶς ἀπαράδεκτον ἡ «εὐαισθησία» ἑνὸς οἱουδήποτε σκύλου νὰ τίθεται σὲ ἀνώτερη μοίρα ἀπὸ τὴν ἀγωνία ἑνὸς ἀνθρώπου... Κάνετε ὅ,τι νομίζετε... σᾶς εὐχαριστῶ... καλημέρα σας...

Τὸ τηλέφωνο τοῦ Γ΄ Τμήματος χτύπησε ἀκόμα τρεῖς φορές. Ὅλοι τους εἶπαν καὶ ὅλοι τους ἄκουσαν, περίπου τὰ ἴδια. Φυσικά, ἡ κυρία ἐπῆγε τὸ σκυλί της στὸ Δημόσιο Λυσσιατρεῖο καὶ γύρισε τὸ ἴδιο ἐκνευρισμένη· ὁ «Νίκυ», βέβαια, «δὲν παρουσίαζε συμπτώματα λύσσης...».

Ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας εὐχαρίστησε τὶς κυρίες κι ἀμέσως ἐκεῖνες πῆραν τὸ σκυλὶ καὶ κατέβηκαν ἕνα - ἕνα τὰ τέσσερα σκαλιὰ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου. Φεύγοντας, ἔμενε πίσω τους μιὰ πνοὴ ἀρώματος...

Σὲ λίγο, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸ νέο ὑπαστυνόμο ἔφυγε καὶ ὁ παθών...

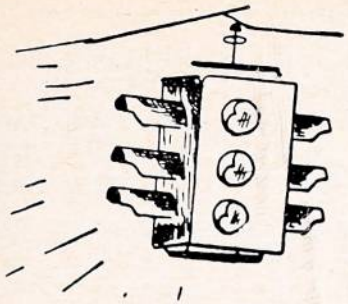
Κατεβαίνοντας ὅμως δυὸ - δυὸ τὰ τέσσερα σκαλιὰ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου, τὸν ἄκουσαν νὰ ψιθυρίζῃ... «Ἐπὶ τέλους!... βρῆκα τὸ δίκιο μου!... Χαλάλι του τὰ γαλόνια!...».

Λοιπὸν γιὰ μᾶς, αὐτὸ τό, «Χαλάλι του τὰ γαλόνια!» ἑνὸς ἁπλοῦ πολίτη, κι ὅπως εἰπώθηκε, εἶναι μιὰ ἀνωτάτη τιμητικὴ διάκρισις πρὸς τὸν «Ἄγνωστον Ἀστυνομικόν»: Εἶναι, ἀκριβῶς, τὸ Χρυσὸ Μετάλλιο τῆς Ἀγάπης τοῦ Κοινοῦ...

Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ» οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιδρομίου 7 βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Ταουσάνη (τηλ. 634-691). Τιμὴ κατὰ τόμον, κατόπιν συμφωνίας τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν μετὰ τοῦ βιβλιοδέτου, δρχ. 17 διὰ τὸν πανόδετον καὶ δρχ. 27 διὰ τὸν δερματόδετον, ἤτοι αἱ αὐταὶ ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τιμαί.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

◇ ΝΕΚΡΟΙ δύο, ὁ Ε. Παλαμίδης καὶ ἡ Ἀργυρὼ Καρᾶ, ποὺ ἐπέβαιναν μοτοσυκλέττας, ἡ ὁποία συνεκρούσθη μὲ τὸ 137989 ταξί, μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Φωτίου, παρὰ τὸ 20ο χιλ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ πέντε ποὺ ἐπέβαιναν τοῦ ἀνωτέρω ταξί, τὸ ὁποῖο κατὰ τὴ σύγκρουσι ἀνετράπη.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Κανελλάκης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε παρὰ τὴν Φιλαδέλφειαν τὸ Ι.Χ. 130843, μὲ ὁδηγὸ τὴ Δ. Σερέτογλου.

◇ ΑΝΕΤΡΑΠΗ τὸ ὑπ' ἀριθμ. Δ.Χ. 149821 βυτιοφόρο μὲ 8 τόννους βενζίνης, στὸ χωριὸ Κοκκόνι Πατρῶν. Πῆρε φωτιὰ ἡ βενζίνη καὶ κινδύνευσε νὰ καῇ τὸ χωριό. Ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία Κορίνθου πρόλαβε τὸ κακό. Ἐτραυματίσθη ὁ βοηθὸς τοῦ ὁδηγοῦ Α. Κορδελιᾶς.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ πέντε, οἱ Φ. Κουζουλάκη, Ε. Κωστοπούλου, Α. Μαντζουράνη, Κ. Λεβάντης καὶ Σ. Ταμάκης κατὰ τὴ σύγκρουσι ποὺ ἔγινε στὴ διασταύρωσι ὁδῶν Ἁγ. Ἐλευθερίου καὶ Δωδεκανήσου, στὸν Πειραιᾶ, μεταξὺ λεωφορείου καὶ Ι.Χ. ἐπιβατικοῦ.

◇ ΝΕΚΡΑ ἡ Λ. Ταμπακᾶ καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ ἰατρὸς Α. Γκοζούλης, ὅταν τὸ αὐτοκίνητό του ἔπεσε ἀπὸ γέφυρα σὲ χείμαρρο, στὸ 55 χιλ. ὁδοῦ Θεσσαλονίκης - Δράμας.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Δαδόπουλος, κατὰ σύγκρουσι αὐτοκινήτων στὸ 49 χιλ. ὁδοῦ Λαρίσης - Ἀθηνῶν.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, οἱ Ι. Ἠλιάκης, ὁδηγὸς πούλμαν, Κ. Φωτιάδης, ξεναγὸς καὶ μιὰ νεαρὰ Γιουγκοσλάβα περιηγήτρια τῆς ὁποίας ἐκόπη τὸ χέρι, ὅταν πούλμαν καὶ φορτηγὸ συνεκρούσθησαν ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Χιλιομόδι.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, οἱ Β. Δράκος, ἡ γυναίκα του Χρυσούλα καὶ ὁ Σπῦρος Δράκος, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ποὺ ἀνετράπη στὸ Ρίο.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Φωτόπουλος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη στὴ Κηφισιὰ μὲ τὸ Ι.Χ. 204714, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Γράκο.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ 2, οἱ Α. Τσάκωνας καὶ Ε. Σαμαρᾶς, ὅταν τὸ αὐτοκίνητό τους συνεκρούσθη μὲ τὸ Ι.Χ. 133408, ποὺ ἔτρεχε ἰλιγγιωδῶς, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Μαραγκουδάκη, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τοὺς τραυματίες, ἀλλὰ συνελήφθη ἀργότερα.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ στρατιώτης Ε. Σταμούλης, ὅταν ἀνετράπη τὸ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε στὴν Τσαρίτσανη Ἐλασσόνος.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δέκα, οἱ Δ. Μαυροειδάκος, Α. Ἀργυρίου, Ε. Παπαδόπουλος, Ε. Μαστρογιάννης, Λ. Χατζηγιάννης, Γ. Σπυρόπουλος, Ν. Μποσινάκος, Ι. Τσακαλογιάννη, Γ. Τούπης καὶ Φ. Νικήτα, σὲ 7 συγκρούσεις ὀχημάτων ποὺ ἔγιναν στὴν περιοχὴ Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων.

◇ ΝΕΚΡΑ ἡ 7έτις Μαρίκα Τσάλη, τὴν ὁποίαν παρέσυρε μοτοποδήλατο στὴ δημοσία ὁδὸ Μεσολογγίου - Ἀγελιᾶς, μὲ ὁδηγὸ τὸν Χρ. Κόλλια.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Μερκούρης, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὸ 121 χιλ. τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν - Πατρῶν αὐτοκινητάμαξα, μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Θεοδωρόπουλο.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Χιλίαρχος καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ Γ. Μαγουλᾶς, ὅταν ἡ 36406 μοτοσυκλέττα, συνεκρούσθη μὲ τὸ 34189 ταξί.

◇ ΧΩΡΙΣ δίπλωμα ὡδηγοῦσε τὸ Ι.Χ. 101.968 ὁ Σ. Σχοινᾶς. Ὅταν τὸν κατεδίωξε περιπολικὸ τῆς Χωροφυλακῆς, ἀνέπτυξε ταχύτητα καὶ ἔπεσε πάνω στὸ ξύλινο φράγμα τοῦ Ἰσθμοῦ Κορίνθου. Συνελήφθη στὴν περιοχὴ Ἀμφιάλης ἀπὸ τὰ περιπολικά.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀστυφύλαξ Δημ. Μαυροειδάκος, ποὺ ἐτραυματίσθη ἀπὸ τὸ ταξὶ 18855, στὸ Κουκάκι.

◇ ΝΕΚΡΟΙ δύο, οἱ Δ. Νούλας, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος καὶ ὁ βοηθὸς του Β. Γαλιός, ὅταν ἔπεσε τὸ ὄχημα ἀπὸ γέφυρα 7 μέτρων ὕψος, στὴν ὁδὸ Βελεστίνου Λαμίας.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ δύο, ὁ Ε. Κουφός, στρατιώτης καὶ ὁ Δ. Ζαφειρόπουλος ταγματάρχης, οἱ ὁποῖοι, ἐπιβαίνοντες τζίπ, συνεκρούσθησαν στὸ 21 χιλ. ὁδοῦ Λαμίας - Βόλου μὲ γερανό.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἑπτά, οἱ Σπ. Μέγλος, Ε. Βουσάνη, Σ. Ἀντωνάκος, Ε. Τέτση, Α. Βολαπτῆ, Μ. Χατζηβασιλείου καὶ Π. Βεντούρης, ὅταν μπροστὰ στὸ Ζάππειο συνεκρούσθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 104764, 104743 λεωφορεῖα.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ τρεῖς, οἱ Ι. Μπρούλης, Θ. Πρόκαλης καὶ Ν. Καρβουναράκης, σὲ τρία δυστυχήματα (συγκρούσεις καὶ ντεραπαρίσματα) στὴν Ἀθήνα.

◇ΝΕΚΡΟΣ ὁ 11ετὴς μαθητὴς Δ. Τζίμας, ὁ ὁποῖος, ἐπιβαίνον ποδηλάτου, παρεσύρθη ἀπὸ φορτηγό, στὴν ὁδὸ Βονίτσης - Ν. Καμαρινῆς.

◇ΝΕΚΡΟΣ ὁ 5ετὴς Γ. Τσουτσούνης, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 164542, μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Χριστίδη, ἐτῶν 21, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Ν. Μαγνησία Θεσσαλονίκης.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Λ. Σλαβάκης, ὁ ὁποῖος παρεσύρθη ἀπὸ τὸ 133052 αὐτοκίνητο - ψυγεῖο, ἐνῶ τὸ ἐπεσκεύαζε.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΑ δεκατρία ἄτομα, ὅταν αὐτοκινητάμαξα Διακοφτοῦ - Πατρῶν, μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Ἀγγελᾶτο, συνεκρούσθη στὸ 196 χιλ. μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 9109 δηζελομηχανὴ τῶν ΣΕΚ, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Σταματελάκη, ὁ ὁποῖος ὡς ὑπεύθυνος μετὰ τοῦ σταθμάρχου τῶν ΣΕΚ Σπυράτου συνελήφθησαν.

◇ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Ντζέλιος, ὅταν ἀνετράπη ὁ ἑλκυστήρας του, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Στάνο Ἀμφιλοχίας.

◇ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Παπαδόπουλος, ὅταν τὸ τρακτέρ του ἀνετράπη καὶ ἔπεσε σὲ χαντάκι μὲ νερό, ὅπου ἐπνίγη, στὸ Νεοχώρι Εὐβοίας.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Π. Χαραλαμπίδης, ὅταν τὸ Ι.Χ. 92334, ποὺ ὡδηγοῦσε, ἀνετράπη λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Ε. Πατεράκης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ποὺ ἔπεσε πάνω σὲ περίπτερο, στὸν Κορυδαλλό.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ 6ετὴς Κ. Κλώτσας καὶ τραυματισμένη σοβαρὰ ἡ μητέρα του Χρυσάνθη, ὅταν τὸ 145271 ὑπεραστικὸ λεωφορεῖο τοὺς παρέσυρε, στὴν ὁδὸ Ἀθηνῶν.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Ε. Βασιλείου, ποὺ τὸν παρέσυρε αὐτοκίνητο ἄγνωστο, τὸ ὁποῖο τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν, στὴ θέσι «Γλυκὰ Νερά». Καταζητεῖται.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θ. Λαμπρόπουλος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε μὲ μοτοποδήλατο, στὴν Καλαμάτα, ὁ στρατιώτης Σ. Τσιούκας.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Λ. Ἀντωνίου, ὅταν ἀνετράπη ἡ ἱππήλατος ἅμαξα ποὺ ὡδηγοῦσε στὴ Θεσσαλονίκη.

Ν. Α.

ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ...

Ὑπὸ τοῦ κ. **Χ.Σ.**

ΑΛΛΑΖΟΥΝ οἱ καιροί, εἶπε ὁ θυμόσοφος τῆς συντροφιᾶς ἀνάβοντας τὴν αἰώνια πίπα του. Ὅταν ὁ ἀείμνηστος καὶ ρηξικέλευθρος Χρηστομάνος ἔφερε στὴν Ἀθήνα τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο, χάλασε κυριολεκτικὰ ὁ κόσμος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν περιέργεια γιὰ τὸ πολύτιμο ἀπόκτημα τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ γαβριάδες ἔτρεχαν πίσω ἀπὸ τὸ ὄχημα καὶ ἀνεστάτωναν τὶς ἀθηναϊκὲς συνοικίες κάθε φορὰ ποὺ ὁ ὁδηγὸς τοὺς φώναζε νὰ σπρώξουν γιὰ νὰ πάρῃ ἐμπρός. Καὶ ὅταν ὁ ἀείμνηστος καὶ φιλοπρόοδος Κοντογιάννης ἔφερε στὴν Ἀθήνα τὴν πρώτη μοτοσυκλέττα, πάλι χάλασε ὁ κόσμος. Οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ καιροῦ ἐκείνου, κάθε φορὰ ποὺ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «ὁαρελότου» ξεκινοῦσε ἀπὸ τὸ σπίτι του —ὁρισκόταν στὴ γωνία Ἀκαδημίας καὶ Δημοκοίτου καὶ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀργότερα ἀγόρασε ὁ πρίγκηψ Γεώργιος— ἔστεκαν ἐμβρόντητοι καὶ διεσκέδαζαν μὲ τοὺς τρομακτικοὺς κρότους τοῦ «ὀργάνου». Ἔ, λοιπόν! Ἦταν δυνατὸν νὰ φαντασθοῦν ποτὲ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅτι τὸ ἀθῶον αὐτοκίνητον τοῦ Χρηστομάνου καὶ ἡ ἐξ ἴσου ἀθῶα μοτοσυκλέττα τοῦ Κοντογιαννάκη θὰ ἦταν οἱ πρόδρομοι τῆς σημερινῆς τραγελαφικῆς καταστάσεως, τῆς σημερινῆς πληγῆς καὶ συμφορᾶς; Πέστε μου! Ἦταν δυνατὸν νὰ τὸ φαντασθοῦν;

— Ποτέ! παραδεχθήκαμε ὅλοι μὲ ἕνα στόμα.

— Προχωρῶ λοιπόν. Καὶ πέστε μου: Ἦταν δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους μας προγόνους ὅτι ἡ Ἀφροδίτη, ποὺ ἦταν τότε πρότυπο καλλονῆς, ἂν ζοῦσε σήμερα θὰ κατέφευγε σὲ ἰνστιτοῦτα αἰσθητικῆς γιὰ νά... ρίξῃ μερικὰ κιλὰ καὶ νὰ ἀνταποκριθῇ στὶς περὶ ὡραίου ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς; Πολὺ μακρυὰ τὸ πῆγα, θὰ μοῦ πῆτε. Τότε κάτι ἄλλο, πιὸ κοντινό: Οἱ ὡραῖες καὶ μοιραῖες τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰώνα μας, μὲ τὰ φορέματα καὶ τὶς φοῦστες ὡς τὰ γύχια, θὰ μποροῦσαν νὰ σταθοῦν πλάϊ στὶς ἀποστεωμένες καὶ ἐξαϋλωμένες καὶ μὲ τὰ φορέματα καὶ τὶς φοῦστες πάνω ἀπ' τὸ γόνατο σημερινὲς ὑπάρξεις;

—Ἀναμφισβήτητα ὄχι! εἴπαμε καὶ τὸν πλησιάσαμε μὲ περισσότερο ἐνδιαφέρον ἀφοῦ τὸ θέμα ἔμπαινε σὲ «ἄκρως ἐνδιαφέροντα» ζητήματα...

— Λοιπόν; ρώτησε κάποιος ἀνυπόμονος ἀπὸ τὴ γωνιά.

— Λοιπόν, ἀλλάζουν οἱ καιροί, κυρίες καὶ κύριοι καὶ δεσποινίδες... Καὶ πρέπει νὰ προσαρμοζώμαστε στὶς νέες συνθῆκες, στὶς νέες καταστάσεις. Ἀλλὰ μέχρις ἑνὸς σημείου φυσικά, γιατὶ ὑπάρχουν καὶ οἱ ὑπερβολὲς ποὺ πρέπει νὰ γνωρίζουν φραγμούς, ἐμπόδια. Ἀφῆστε τ' αὐτοκίνητα καὶ τὶς μοτοσυκλέττες καὶ τὴν ἀπομάκρυνσι τῶν γυναικῶν ἀπὸ τὸ στύλ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ πάρτε τὸ τελευταῖο, τὰ κοντὰ φορέματα καὶ τὶς κοντὲς φοῦστες. Δὲν λέω, ὡραῖο θέαμα γιὰ τὰ ἀνδρικὰ μάτια οἱ γυμνὲς κνῆμες τῶν γυναικῶν, ὡραῖο καὶ ἐξαίσιο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ὡς ἐκεῖνο ποὺ ὑποστηρίζει ὁ ἐντιμότατος κ. Τσέστερ Γκιλέσπι, πρώην δικαστὴς Τροχαίας στὸ Κλήβελαντ, ὑπάρχει νομίζω μεγάλη διαφορά, μεγάλη καὶ τεράστια ὑπερβολή. Εἶπε ὁ κ. Τσέστερ Γκιλέσπι, κατὰ τὴν διάρκεια ὁμιλίας του μάλιστα ἀπὸ τὴν

τηλεόρασι γιὰ τὴν καταπολέμησι τῶν τροχαίων δυστυχημάτων, ὅτι ἡ ἐπάνω ἀπὸ τὸ γόνατο φοῦστα προστατεύει πραγματικὰ τὶς γυναῖκες ἀπὸ τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα! Γιατί; Γιατὶ τὶς νύχτες, λέει, οἱ κνῆμες τῶν γυναικῶν ἐκπέμπουν ἕνα εἶδος φωσφόρου στοὺς δρόμους, αὐτὸ τὸ βλέπουν οἱ ὁδηγοὶ καί... τὰ τροχαῖα δυστυχήματα ἀποφεύγοντας! Ἔ, ὄχι, κυρίες μου. Αὐτὸς ὁ πρώην δικαστὴς κύριος Τσέστερ Γκιλέσπι, ὁ ὁποῖος ἀρνήθηκε νὰ σχολιάσῃ ἀπόφασι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Κλήβελαντ ποὺ ἀπαγόρευσε σ᾽ ὅσες νέες φοροῦν κοντὴ φοῦστα νὰ χορεύουν σὲ ὁρατὸ ἀπ᾽ ἔξω μέρος δημοσίου κέντρου —ὕστερα ἀπὸ τὰ πολλὰ δυστυχήματα ποὺ σημειώθηκαν στὸ σημεῖο αὐτό, γιατὶ οἱ ἄνδρες ὁδηγοὶ εἶχαν ἐστραμένη τὴν προσοχή τους στὶς τολμηρότητες τῶν κνημῶν τῶν νεαγίδων— νὰ μοῦ τὸ θυμᾶστε, κάπου ἀλλοῦ σκοπεύει. Ποῦ ὅμως; Ἂν κατ᾽ εὐθεῖαν στὴ θεὰ μόδα, κάτι πάει κι᾽ ἔρχεται. Πάντως, γνώμη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐτὴ καὶ ὁ καθένας μπορεῖ νὰ κρίνῃ γιὰ τὴν ὀρθότητά της...

***

ΕΓΙΝΕ μικρὴ σιωπή. Καὶ κατόπιν ὁ θυμόσοφος τῆς συντροφιᾶς συνέχισε:

— Σκέφτομαι ἀπ᾽ ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι τῆς κοντῆς φούστας, ὅτι ὁ πλέον δυστυχισμένος θὰ ἦταν σήμερα, ἂν ζοῦσε, ὁ ἀείμνηστος γενναῖος στρατηγὸς Πάγκαλος. Ἀκοῦστε: Ὁ σεβαστὸς πρεσβύτης κ. Ι. Καλυβίτης, ἀπόμαχος Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, ὅταν ἦταν Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν πῆγε μιὰ μέρα στὸν Πρόεδρο Πάγκαλο γιὰ τὴν τακτικὴ ἀναφορά του. Ἐκεῖ συνάντησε καὶ τὴν σύζυγο καὶ τὴν κόρη τοῦ Προέδρου καὶ ἄκουσε κεραυνόπληκτος ἀπὸ τὴν πρώτη: «Γιατὶ κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἐπιτρέπετε σὲ μερικὲς κυρίες καὶ δεσποινίδες νὰ γυρνοῦν στοὺς δρόμους μὲ φοῦστες κοντὲς μέχρι τὸ γόνατο;». Ὁ κ. Καλυβίτης, ποὺ δὲν εἶχε βέβαια ἀκόμη ὑπ᾽ ὄψιν του τήν... περίφημη γνωμοδότησι τοῦ ἐντιμοτάτου κ. Τσέστερ Γκιλέσπι, ἀποκρίθηκε ὅτι τὸ μῆκος τῆς γυναικείας φούστας δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ κανονίζῃ αὐτός, ἀλλὰ ἡ θεὰ μόδα. Ὁ ἀείμνηστος Πάγκαλος ὅμως εὑρῆκε πολὺ σωστὴ τὴν παρατήρησι τῆς συζύγου του καὶ διέταξε τὸν κ. Καλυβίτη νὰ προβῇ ἀμέσως στὴ σύνταξι μιᾶς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως. Παρὰ τὶς ἀντιρρήσεις τοῦ κ. Καλυβίτη λοιπόν, ὁ Πάγκαλος ἐπέμενε καὶ ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις ἔγινε πραγματικότης. Ὥριζε μάλιστα ὅτι τὸ ἄκρον τῆς φούστας θὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὸ ἔδαφος 30 πόντους, καὶ αὐτὸ θὰ μετρᾶται μὲ τὸ μέτρο ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα...

Πρὶν γίνῃ ἡ μεγάλη ἀστυνομικὴ ἐξόρμησις λοιπὸν γιὰ τὴν γυναικεία φούστα, ὁ κ. Καλυβίτης ἐκάλεσε στὴ Διεύθυνσι τοὺς Διοικητὰς τῶν Τμημάτων καὶ τοὺς συνέστησε νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικοὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολυθρύλητης διατάξεως. Αὐτὸ καὶ ἔγινε, μὲ τὴν ἀνάθεσι μάλιστα τοῦ ἐπικινδύνου ἐγχειρήματος σὲ εἰδικὰ συνεργεῖα μὲ ἐπικεφαλῆς μορφωμένους ἀξιωματικούς.

Οἱ ἐφημερίδες διελάλησαν τὸ «συνταρακτικὸ» γεγονὸς ὅσο μποροῦσαν καὶ ἐπὶ τέλους ἦλθε ἡ πρώτη ἡμέρα ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως. Καὶ πρωὶ - πρωὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐβγῆκε γιὰ τὴν σύλληψι τῶν «ἐγκληματουσῶν» γυναικῶν τὸ συνεργεῖον τοῦ Α΄ Τμήματος ὑπὸ τὸν τότε Ὑπαστυνόμο Κ. Σαρλῆ, τὸν ἀείμνηστο Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ ποὺ μᾶς ἄφησε χρόνους τὸ 1965. Φυσικά, τὸ συνεργεῖο συνοδευόταν ἀπὸ κουστωδία δημοσιογράφων καὶ φωτορεπόρτερς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μεγάλο πλῆθος περιέργων γιατὶ οἱ ἐφημερίδες εἶχαν φροντίσει νὰ διατυμπανίσουν τὸ γεγονὸς ἀπὸ ἡμέρες. Κάπου λοιπὸν στὴν ὁδὸν Ἁγίου Μάρκου, νά τὸ πρῶτο θῦμα! Ἦταν ἡ τότε δεσποινὶς Βογιατζῆ, μιὰ ὡραιοτάτη κοπέλλα πού, ἡ ἀθεόφοβη, φοροῦσε φοῦστα σὰν τὶς σημερινὲς τολμηρὲς νέες, δηλαδὴ λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ τὸ γόνατο.

— Εἶσθε παραβάτις, δεσποινίς! τῆς εἶπε ὁ ἀείμνηστος Κ. Σαρλῆς, ποὺ μὲ ἕνα λεπτὸ μακρὺ ξύλο ὡς μέτρο διεπίστωνε ὅτι ἡ φοῦστα ἐκείνη ἀπεῖχε μισὸ μέτρο ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Καὶ σᾶς συλλαμβάνω!...

Τὴν συνέλαβε κάτω ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα «κλὶκ - κλὰκ» τῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν καὶ τὴν ὡδήγησε στὸ αὐτόφωρο πταισματοδικεῖο, ποὺ στεγαζόταν μαζὶ μὲ πλῆθος ἀπὸ θύματα τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς στὸ μακαρίτικο Δημοτικὸ Θέατρο Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ ἔφθασαν καὶ οἱ δημοσιογράφοι, οἱ φωτορεπόρτερς, τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν περιέργων καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ πταισματοδικείου παρὰ λίγο νὰ καταρρεύσῃ. Τέλος πάντων ἔγινε ἡ δίκη μεταξὺ δύο ἀντιμαχομένων παρατάξεων, ἐκείνων ποὺ ὑπεστήριζαν ὅτι καλῶς εἶχε τοποθετήσει τὸ μῆκος τῆς φούστας της ἐκεῖ ἡ δεσποινὶς Βογιατζῆ καὶ ἐκείνων ποὺ ὑπεστήριζαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀφήσῃ... περισσότερα ἀκάλυπτα. Χωρὶς βέβαια νὰ λείψουν καὶ οἱ ἐλάχιστοι σκυθρωποί, ποὺ ἔλεγαν πὼς «χάλασε ὁ κόσμος μὲ τὰ ρεζιλίκια τῶν γυναικῶν». Ἔγινε ἡ δίκη λοιπὸν καὶ ἡ πρώτη —καὶ τελευταία— ἐκείνη παραβάτις καταδικάσθηκε σὲ δύο ἡμερῶν κράτησι, ἐπιεικέστατα, γιατὶ ὑποσχέθηκε ὅτι δὲν θὰ ξαναφορέσῃ τέτοια φούστα...

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἱ ἐφημερίδες, ποὺ ὅπως καταλαβαίνετε ἐνεργοῦσαν γιὰ τὴ διάσωσι τοῦ κύρους τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ τὴν παράλογη διάταξι, ἔδωσαν μὲ τρίστηλα καὶ τετράστηλα λεπτομερῆ περιγραφὴ τοῦ «ἐγκλήματος». Κάκισαν τὴν ἀνεδαφικὴ ἀπαγόρευσι, ἐτόνισαν ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐνήργησε ὕστερα ἀπὸ ἐπιτακτικὴ ἐντολὴ τοῦ ἀείμνηστου Πάγκαλου καὶ δὲν εὐθύνεται γιὰ τὸ «ἀνοσιούργημα», καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Ὁ Πάγκαλος, ἀρκετὰ νευριασμένος ἀπὸ τὰ ὅσα ἔγραφαν οἱ ἐφημερίδες καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίδρασι τοῦ κοινοῦ, πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας τὸν κ. Καλυβίτη καὶ διέταξε ν' ἀφεθῇ ἡ παραβάτις ἐλεύθερη... ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην. Διέταξε ἀκόμη νὰ παύσῃ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πολυθρύλητης ἀστυνομικῆς διατάξεως «περὶ κοντῆς φούστας τῶν γυναικῶν»...

Αὐτά. Ἡ κοντὴ φοῦστα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης λοιπόν, ὅταν δηλαδὴ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων πρωτοῆλθε στὴν Ἀθήνα, ἔγινε ἀνάγνωσμα, θέατρο, συζήτησις ἐπίμονη στὰ καφενεῖα καὶ στὰ σπίτια. Ἔγινε καὶ ἀντικείμενο σχολίων ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸ καὶ ἰδίως τὸν γαλλικὸ τύπο, ἀλλὰ περισσότερο ἔμεινε στὰ ἀθηναϊκὰ χρονικὰ μὲ τὸ πασίγνωστο τραγουδάκι μιᾶς θεατρικῆς ἐπιθεωρήσεως, ποὺ τὸ τραγουδοῦσαν ὅλοι γιὰ πολὺν καιρὸ καὶ περισσότερο ὅσες Ἀτθίδες εἶχαν... προσωπικοὺς λόγους ἐναντίον τῆς κοντῆς φούστας. Ἔλεγε τὸ τραγουδάκι:

«Μ' ἀρέσουν τοῦ Πάγκαλου τὰ γοῦστα,
ποὺ σᾶς μάκρυνε τὴ φούστα...».

***

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Πάγκαλος λοιπὸν θὰ ἦταν ὁ περισσότερο δυστυχὴς σήμερα, ἂν ζοῦσε, εἶπε τελειώνοντας τὴν συζήτησι ὁ θυμόσοφος τῆς συντροφιᾶς. Γιατὶ ἐνῶ τότε ἀποδοκιμάσθηκε ἡ ἀπαγορευτική του διάταξις καὶ ἀργότερα ἡ θεὰ μόδα τὸν ἐδικαίωσε πληρέστατα —θυμᾶστε ὅλοι τὶς ποδήρεις φοῦστες τῶν γυναικῶν μας μέχρι πρὶν λίγα χρόνια— σήμερα, νάτα μας πάλι! Φοῦστες μέχρι τὸ γόνατο καὶ πάρα πάνω! Ἄραγε, νὰ χρειάζεται πάλι σήμερα ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος ἢ πρέπει νὰ μείνουν τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν, καὶ μάλιστα νὰ κοντοπιστέψουμε καὶ τὸν ἐντιμότατο κ. Τσέστερ Γκιλέσπι;

— Τίποτε ἀπὸ τὰ δυό! εἶπε μιὰ σύγχρονη συλφίδα πετώντας δακτυλίδια τὸν καπνὸ ἀπὸ τὸ τσιγάρο της. Χρειάζεται, ἁπλούστατα, ὁ σοφὸς δρόμος τῆς καμήλας καὶ τίποτα ἄλλο!...

Τὴν κοιτάξαμε. Καὶ ὅπως τὰ μάτια ὅλων μας ἔπεσαν «ἄθελα» ἐπάνω στὸ ε ἶ ν α ι τ η ς, κοκκίνισε καὶ διάστηκε νὰ κατεβάσῃ τὸ ἕνα πόδι ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἐνῶ ταυτόχρονα τραβοῦσε μὲ ὅλη της τὴ δύναμι τὴ φούστα πρὸς τὰ κάτω, γιὰ νὰ τὴ φέρῃ κοντὰ στὸ γόνατο τουλάχιστον...

Χ. Σ-ς

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Κυριακόπουλον Κυριάκον, διότι οὗτος τὴν 3-11-65, χάρις εἰς τὴν παρατηρητικότητά του, τὸ ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἐπέδειξεν, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ δρῶντος κακοποιοῦ Γρανέζη Εὐθυμίου καὶ οὕτω ἐξιχνιάσθησαν πλεῖσται κλοπαὶ διαπραχθεῖσαι παρ' αὐτοῦ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Μπάμπαλην Πέτρον καὶ Πηγαδιώτην Κωνσταντῖνον, ὡς καὶ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἀνδρέϊκον Κωνσταντῖνον, διότι ἅπαντες, ὑπηρετοῦντες εἰς ΚΒ' Παράρτημα Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Ταμιωλάκην Γεώργιον, 2) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Κρίνταν Δημήτριον, 3) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 4) Ἀστυνόμον Β' κ. Καραγιαννόπουλον Δημήτριον, 5) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Κολώνιαν Χρῆστον, Ματσάγγαν Ἀνδρέαν, Ποῦλον Εὐστάθιον καὶ Παπαϊωάννου Ἀπόστολον, 6) Ἀρχιφύλακα κ. Κοντοπύργιαν Νικόλαον, 7) Ἀστυφύλακας κ.κ. Πέππαν Νικόλαον, Οἰκονομάκον Παναγιώτην, Ποταμιᾶν Ἀλέξανδρον, Παπαδόπουλον Δῆμον, Λόντζην Σταμάτιον, Ἀναστασάκην Ἐμμανουήλ, Κυριακάκον Κυριάκον καὶ Βλάχον Ἰωάννην, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Ταμιωλάκη Γεωργίου, ἐργασθέντες ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος, ὀξυδερκείας, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν 20-4-65 τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν μελῶν διεθνοῦς σπείρας λαθρεμπόρων ἰνδικῆς καννάβεως, ὑπὸ τοὺς Ἰορδανοὺς ὑπηκόους Φακοῦσε, Σαμίρ, Ἄνζ, Ἴσσα καὶ κατάσχεσιν 15 χιλιογράμμων καὶ 329 γραμμαρίων χασίς, προκαλέσαντες διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης εὐμενῆ σχόλια παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀπενεμήθη ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ «Εὐαρέσκεια» καὶ ὑλικὴ τοιαύτη εἰς τὸν Ὑπαρχιφύλακα κ. Σαγώναν Χρῆστον καὶ τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ Μανιὸν Δημήτριον, Σταυρόπουλον Σπυρίδωνα, Κῆπον Σπυρίδωνα, Ἀνδριόπουλον Σταῦρον, Βέργην Ἀχιλλέα, Ἀθανασίου Δημήτριον καὶ Σικόλαν Κωνσταντῖνον.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως : α) ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Ταμιωλάκην Γεώργιον, β) ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Κρίνταν Δημήτριον, 2) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 3) Ἀστυνόμον Β' κ. Καραγιαννόπουλον Δημήτριον, 4) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Κολώνιαν Χρῆστον, Ματσάγγαν Ἀνδρέαν, Ποῦλον Εὐστάθιον καὶ Παπαϊωάννου Ἀπόστολον, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Διοικητοῦ ὄντος τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, ὀξυδερκείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν καὶ ἐξάρθρωσιν σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τοὺς Γεωργίου Δ. καὶ Νέζην Σ. καὶ τὴν κατάσχεσιν 95 χιλιογράμμων καὶ 161 γραμμαρίων χασίς. Ἡ σοβαρωτάτη αὕτη ἐπιτυχία προεκάλεσεν εὐμενῆ σχόλια, περὶ ὧν ἠσχολήθη καὶ ὁ ἡμερήσιος τύπος κατὰ τὸν κολακευτικώτερον ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας τρόπον.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἀπενεμήθη ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ «Εὐαρέσκεια» καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς τοιαύτης εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀρχιφύλακα κ. Κοντοπύργιαν Νικόλαον, 2) Ὑπαρχιφύλακα

κ. Σαγώναν Χρῆστον, 3) Ἀστυφύλακας κ.κ. Μανιὸν Δημήτριον, Ποταμιᾶν Ἀλέξανδρον, Ἀθανασίου Δημήτριον, Λόντζην Σταμάτιον, Οἰκονομάκον Παναγιώτην, Σταυρόπουλον Σπυρίδωνα, Ἀνδριόπουλον Σταῦρον, Παπαδόπουλον Δημήτριον, Σικόλαν Κωνσταντῖνον, Πέππαν Νικόλαον, Κάκον Σπυρίδωνα, Βέργην Ἀχιλλέα, Ἀναστασάκην Ἐμμανουὴλ καὶ Κυριακάκον Κυριάκον.

***

[redacted]

ΠΕΝΘΗ

Κλέαρχος Λυμπερόπουλος

ΑΠΕΒΙΩΣΕ τὴν 17-2-1966 εἰς τὸ θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», ἔνθα ἐνοσηλεύετο, ὁ ἐν Μονίμῳ Διαθεσιμότητι Ἀστυνόμος Β΄ Κλέαρχος Λυμπερόπουλος. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν ἐπομένην εἰς Α΄ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν καὶ παρηκολουθήθη ὑπὸ πλείστων ἀστυνομικῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει, ἀντιπροσωπειῶν ἀστυνομικῶν ἁπάντων τῶν βαθμῶν καὶ πλήθους ἰδιωτῶν παρὰ τῶν ὁποίων ὑπερηγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο διὰ τὸ σπάνιον ἦθος καὶ τὰ ἀνεκτίμητα ψυχικά του προσόντα.

Ὁ ἀείμνηστος Κλέαρχος Λυμπερόπουλος ἐγεννήθη τὸ 1901 εἰς χωρίον Λογγᾶ Πυλίας Μεσσηνίας. Εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα κατετάγη τὸ 1929 καὶ ἔκτοτε προήχθη: τὸ ἔτος 1936 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος, τὸ 1941 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄, τὸ 1943 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ καὶ τὸ 1950 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄. Παντοῦ ὅπου ὑπηρέτησεν ἀφῆκεν τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις καὶ ἀπετέλεσε πρότυπον εὐόρκου παράγοντος καὶ ἀστυνομικοῦ λειτουργοῦ.

Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του καὶ ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ τὸν ἐκάλυψεν.

Χ. Σ-ς

***

— Ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας τοῦ προσφάτως ἀποβιώσαντος Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας ἐ.ἀ. Ἰωάννου Μάσβουλα, ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω δημοσιευμένην ἐπιστολήν:
Πειραιεύς, 5η Φεβρουαρίου 1966

«Κύριε Διευθυντά,

»Ἐπιθυμοῦμε καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ σας νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὶς θερμότατες εὐχαριστίες μας σὲ ὅσους μᾶς συμπαραστάθηκαν στὸ βαθύτατο πένθος μας γιὰ τὴν ἀδόκητη ἀπώλεια τοῦ λατρευτοῦ μας καὶ ἀξεχάστου Ἰωάννου Μάσβουλα, ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἐ.ἀ.

»Ἰδιαίτερα εὐχαριστοῦμε τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον, τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Πειραιῶς κ. Δημήτριον Βασιλάκον, τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς κ. Γεώργιον Κυριακάκον, τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ κ. Χρῆστον Νικολουλέαν, τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ κ. Γ. Χαλοῦλον, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Διευθυντάς, ἀξιωματικοὺς καὶ λοιποὺς ἀστυνομικούς.

»Ἐπίσης, ἀπευθύνουμε τὶς θερμότερες εὐχαριστίες μας πρὸς τὴν «Πανελλήνιον Ἕνωσιν Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας» καὶ τὸν Ἀρχηγὸν ἐ.ἀ. κ. Κοντογεώργον, καθὼς καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἐν ἀποστρατείᾳ Ἀρχηγούς, Διευθυντὰς καὶ ἀξιωματικούς, γιὰ τὴν τόσο αὐθόρμητη προσέλευσί τους.

Οἰκογένεια Ἰωάννου Μάσβουλα».

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.